

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2015

Núm. 160

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 17 de març del 2015

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 2993/15**, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a concurs d'oficines de farmàcia. 7799
  - 2) **RGE núm. 2916/15**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millores en el finançament de la comunitat. 7800
  - 3) **RGE núm. 2918/15**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a importància del REB dins el finançament global. 7801
  - 4) **RGE núm. 2904/15**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a distribució del fons d'un milió d'euros per garantir el benestar infantil. 7802
  - 5) **RGE núm. 2920/15**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a activar l'economia de les Illes Balears. 7803
  - 6) **RGE núm. 2911/15**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Mas i Colom, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a segon casino. 7805
  - 7) **RGE núm. 2908/15**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millores a la Biblioteca de Can Sales. 7806
-
-

- 8) RGE núm. 2921/15**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a deute en tancar la legislatura actual. 7807
- 9) RGE núm. 2903/15**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a trasllat de les dependències de la Direcció General de Serveis Socials. 7808
- 10) RGE núm. 2905/15**, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a evolució dels indicadors del comerç minorista. 7809
- 11) RGE núm. 2907/15**, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ubicació del Centre d'Emergències de Menorca. 7809
- 12) RGE núm. 2917/15**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a objectius de dèficit. 7810
- 13) RGE núm. 2901/15**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a endeutament de les administracions amb les empreses. 7811
- 14) RGE núm. 2900/15**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Oficina tècnica de projecte europeus balears 2020. 7812
- 15) RGE núm. 2902/15**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acord per a la gasificació de Menorca. 7813
- 16) RGE núm. 2906/15**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a activitat de la Gerència d'atenció primària de Mallorca. 7814
- 17) RGE núm. 2909/15**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sanejament dels comptes públics. 7815
- 18) RGE núm. 2910/15**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a retallades. 7816
- 19) RGE núm. 2919/15**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a herència en matèria de finançament. 7817
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 634/15**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern en regeneració democràtica. 7818
- III. MOCIÓ RGE núm. 2848/15**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria d'hisenda i presuposts, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 610/15. 7824
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 1329/13**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a modificació del Reglament del Parlament per a una major transparència i participació. 7830
- 2) RGE núm. 1805/15**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajuda al Consell Insular de Menorca per fer front a la sentència condemnatòria. 7836
- V. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 2547/15**, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Popular i MÉS i pels diputats no adscrits, de modificació de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització. 7843
- VI. Debat i votació de les conclusions elaborades per la Comissió no permanent d'investigació** sobre tot el relacionat amb la selecció de terrenys, l'adjudicació de les obres, la construcció i el desenvolupament de les obres, el modificat i els complementaris relacionats amb aquesta infraestructura hospitalària, la dotació d'equipaments, la posada en marxa, els accessos viaris i les modificacions viàries relacionades amb aquest hospital i tots els convenis i contractes relacionats amb la construcció, la dotació i la posada en funcionament de l'hospital de referència de Son Espases. 7847

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores diputades, senyors diputats, començam el plenari del dia d'avui amb el primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 2993/15, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a concurs d'oficines de farmàcia.

La primera pregunta RGE núm. 2993/15, presentada en substitució de la RGE núm. 2665/15, relativa a concurs d'oficines de farmàcia, presentada pel diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Sansaloni, el cas és que hi havia 54 noves oficines de farmàcia aprovades des de l'any 2011 i que el seu govern decideix no treure a concurs. Qualcú pren aquesta decisió en el si del Govern i descobrir qui és, precisament, el que vol l'Audiència amb la Interlocutòria del 3 de febrer passat.

Per això pensam que és important aquesta pregunta, una pregunta que resulta senzilla de respondre, la pregunta és: qui és el responsable, qui pren la decisió de no convocar el concurs?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat, celebr que sigui vostè qui em formuli aquesta pregunta que alguns diputats de l'oposició qualificarien segur d'*autobombo* i la qualificarien d'*autobombo* perquè aquest govern el que tenia clar era que volia treure un concurs d'oficines de farmàcia, però amb una planificació real, una planificació real que s'ajustàs a les necessitats poblacionals de l'any en qüestió en què es convocàs aquest concurs.

Em sap greu el fet de parlar de la situació heretada, vostè sap que de les 54 oficines de farmàcia, més del 80% havien estat autoritzades en temps del Partit Socialista governant. I vostè també sap que el darrer concurs es va convocar el juny de l'any 2010 i era de 18 oficines de farmàcia. Aquest concurs podria haver estat de les 18 i de 25 més que ja estaven autoritzades i no s'atreuren a treure, però tampoc no s'atreuren a arreglar la planificació real.

Vostè sap que la llei de l'any 1998 contemplava unes situacions com podien ser que els habitatges buides computassin i ens ficava 80.000 habitants més dins les Illes Balears que no suposen demanda sanitària. Però jo entenc que la seva finalitat sempre és desgastar el Govern, no proposar res constructiu i utilitzar qualsevol excusa, ja ho hem vist al llarg de tota la legislatura, farmàcia ha estat un tema cabdal per desgastar el Govern i per desgastar el president, mal camí els augur si segueix també per aquest amb els exemples del passat.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. BONET I BONET:

Sr. Conseller, m'ha dit per què, però no m'ha dit qui. Ha tengut quatre anys vostè per prendre aquesta decisió que ara retreu als que el van precedir, i dic "vostè" perquè va ser vostè director general de Control Pressupostari i Farmàcia fins a octubre de 2012, quan va passar a ser conseller, vostè n'és responsable directe, per tant, com a director general fins a octubre de 2012. Vostè és responsable d'aquesta herència i a més és el superior jeràrquic de qui manté la seva decisió de no convocar el concurs, el Sr. César Vicente es limita a seguir la seva política i ara està imputat, una decisió que, segons la querella admesa a tràmit per l'Audiència Provincial, els imputa delictes de falsedat o infidelitat en la custòdia de documents, i argumenta -i això és important- que les persones que tenen poder sobre aquesta decisió són farmacèutics amb interessos directes personals o bé interessats a través de relacions familiars o sentimentals que podrien haver contaminat les seves decisions com a responsables polítics.

Poden haver prevaricat per omissió, Sr. Sansaloni, segons l'Audiència, però, qui és que prevarica? És el que no m'ha dit. Qui és qui omet l'obligació de convocar el concurs que segons el querellant els havia demanat que convocassin, insistint des del 2013, i com l'obliga una sentència des del 2014?

Per cert, li record, segons l'Audiència la decisió "*pudo obedecer a la simple e intrínseca lentitud de la Administración o a otros intereses o a la propia situación económica*", i aquest és el punt que és greu, quins serien aquests "*otros intereses*". Per això és important saber qui.

El cert és que el Govern torna estar sota sospita, imputat el director general, però amb amenaça certa que, de seguir la cadena de comandament tant clarament establerta per vostès en aquesta legislatura, tot ens du a pensar que la investigació no acabarà aquí, sinó que arribarà més amunt.

Vostès mateixos, amb la forma d'actuar aquest govern ens han demostrat sobradament que les decisions es prenen amb un estricte respecte per la jerarquia i no ens farà creure, Sr. Sansaloni, que aquesta decisió la va prendre el seu director general sense el seu consentiment, i ens costa creure que la prenguéis vostè sense consultar el farmacèutic que el va nomenar a vostè per estar en el Consell de Govern.

Esper que ara sí em contesti.

(Alguns aplaudiments)

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Bonet, li he dit que li agraria que fos vostè qui fes la pregunta perquè, a més, aquest govern té aprovada la Llei d'ordenació farmacèutica, la modificació, de dia 3 de març. Dia 14 de febrer es va publicar la planta farmacèutica i dia 12 el director general va firmar el nou catàleg d'oficines de farmàcia amb planificació real. No s'havia fet mai tanta feina ni s'havia fet una planificació tan acurada.

El que em sorprèn és que vostè faci d'altaveu de qui ha presentat aquesta querella i doni peu, amb aquesta planificació que vostès ens deixaren i el concurs que s'hauria d'haver convocat, a uns principis d'especulació que aquest govern ha intentat aturar, donar facilitats a farmacèutics amb més opcions que aquells que ja han tengut oficina de farmàcia i fer aquesta planificació real segons les necessitats poblacionals que vostè obvia.

Per tant, Sr. Bonet, és molt irresponsable l'actitud que vostè manté com a diputat per tal de desgastar el Govern. I ja li he dit que li augur un futur igual que quan es va acabar la primera part de legislatura en la qual vostès defensaven una tesi que l'Audiència no els va donar la raó. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 2916/15, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millores en el finançament de la comunitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta RGE núm. 2916/15, relativa a millores en el finançament de la comunitat autònoma, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, cuando empezó la legislatura, en el primer pleno de la legislatura interpele al Sr. Conseller de Hacienda, entonces el Sr. Aguiló, sobre financiación y otras cuestiones, de los diez minutos que tenía para contestarme el Sr. Conseller empleó solamente seis y es que no tenía mucho que contestar, tenía poco que decir y poco que hacer, como hemos visto.

Mire, muchas veces cuando se interpela a un conseller se suele emplazar por parte del conseller o de la oposición al final de la legislatura, pues muy bien, seis minutos después de la intervención del conseller y cuatro años después hemos llegado al final y le pregunto, Sr. Conseller ¿qué ha conseguido para Baleares en materia de financiación?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Diéguez, no voy a ser pretencioso y decir que al vicepresidente Económico del Govern le bastaron seis minutos para dar la vuelta a la difícil situación económica que tenía esta comunidad en mayo de 2011.

(Alguns aplaudiments)

Pero la situación de financiación de nuestra comunidad, honestamente, creo que es mejor que en mayo de 2011, la mitad de la deuda viva a largo plazo de nuestra comunidad autónoma hoy no paga intereses ni los va a pagar en los tres años siguientes. En 2011 el corto plazo se financiaba al 4,48% de tipo medio, hoy vamos a adjudicar..., estos días vamos a adjudicar el corto plazo al 0,5% de tipo de interés.

Ya no nos financiamos sobre las espaldas de los proveedores pagando el 8% de tipo de interés o de tipo de interés de demora. Y la buena política económica de este gobierno que genera crecimiento y genera ocupación ha permitido incrementar los ingresos de esta comunidad año tras año, los ingresos por tributos propios y cedidos, por ejemplo 2014, respecto de 2013, 95 millones de euros más.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputado, tiene la palabra.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias. Sr. Conseller, le he preguntado sobre financiación y no me ha dicho absolutamente nada sobre ello y es porque no ha hecho na..., no ha conseguido nada para la financiación de esta comunidad autónoma. Mire, entre la primera sesión y la última solamente está la nada. El Sr. Aguiló fue la primera mitad de la nada y usted la segunda mitad, por lo que respecta a financiación los dos consellers han hecho lo mismo, cero y dos por cero sigue dando cero en esa larga siesta gubernamental, cuatro años perdidos.

Ha hecho todavía menos, Sr. Conseller, menos que nada, porque ha renunciado a 400 millones anuales en inversiones estatutarias que son 1.600 millones menos en cuatro años.

El Sr. Montoro les dijo que no era el momento para mejorar la financiación y ustedes se callaron y han pasado la legislatura en silencio, sometiendo a los ciudadanos de Baleares al respeto al escalafón del Partido Popular, como si solo tuviera dificultades el Gobierno de España, como si la financiación fuera una cuestión de caridad. Aquí en Baleares también hay problemas, igual que en el Gobierno de España.

No me quejo de que no haya logrado nada, me quejo, más gravemente, de que no ha intentado nada, nada en absoluto, su falta de gestión no resiste comparación con la anterior legislatura en la que se consiguieron 400 millones anuales en inversiones estatutarias y otros 500 millones extra en financiación.

Ahora, Sr. Conseller, va a dejar usted una herencia envenenada, en siniestro total. Y ahora que está de campaña, le puedo dar un consejo: presume ante los suyos de un logro, dígales que usted, como los grandes alpinistas, ha sido el primero en coronar un 8.000, un 8.000 de deuda, y eso que no se iba a gastar lo que no tenía, Sr. Conseller. Es el primero que lo consigue, si no llega a ser, si no llega a basar su política en la austeridad ¿qué habría pasado? Y eso que ha tenido usted financiación al 0%, eso que ha conseguido que le han dado al 0%...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Diputado.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

... porque si le llegan...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diéguez, yo había desayunado fuerte para las preguntas, usted las ha concentrado todas en una y lo ha puesto todo en negro, y ha dicho que no hemos hecho nada desde el primer minuto hasta el último. Este gobierno ha reconocido que su objetivo era cambiar el sistema de financiación y no hemos conseguido cambiar el sistema de financiación, porque este gobierno considera que el sistema de financiación de 2009 es perjudicial para las Islas Baleares y aún no sabemos su grupo político qué considera. Si considera, igual que el ministro de Hacienda, que Baleares es una de las tres únicas comunidades infrafinanciadas, o considera que con el sistema de 2009 Baleares está bien financiada.

Y hemos obtenido 211 millones de euros para la comunidad autónoma de financiación reduciendo el capítulo 3 de intereses de la comunidad. Y no es baladí que la mitad de la deuda el acreedor sea el Estado y no sean las entidades bancarias, cosa que no pasó en los seis meses de 2011 que tuve la suerte de compartir gobierno con sus colegas en Madrid, y se han pagado a los proveedores.

Yo el otro día escuchaba a la Sra. Armengol que, con mucho esfuerzo, reconoció en una tele, en Canal 4, que era la mejor medida que había adoptado este gobierno. Después de su intervención la pregunta es, Sr. Diéguez, ¿usted dónde estaba cuando la Sra. Armengol decía esto? ¿En la uno viendo la película?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.3) Pregunta RGE núm. 2918/15, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a importància del REB dins el finançament global.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 2918/15, relativa a importància del REB dins el finançament global, que formula el diputat Sr. Joan Boned i Roig del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller d'Hisenda, seguim en temes d'aquests que veig que a vostè el fan créixer i mostra una cara sorprenent d'alguna manera. Miri, podem fer un balanç ara, a finals de legislatura, de moltes de les coses, vostè pertany a un govern que efectivament li agrada molt fer balanç ara i conta moltes històries, algunes de les quals molt inventades, però les conta.

Ens agradaria saber, dins aquest balanç, si ens podria explicar quina importància té per a vostè i per al seu govern el REB dins el finançament global d'aquesta comunitat autònoma.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. *Gràcies, Sr. Boned.* Per al Govern de les Illes Balears és cabdal i té cabdal importància el règim econòmic de les Illes Balears, és tan important que aquest partit, el Partit Popular, va aprovar el règim econòmic de les Illes Balears l'any 98, amb la Llei 30/98, quan en aquestes illes no es complia el principi de solidaritat vàrem aprovar una eina perquè es fes efectiu el principi de solidaritat constitucional fent front o tenint en compte el fet insular.

I és també tan important que aquesta legislatura hem fet feina en matèria de règim econòmic de les Illes Balears i el primer que hem fet i el que s'hauria d'haver fet en legislatures anteriors, i no s'havia fet, era determinar quins són els costos de la insularitat i continuar negociant amb l'Estat per a la modificació del règim econòmic.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, cabdal, em diu vostè. Discutible com a mínim, sobretot si tenim en compte la feina que han fet. Vostè diu, hem fet molta feina, hem aconseguit un estudi de costos. Però és que això en quatre anys és l'únic que han fet, Sr. Conseller. La importància d'aquest REB per a vostès és la mateixa que la d'altres temes cabdals realment per a aquesta comunitat autònoma, zero, cap.

Miri, vostè quan va arribar a aquesta conselleria, substituint el Sr. Aguiló, una de les primeres coses que va fer a la seva intervenció va ser parlar del REB, de finançament, del REB, d'inversions, i en el REB concretament vostè va llançar el guant i va oferir a l'oposició un diàleg, que havíem d'arribar a un consens, deia que era important i que és un tema que s'havia de consensuar. Han passat els mesos i vostè aquesta importància l'ha aparcada i aquesta necessitat de diàleg l'ha aparcada. Per què? Perquè estava clar que no estaven disposats a fer res.

Vostès, per què no fan res? Perquè Madrid els diu, ara no toca, i vostès callen. Madrid els diu, no s'ha de parlar d'això, i vostès no en parlen, ni parlen ni fan feina. Repetesc, un estudi de costos és l'únic que ha fet, però per a vostès no va més enllà.

Miri, efectivament el REB ha de ser una compensació dels problemes d'insularitat, una compensació. Jo entenc que si parlem de finançament vostès tenen la necessitat de cercar consensos amb altres comunitats autònomes perquè afecta moltes comunitats autònomes, però el tema del REB no, la insularitat només és reclamable per part de Canàries i per part de Balears, i Canàries té el seu resultat. Qui no el té resultat? Balears. Per què? Perquè no es fa res. Què han presentat vostès? Digui'm una sola proposta respecte del REB que hagin presentat davant Madrid, que s'hagin posat durs, que hagin reclamat la necessitat de negociar, que hagin reclamat allò que és important per a tots, no per a uns pocs. Digui'm què és el que han fet i podrem saber si realment han...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Diputat.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Boned, miri, jo crec que quan parlem d'aquestes coses val la pena saber de què parlem, vostès es varen passar molts anys sense saber de què parlaven i era important saber i determinar quins són els costos d'insularitat i de què parlem quan parlem de costos d'insularitat. Sembla una beneitura, veritat? Però vostès duïen anys i anys parlant sense saber de què parlaven i sense saber quins són els costos de la insularitat.

El règim econòmic de les Illes Balears compleix a fer efectiu, com mana la nostra Constitució, el principi de solidaritat, i no és finançament de l'administració pública de la comunitat, sinó que pretén reduir els costos d'insularitat per millorar la competitivitat de la nostra activitat econòmica.

I encara, i encara, i li dic encara, no hem produït o no s'ha produït la modificació de la Llei 30/98, però hem fet coses en matèria d'insularitat i en matèria de reduir els costos d'insularitat: l'ordre especial de retribució d'energies renovables s'ha aprovat durant aquest govern, i això redueix el costos d'insularitat de les nostres empreses i genera major competitivitat. Igualment, en matèria agrícola hem aconseguit que, per primera vegada, la Unió Europea tenguí un pes específic en els costos d'insularitat en el nostre sector primari. Tot això a vostè li és igual, perquè del que es tracta és de parlar i parlar i no saber de què.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.4) Pregunta RGE núm. 2904/15, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a distribució del fons d'un milió d'euros per garantir el benestar infantil.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE núm. 2904/15, relativa a distribució del fons d'un milió d'euros per garantir el benestar infantil, que formula la diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. SERRA I CABANELLAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. El Govern de les Illes Balears ha creat aquest any un fons propi dotat amb un milió d'euros, destinat a garantir el benestar i l'atenció a les necessitats bàsiques de la població infantil. Es tracta d'una quantitat que es repartirà entre els diferents ajuntaments de les Illes ja que són les administracions més properes als ciutadans i les que millor coneixen la realitat de les famílies de cada municipi, per donar suport als menors en situació de vulnerabilitat econòmica i en risc d'exclusió social i també a les seves famílies.

Amb aquest fons es pretén garantir la cobertura en matèria d'alimentació, vestimenta, transport escolar i escolarització. Igualment es vol assegurar que els menors en condició d'igualtat amb aquells d'aquelles famílies que no viuen en situació de vulnerabilitat econòmica tinguin accés a cert temps d'oci, com campaments o escoles d'estiu, durant les seves vacances.

Davant la novetat d'aquesta mesura i atès que seran els diferents ajuntaments de les Illes Balears els que destinaran, determinaran el destí i repartiment de la quantia que se li assigni, li volem demanar, Sra. Consellera de Família i Afers Socials, amb quins criteris s'ha basat el Govern de les Illes Balears per distribuir entre els diferents municipis el fons d'un milió d'euros que s'ha creat per garantir el benestar infantil?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMILIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, Presidenta. Gracias diputada. Efectivamente, el Govern decidíó destinar en los presupuestos del 2015, 1 millón de euros de fondos propios a un fondo para garantizar el bienestar infantil, es decir, la cobertura de las necesidades básicas de los menores de nuestras islas. Y lo hacemos conscientes de que, pese a la recuperación económica, todavía hay muchas familias que lo están pasando mal y que necesitan que su administración esté al lado de ellos. Y lo hacemos también a través de los municipios, porque seguimos creyendo que son ellos los que conocen la verdadera realidad de las familias de cada uno de sus municipios.

En cualquier caso, estos fondos, además, al margen de los que puedan venir a nivel estatal, van a permitir una mayor flexibilidad, tanto en los programas y los servicios que puedan poner en marcha los ayuntamientos, además de poder dar las ayudas directas a las familias. En cualquier caso, el objetivo de este fondo es que los niños y niñas de nuestra comunidad no se vean privados en ningún momento del derecho a vivir su infancia con unas condiciones de seguridad, bienestar y atención básicas.

Y para poder realizar una distribución equitativa y justa de esta dotación y sin olvidar también la partida que destinará el Gobierno central a Baleares, que serán 886.000 euros, se establecen una serie de criterios técnicos tras haber sido consultados los ayuntamientos, éstos son los siguientes: se repartirá un importe fijo de 1.000 euros para cada uno de los 67 municipios de Baleares; el crédito remanente, un total de 930.000 euros, será distribuido aplicando los siguientes criterios: un 55% en función de la población menor de 18 años; un 40% según la tipología del núcleo familiar, las familias numerosas se contará el 35%, parejas con hijos 15% y familias monoparentales el 50. Y el 5% restante, según el número de intervenciones realizadas por los servicios sociales de la localidad en los sectores de familia e infancia.

Creemos que esta es la forma más equitativa de hacer el reparto y, como ya digo, una vez consultado a los ayuntamientos y creemos y estamos convencidos que estas ayudas podrán servir para que los niños y niñas de Baleares tengan cubiertas también sus necesidades básicas, al margen de otro tipo de ayudas como el Plan de prestaciones básicas y la renta mínima de inserción, que también recuerdo que ha aumentado este ejecutivo.

Muchas gracias.

I.5) Pregunta RGE núm. 2920/15, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a activar l'economia de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta RGE núm. 2920/15, relativa a activar l'economia de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula Sra. Diputada.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller d'Economia i Competitivitat, quines polítiques han pres des de la seva conselleria per tal d'activar l'economia de les Illes Balears?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, señores diputados. Sra. Diputada, iba a empezar diciéndole si ha estado usted en esta legislatura en la cámara, pero sí que ha estado.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci senyors diputats! Senyors diputats, silenci!

(Continua la remor de veus)

Senyors diputats per favor!

(Continua la remor de veus)

Sr. Conseller, pot continuar quan vulgui. Senyors diputats!

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Se lo digo porque, como usted sabe, desde el inicio de la legislatura todo el Govern tenía un objetivo claro que era la generación de empleo y revertir la situación económica. Y por tanto...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats per favor! Senyors diputats deixin continuar la intervenció. No poden interrompre.

(Continua la remor de veus)

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Y por tanto, trabajar y contribuir en liena con las actuaciones del Govern en las reformas necesarias estructurales, legislativas y no legislativas en el ámbito de materia vinculada al sector económico que son las empresas, el ajuste del déficit en la parte correspondiente y, por supuesto, situar a la empresa, a los colectivos y a los trabajadores en el puesto donde les corresponde, es decir, trabajando, generando empleo y facilitando la inversión.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Conseller, jo no hi he estat des de l'inici de la legislatura, però n'he tengut prou en tres anys de ser-hi tots els desastres que ha fet el seu Govern...

(Alguns aplaudiments)

I perdoni, molta gent que està darrera seu, que han estat aquí durant tota la legislatura, no han tengut ni un minut per obrir la boca. Per tant, calli, i qui no ha estat aquí des del principi de la legislatura ha estat vostè, que no ha estat aquí des del principi de la legislatura, perquè vostè és fruit del fracàs de la política del Sr. Bauzá, perquè va haver de destituir el seu antecessor per voler aplicar unes polítiques, uns impostos als envasos, fora l'acord de cap sector econòmic d'aquesta societat.

Per tant, vostè no ha de venir aquí a donar lliçons de si he estat o no durant aquesta legislatura veient els desastres que han fet. Perquè vostès sap què han fet? Aprovar tres lleis des de la seva conselleria, tres lleis que no han servit per reactivar gens l'economia productiva d'aquesta comunitat. Li faig un resum: Llei del joc, no ha servit per a res, no ha reactivat, ni tan sols han pogut posar en marxa el segon casino de Palma, fruit d'una mala gestió del seu Govern, perquè varen concedir, ja sé que no li agrada aquest tema, varen concedir, atorgar el segon casino de Palma a una empresa que no pot construir el casino de Palma aquí, per ordenances municipals d'aquest ajuntament.

Varen aprovar una Llei de comerç que només beneficia les grans superfícies comercials, ningú més, perquè al petit comerç l'estan ofegant dia rera dia. El president d'una de les patronals més importants de comerç l'altre dia a un mitjà de comunicació va dir que ha estat el pitjor Govern de tota la democràcia en matèria de comerç.

Per tant, no s'omplin la boca de què són meravellosos i ho fan tot bé. I ja el darrer que havien de fer era un Pla d'ocupació 2014-2017, que encara no han fet res d'aquest pla, i han tengut tres anys per fer-ho i no han fet res. I un any i mig després d'haver-lo aprovat, quan falten dos mesos per acabar la legislatura, que hi hagi unes eleccions, vostès signen un conveni amb el sector hotelier per dur a terme una contractació de majors de 45 anys, que esperem que es dugui a terme així com s'ha de fer, però si es descuiden no hi són a temps a signar ni aquest conveni, perquè...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, señores diputados. Sra. Diputada, entre que al principio le han aplaudido y no la he entendido y que al final le vuelvo a preguntar si usted ha estado en esta cámara durante esta legislatura, porque la Ley de comercio..., es que si quiere le traigo a usted cómo defendió la Ley de comercio, aprobándola, dándole apoyo y hablando del futuro que nos traía. Por lo tanto, usted ha debido cambiar en dos días.

(Remor de veus)

Sobre la Ley del juego lo mismo. Por eso le digo, es que no sé si usted esto lo tenía preparado o le ha ido surgiendo.

En el fondo le voy a decir una cosa, este Gobierno lo que sí que es verdad que lo que no ha hecho es preocuparse de "lo meu", que era decir cada conselleria en la legislatura pasada trabajaba sobre lo suyo y por tanto no trabajaba en el bien común, que es lo que ha hecho este Gobierno.

(Remor de veus)

Le voy a decir qué ha hecho en la economía. Mire, en materia energética...

(Més remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats silenci per favor!

(Continua la remor de veus)

Senyors diputats, silenci per favor!

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

En materia energética, bueno hemos pasado de la nada a estar situados, hemos pasado a tener un proyecto de energía renovable...

(Rialles i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, senyors diputats, deixin intervenir el conseller que és el seu temps.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

¿Sabe cuál es el problema? Que ustedes apoyan las actuaciones y vienen aquí después a ponerse en contra, porque yo he negociado con ustedes todo esto y hemos estado todos contentos y orientados en el objetivo que buscábamos.

Por tanto, la verdad es que si a usted hoy le ha tocado decir lo que le ha tocado, es porque realmente durante estos cuatro años ha estado allí y no se ha enterado de nada, y como no se ha enterado de nada pues el problema es que a usted le toca acabar en la legislatura preguntando cosas que no corresponden, es decir preguntas de autobombo para el Govern.

Mire, tres leyes, evidentemente,...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

... pensar en el comercio, evidentemente.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 2911/15, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Mas i Colom, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a segon casino.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta RGE núm. 2911/15, relativa a segon casino que formula el diputat Sr. Miquel Àngel Mas i Colom del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula Sr. Diputat.

EL SR. MAS I COLOM:

Bon dia, i prèvia. Després de cavil·lar he arribat a la conclusió que tot aquest absurd de les preguntes d'*autobombo* no és més que un símptoma evident d'un govern feble que se sent insegur, i que necessita cada dimarts que li vinguin a fer mamballetes a les orelles els seus. I ara la pregunta.

(Remor de veus)

Ens pot aclarir quina és la situació actual de la llicència del segon casino? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, Sr. Diputado, pues es que esto es una pregunta de autobombo, usted mismo se hace el autobombo y pasa..., o me lo pregunta en comisión, o me lo pregunta aquí. Es decir, sólo piensa en lo mismo, está haciéndose autobombo usted a sí mismo. Es decir, tiene que intervenir y se pregunta a sí mismo.

(Remor de veus)

Eso lo primero. Y lo segundo: le he informado, está al día, sabe cuál es la situación, y por tanto el debate es el que hay. Usted sabe la información, nosotros se la hemos remitido, y por tanto le estoy contestando.

(Més remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyor diputat, té la paraula.

EL SR. MAS I COLOM:

Sr. García, el veig de perfil. Sí, sí, sí. No, no, jo em referesc al que diu el Sr. Bauzá, que vostè s'està posant de perfil, no de front. Aquí té un problema i no es posa de front. No, de perfil, es posa acotat, ajupit i jo diria que ajagut en terra.

(Algunes rialles)

No està afrontant aquest problema! L'únic seriós..., no rigui, Sr. García; no rigui, Sr. García. El més seriós seria dir: "escolti, ho hem fet malament, ens hem equivocat"; seria el més honest per part seva, perquè ara li diré: fa dos anys ens varen prometre que farien això per activar i crear llocs de feina. Ara li diré el que tenim després de dos anys: una escola de crupiers sense casino, crupiers!; obres il·legals d'un casino, onze resolucions d'un conseller, cinc publicacions al BOE, dues al diari oficial, onze informes jurídics, vuit reunions, milers de folis, una querella, dos contenciosos administratius... Vaja quina herència, eh?, d'això en podem parlar avui. Acusacions que això no passa perquè guanya qui no toca...

Zero llocs de feina. O sigui, molta feina per a jutges, procuradors i fiscals. S'imagina que el Govern no hagués fet res? Fem una imaginació: bé, suposaria que tendríem el mateix però no haguéssim tuda tots aquests esforços de l'administració pública.

A Saxònia-Anhalt, Mercur, una de les tres que varen participar aquí, que va partir corrensos, ara acaba d'inaugurar fa un parell de setmanes el casino, exemple d'una administració eficient i que aquest govern no ho ha estat; els alemanys, eficients; aquest no ho ha estat. Per tant per favor li deman, Sr. García, que d'aquí a que se'n vagin, que queda poc, per favor no faci res pus, no faci res pus. No faci com va fer la Sra. Cirer que dos dies després de perdre les eleccions va atorgar la llicència de Ses Fontanelles, d'aquesta vergonyosa actuació. Per favor no faci això i no faci el mateix que el Sr. Zapatero, que va donar l'indult al Sr. Sáez quan ja estava enfora de..., havia perdut les eleccions. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sr. Diputado, ya le digo, está haciéndose autobombo, usted, cada vez que interviene se hace autobombo...

(Remor de veus)

...y le voy a decir dos cosas. Ya me ha sugerido dos veces que intervenga en una decisión que ha tomado una mesa colegiada de funcionarios de este gobierno, ya me lo ha sugerido dos veces. No sé lo que me ha querido usted sugerir, y usted es abogado y se lo dije un día...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago...

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Se lo dije un día: ¿qué me está queriendo sugerir?, ¿que intervenga en una decisión colegiada?, ¿eso es lo que usted me está pidiendo? Mire, usted es abogado y sabe lo que me está pidiendo.

Dos. Este gobierno en las bases definió cómo iba a ser este concurso, y quien se presentó a estas bases lo tenía que tener muy claro. A partir de ahí, una vez otorgada la autorización sectorial, se lo he dicho muchas veces, el plano pasa al municipio, al ayuntamiento pertinente, que es con el que se tiene que trabajar hasta el final y la puesta en marcha del proyecto. ¿Que esto hasta ahora no ha sido así?, bueno, pues estas mismas preguntas trasládela al foro o a quien corresponda, al foro que corresponda.

Siempre le digo lo mismo: este gobierno ha hecho hasta ahora lo que correspondía, y por supuesto usted tiene toda la información y también sabe lo que va a hacer el gobierno al final de este proceso. Por tanto, con toda la información que me ha pedido hasta ahora, con toda la información ordenada que le hemos puesto, miles de folios, usted se lo ha leído, usted es abogado, por tanto sabe los pasos que se han ejecutado, y este gobierno ha hecho las cosas como corresponde, y usted lo sabe. Lo que usted me pide es interferir y sabe que eso no lo puede hacer un gobierno ni una administración; cada uno tiene sus competencias y cada uno tiene sus responsabilidades.

Muchas gracias, Sr. Mas.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 2908/15, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millores a la Biblioteca de Can Sales.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE 2908/15, relativa a millores a la biblioteca de Can Sales, que formula la diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, presidenta. La xarxa de les biblioteques privades o públiques de qualsevol institució conformen un dels elements bàsics, ja sigui per als estudiants, per als estudiosos o per a la població en general. Concretament la biblioteca de Can Sales realitza nombroses activitats per als nins més petits, la qual cosa possibilita anar introduint l'hàbit de la lectura. No podem deixar de costat la dada que a Finlàndia el 80% de les famílies van a la biblioteca el cap de setmana; l'èxit finlandès es deu al fet que s'encaixen les tres estructures, la família, les escoles i els recursos socioculturals: biblioteques, ludoteques, cinemes, etc.

Dins un àmbit tranquil i harmoniós s'ha de fomentar entre els nostres alumnes l'estímul per la lectura, a la vegada que oferir el gran fons bibliogràfic per a investigació que es concentra dins aquesta biblioteca. És per tot això, Sra. Consellera, que el Grup Parlamentari Popular li fa la següent pregunta: quines millores té previst dur a terme el Govern de les Illes Balears a la biblioteca de Can Sales?

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. La biblioteca de Can Sales aquesta setmana passada ha fet el desè aniversari a les instal·lacions de l'edifici actual, i té inscrites 2.500 persones però dóna servei a moltes més, ja que també dóna serveis a diferents ciutadans que no estan inscrits però que són usuaris del servei. En els darrers mesos, quan la situació econòmica ens ha permès, hem anat fent tota una sèrie de millores, tant a nivell d'instal·lacions, serveis, com d'atenció a l'usuari, i el compromís evidentment és continuar fent tota una sèrie de millores que vagin millorant aquest servei i la qualitat d'atenció que es dóna als ciutadans.

En concret sí li podré anomenar tota una sèrie de millores que s'estan fent i que s'han fet fins ara, com és per exemple el nivell d'equipament informàtic. Els he de dir que s'han canviat els ordinadors perquè estaven bastant obsolets, i en concret s'han adquirit 25 unitats més. Per altra banda, a nivell de serveis s'ha reobert la sala d'investigadors; també s'ha ampliat l'horari de la sala de lectura, de manera que tant la sala d'investigadors com la de lectura estan obertes ara en horari de matí i d'horabaixa, que fins ara estaven de matí. A nivell personal hem millorat també la plantilla, hem ampliat darrerament en cinc persones, quatre tècnics i un auxiliar, i a més s'han dotat tres places noves d'auxiliar que ara estan en comissió de serveis. També he de destacar que hem dotat la plaça de restaurador de biblioteca, que també era una demanda i consideram que és important.

Altres actuacions. Per exemple a nivell d'innovació els he de dir que aquest mateix mes de març es posarà en marxa un servei de préstec de llibres digitals, que consideram que és un avanç important des del punt de vista de les noves tecnologies, a causa de l'adhesió que hem fet a una plataforma -Biblio- del Ministeri, en concret, d'Educació i Cultura. I també per altra banda volem destacar que disparam d'una partida en aquest exercici 2015 precisament per adquirir fons bibliogràfic: per una banda llibres i publicacions, 26.000 euros i, per altra banda, material audiovisual, 7.000 euros.

Finalment, i perquè es fa aquest desè aniversari que s'ha fet aquesta setmana, hi ha tota una sèrie d'activitats i d'actuacions que es duran a terme durant aquests dies fins al dia 28 de març i que poden consultar a la seva pàgina web bibliotecapalma.com.

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 2921/15, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a deute en tancar la legislatura actual.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE 2921/15, relativa a deute en tancar l'actual legislatura, que formula el diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Ens agradaria, Sr. Conseller, que pogués explicar als diputats d'aquesta cambra, als mitjans de comunicació i a la ciutadania en general quin serà el deute que deixaran vostès quan acabi aquesta legislatura. Li demanam, Sr. Conseller, una estimació del deute que es trobarà el nou equip de govern després de les eleccions del mes de maig.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Pons. La previsió, la previsió oficial del Govern de les Illes Balears de xifra de deute en termes Banc d'Espanya, SEC i no SEC, a 30 de juny de 2015, és un poquet menys de 8.177 milions d'euros, i no hi haurà deute comercial perquè pagam de mitjana a la comunitat autònoma a 36 dies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, el veig una mica dispers i desconec si és perquè no vol..., la informació està clar que la té tota, ens sap greu que vostè no la vulgui explicar. Li diré, Sr. Conseller, quines són les dades que vostès tenen i que han fet públiques i que avui no ha volgut explicar.

El deute, Banc d'Espanya a dia, que sapiguem, 31 de desembre de 2014, 7.774 milions d'euros, hi sumam el deute de les empreses públiques a 31 de desembre de 2014, 114 milions d'euros i hem de sumar aquí, a més a més, el deute previst en el pressupost del 2015, 440 milions d'euros, i açò és deute financer.

I ens diuen després que no hi ha deute de factures dins els calaix. I jo li dic: Ministeri d'Hisenda, *plazo de pago a proveedoras y deuda comercial de las comunidades autónomas*, novembre de 2014, ho publiquen amb tres mesos de retard, per tant, ara sabem el novembre de 2014. Saben quin és el deute financer del Govern de les Illes Balears? 706 milions d'euros, i va *in crescendo*.

Si sumam tot el deute financer i el deute no financer ens anam a 9.034 milions d'euros. Aquesta és la xifra que coneixem en aquests moments i dins aquesta xifra no hi ha, Sr. Conseller, les carreres professionals i el complement, la paga extra retardada, les bestretes als consells insulars i tantes i tantes altres coses. Per tant, açò encara anirà a més i açò és el que sabem fins a dia d'avui, açò és el que vostès fins ara han publicat, imaginin què ens podem trobar el dia que entri un nou govern quan miri i repassi els calaixos.

I açò, Sr. Conseller, açò no és el pitjor, el pitjor és que vostès s'han endeutat fins a les celles per a no fer absolutament res, perquè aquests 9.000 milions d'euros no avalen cap inversió pública, aquests 9.000 milions de deute no avalen totes les retallades que han fet en serveis, en sanitat, en educació. Aquesta és la realitat, han disparat el deute sense haver fet absolutament res. Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Vinga, Sr. Pons, sigui honest! Jo, com a conseller d'Hisenda, li acab de donar una previsió oficial d'endeutament a 30 de juny, a 30 de juny del 2015, amb dades Banc d'Espanya, del Servei d'endeutament de la comunitat autònoma, en termes SEC i no SEC, 8.177 milions d'euros. I no hi ha..., -a 30 de juny de 2015, que vostè s'embulla-, i no hi ha endeutament comercial perquè pagam de mitjana a 36 dies. I vaig a dir-li una altra cosa, miri, vostè a 30 de juny del 2015 no trobarà factures en els calaixos al Servei de Salut, no trobarà factures en els calaixos en el Servei de Salut.

(Alguns aplaudiments)

Sap què hem fet aquests anys? Endeutar-nos, incrementar l'endeutament un 55%, incrementar l'endeutament un 55%, a diferència del que varen fer vostès que varen incrementar l'endeutament un 125%. I sap per què ho hem fet? Per pagar 2.000 milions d'euros d'obligacions pendents de pagaments del 2011 i d'exercicis anteriors que varen deixar vostès pendents de pagament quan se'n varen anar el 30 de juny del 2011.

I si vol fer un debat honest el fem i si vol fer demagògia, continui per aquest camí.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 2903/15, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a trasllat de les dependències de la Direcció General de Serveis Socials.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE núm. 2903/15, relativa a trasllat de les dependències de la Direcció General de Serveis Socials, que formula la diputada Sra. María José Bauzá i Alonso del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. En las últimas semanas la Conselleria de Familia y Servicios Sociales ha anunciado que tanto el personal de la Dirección General de Servicios Sociales como los servicios que presta este departamento serán trasladados de su actual ubicación en Vía Alemania a las nuevas instalaciones situadas en la Avenida Gabriel Alomar y Villalonga. Se trata, al parecer, de un traslado progresivo que afectará a unos 120 trabajadores.

La Dirección General de Servicios Sociales es uno de los departamentos de la conselleria que más contacto directo tiene con los ciudadanos dado que gestiona los expedientes de dependencia y también algunos de los programas y prestaciones sociales más solicitados, como pueda ser la tarjeta básica, por citar algunos ejemplos.

Sin duda alguna son muchas las razones que han motivado este traslado así como las ventajas que supondrá el mismo para los funcionarios y los usuarios de los distintos servicios que gestiona la dirección general. Igualmente, y en aras a la racionalización del sector público por la que este govern asegura apostar desde el inicio de la legislatura, parece que el cambio de ubicación de esta sede puede suponer alguna ventaja económica a las arcas públicas y no un mayor gasto.

Por lo tanto, Sra. Consellera, nos gustaría que nos explicará ¿qué motivos han impulsado a la Conselleria de Familia a trasladar las dependencias de la dirección general y que repercusiones originará en usuarios y funcionarios afectados?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMILIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidenta. Gracias, diputada. Totalmente cierto que a inicios de la presente legislatura ya se anunció por parte de este govern la decisión de acometer toda una serie de reformas y medidas de ahorro con el objetivo de racionalizar los recursos de la Administración pública y contener así el déficit. Se trata de una medida que no se ha abandonado y que seguiremos aplicando hasta el último día de gobierno.

Las actuales dependencias ubicadas en Vía Alemania suponen para la conselleria, y en consecuencia para los ciudadanos, un gasto de 300.000 euros anuales, ya que el edificio en el que se ubican estas oficinas no pertenece al ejecutivo, fueron alquiladas antes del inicio de la presente legislatura. Por lo tanto, a nivel económico el traslado supondrá un ahorro considerable y un importante paso hacia la racionalización de los recursos de la Administración pública, ya que el edificio de la Avenida Gabriel Alomar y Villalonga sí que es de titularidad pública.

En cuanto a los trabajadores de la dirección general, este cambio será totalmente positivo ya que las nuevas instalaciones son más amplias y están más adecuadas a las funciones que deben realizar. Además, el traslado no se ha querido llevar a cabo hasta que las nuevas instalaciones dispusiesen de todos los medios necesarios para que puedan acometer así su labor en las mejores condiciones.

En cuanto a la atención a los ciudadanos, la puesta en marcha del teléfono de cita previa para servicios sociales a finales de este verano, del verano pasado, perdón, ayudará también enormemente a reducir cualquier impacto negativo ya que las personas que acuden a la dirección general son informadas cuando se les concede cita del cambio de ubicación. También se ha publicado en los medios y en la página web de la conselleria.

De hecho, el Servicio de Atención a la Ciudadanía permanecerá en su emplazamiento actual en Vía Alemania, 6, hasta el próximo 1 de mayo para ocasionar los menores inconvenientes posibles a los usuarios. Por lo cual, consideramos este traslado totalmente positivo tanto desde el punto de vista de los trabajadores como de los ciudadanos como en el ahorro de los recursos públicos.

Muchas gracias.

I.10) Pregunta RGE núm. 2905/15, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a evolució dels indicadors del comerç minorista.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 2905/15, relativa a evolució dels indicadors del comerç minorista, que formula el diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sra. Presidenta. Como ustedes saben, el comercio minorista es un indicador fundamental del consumo y esto teniendo en cuenta que el distribuidor minorista o detallista es o podemos entender que es aquella entidad mercantil o autónomo que vende sus productos al consumidor final, es decir, señorías, a pie de calle, los comercios y las tiendas de todos nuestros barrios y ciudades. Es por eso que cualquier aumento, y aun más si este es sostenido en el tiempo, es un buen indicador que el consumo y la economía marchan bien. Además, señoría, que se active el consumo es también consecuencia directa del aumento del empleo y a la postre del crecimiento económico de nuestra economía y de la reactivación.

Sr. Conseller, en cuatro años también en materia de comercio minorista hemos pasado de la depresión a la reactivación, por eso le pregunto ¿cómo valora el Gobierno de las Islas Baleares la evolución de los indicadores del comercio minorista? Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Señores diputados. Sr. Diputado, bueno, pues la valoración es exactamente la que usted ha resumido, cuando el consumidor empieza a comprar, cuando el consumidor empieza a tener confianza en que el mes que viene va a estar igual o mejor, pues, evidentemente el resto de indicadores de actividad económica van en positivo. Cuando esto ocurría lo contrario, cuando se destruían empresas, cuando se perdían puestos de trabajo consecuentemente el sector comercio y el minorista, pues, también perdía y, por tanto, iba a menos y se iba reduciendo.

Estos cuatro años la consecuencia de las actuaciones del Govern han sido éstas, un crecimiento económico, hoy daremos los datos de crecimiento económico del 2014 y las previsiones del 2015, y todas ellas marcan en cada uno de los sectores un crecimiento de actividad, una generación de puestos de trabajo y, por tanto, en conclusión, una mayor confianza de los hogares, y eso se traduce en compras. Un mes de enero como el que hemos tenido donde hemos sido la comunidad que más ha crecido en comercio, en un mes que no entra dentro de los meses de máxima actividad económica, pues señala que la demanda interna, los ciudadanos de Baleares están apostando porque tienen trabajo y porque tienen recursos para seguir consumiendo. Por tanto, la lectura es un indicador más que habla de que estamos en un proceso de recuperación rápida, que estamos generando empleo, que hay inversión y que nuestra economía está restableciendo indicadores que no tendríamos que haber perdido nunca.

I.11) Pregunta RGE núm. 2907/15, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ubicació del Centre d'Emergències de Menorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 2907/15, relativa a ubicació del Centre d'emergències de Menorca, que formula el Sr. Alejandro Sanz i Benejam del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, si una cuestión ha caracterizado al Govern de las Illes Baleares es prestar los servicios públicos con máxima eficiencia y calidad. No hay nada más antisocial que la ineficiencia en la Administración puesto que los bienes y servicios públicos, como ustedes ya saben, se sufragan con los impuestos de todos los contribuyentes.

A diferencia de la anterior legislatura el mirar con lupa aquelles que se gasta en nuestra administración ha contribuido a que se reduzcan gastos en alquileres, a optimizar el uso de los espacios públicos y obtener de ellos un óptimo rendimiento y el hablar de servicios de emergencias resulta evidente que la importancia de la redistribución de los recursos tiene una mayor relevancia, con el objetivo de atender de forma mucho más rápida a los ciudadanos.

Es por lo que desde el Grupo Popular formulamos la siguiente pregunta: ¿qué valoración hace el conseller de Administraciones Públicas sobre la cesión por parte de la Conselleria de Economía y Competitividad de una nave industrial donde se ubicará el Centro de emergencias de Menorca? Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONES PÚBLICAS (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat, faig una valoració positiva, molt positiva d'aquesta actuació, doncs, com molt bé ha dit vostè, s'optimitzen els recursos públics i garantim també la millora del servei al ciutadà. Amb aquest nou Centre d'emergències a l'illa de Menorca tindrem..., amb un cost mínim donarem resposta a una demanda històrica que d'aquesta manera es farà a un espai públic..., concentrar tot el personal i el material del servei d'emergències que abans estava dispers per diferents espais o diferents llocs de Menorca.

El nou centre estarà llest previsiblement en el mes de maig i serà ubicat a una nau industrial del polígon d'Es Mercadal. Com vostès saben, el municipi és al centre de l'illa i permetrà ser més ràpid i eficient per donar resposta a qualsevol incident, mitjançant un conveni signat a principis del mes de març entre la Conselleria d'Economia i Competitivitat, l'IDI i la Conselleria d'Admi... es fa la cessió d'ús i gestió a títol gratuït i temporal de la nau industrial que estava buida i sense cap activitat i amb una superfície de 250 metres. I s'autoritza GEIBSA per dur a terme les obres necessàries.

Crec que és una forma de donar un servei públic millor, d'optimitzar recursos públics que estaven... donam millor servei perquè està tot concentrat i en definitiva una bona gestió dels recursos públics. Gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 2917/15, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a objectius de dèficit.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 2917/15, relativa a objectius de dèficit, que formula el Sr. Vicenç Thomàs Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia a tots i a totes, des de l'inici d'aquesta legislatura hem escoltat el discurs econòmic del Govern, política de consolidació fiscal i com a gran objectiu reducció del deute i compliment del dèficit, *sólo gastaremos lo que tengamos*, dogmes inqüestionables i ortodòxia econòmica, aquí varem escoltar que ens varen dir per anar del *caos al cosmos*.

Vostè, Sr. Marí, és vicepresident del Consell de Política Fiscal que va rectificar l'objectiu de dèficit de l'1% per a l'any 2014. Creu que ha aconseguit aquest objectiu de dèficit tal com es varen comprometre?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Thomàs, els objectius de dèficit s'han de complir cada any i el compromís no era *sólo pagaremos lo que tengamos, sólo contrataremos lo que podamos pagar*, d'acord?, que és diferent. I ho hem pogut pagar i ho demostram, perquè pagam a 36 dies de mitjana. Sí, sí, Sr. Thomàs.

(Remor de veus)

El seu departament, el seu departament el 2011, entre deute de l'ib-salut i pèrdues acumulades de les fundacions: 540 milions. I a això s'hi ha d'afegir la resolució d'indisponibilitat que va fer el conseller d'Hisenda de 227 milions d'ingressos els quals tampoc no varen arribar a l'ib-salut per poder pagar. 767 milions de deutes en el seu departament a l'ib-salut.

L'objectiu de dèficit s'ha de complir cada any i és evident que tenir un dèficit de 1.300..., de 800, 900, 1.300, 1.300 cada any no és el mateix que tenir un dèficit i finançar 300 milions, 370, 470. Aquesta és la diferència, Sr. Thomàs.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

La diferència és, Sr. Marí, que en la seva ortodòxia econòmica, ni reducció del deute ni compliment del dèficit. És veritat que han fet canvis estructurals, les polítiques de retallades, retallades duríssimes en personal, en prestacions socials, en produir precarietat laboral i, això sí, sense cap inversió pública.

I per una altra banda, han demostrat, i vostè especialment, una incapacitat absoluta per millorar els ingressos de la comunitat, ni millora del sistema de finançament, ni inversions estatutàries, ni nou REB i els pitjors pressupostos generals de l'Estat per a Balears. I per què?, és la pregunta, per una submissió absoluta i de cap acotat davant el Govern del Partit Popular d'Espanya.

El compliment del dèficit, deien..., només una vegada l'han aconseguit, un president va venir aquí fa un any tot content i varen dir que era un resultat històric, un gran símbol d'un president i un govern, això va dir aquí el Partit Popular. I ara què?, es demanen.

El dèficit de l'any 2014 ja ni els preocupa ni els ocupa. On arribarà el nostre dèficit, Sr. Conseller? A l'1,7? A l'1,8 com diu FUNCAS? Què hauran gastat de més? 400 milions? No han reduït el dèficit que arribarà a més de nou... el deute, a més de 9.000 euros. 706 de deute comercial i 90 dies per a pagament diu el Ministeri d'Hisenda, una tercera part de la nostra riquesa. Aquesta...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Thomàs, el dèficit s'ha de complir cada any, en el 2012 el vàrem sobrepassar en 84 milions d'euros; en el 2013 ens vàrem quedar per baix en 70 milions d'euros, és a dir, vàrem compensar allò del 2012. I en el 2014 estirem un poquet per dalt.

I aquesta política de consolidació fiscal ha generat creixement econòmic i ha generat ocupació i aquesta política de consolidació fiscal és la que tocava en aquest moment per generar creixement econòmic i consolidació.

El Sr. Piketty deia que la desocupació és el principal factor de desigualtat i jo hi estic d'acord. El president González va dir diumenge: "*Lo primero es competir en la economía global y luego se creará el excedente que nos permita defender la cohesión social, por lo menos en pilares tan importantes como la sanidad y la educación. No estoy haciendo un discurso, estoy priorizando*". I jo em demanava: vostès per què no estan d'acord amb el Sr. Piketty i amb el president González i sí estan d'acord amb el Sr. Varoufakis a no pagar els deutes? Jo em demanava això...

(Remor de veus)

...i després de veure les fotos del Sr. Varoufakis al Paris Match en el seu àtic d'Atenes ja ho tenc clar! El Sr. Varoufakis, com vostès, també és de la *beautiful people*.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.13) Pregunta RGE núm. 2901/15, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a endeutament de les administracions amb les empreses.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta...

(Continua la remor de veus)

Senyors diputats, silenci, continuam amb les preguntes. Tretzena pregunta, RGE núm. 2901/15, relativa a endeutament de les administracions amb les empreses, que formula el Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Hisenda, asistimos hoy a una de las sesiones de preguntas de control al Govern, a la que algunos tanto molesta, porque no soportan las preguntas de mi grupo parlamentario...

(Remor de veus)

..., pero sí les gustan las de demagogia, como las que le han hecho hoy, desde la oposición le han hecho hoy, Sr. Conseller, en las que han ido a por lana y claramente han salido trasquilados.

(Més remor de veus)

En ocasiones, cuando les escucho me pregunto si usted ha encontrado los famosos 150 millones de euros que supuestamente había dejado el Sr. Manera y de los que ni siquiera hay rastro documental, pero de los que no tuvieron vergüenza de hablar.

(Remor de veus)

La financiación a corto plazo ha bajado del 4,48% de la legislatura anterior al 0,5% al que nos financiamos a día de hoy. No sólo no nos financiamos a las espaldas de los proveedores, sino que los proveedores a día de hoy cobran y cobran a una media de 36 días. Como cobran, contratan, como saben que hay un govern serio, no temen a contratar, hay más personas trabajando, por lo que aumenta el consumo y ha vuelto la financiación. Es decir, la rueda funciona.

Es evidente que no podemos decir lo mismo de la legislatura anterior, en la que las consellerías funcionaban como compartimentos absolutamente estancos y lo último eran los ciudadanos, y me vuelvo a referir a la lamentable imagen que tuvimos que presenciar a las puertas de este Parlament en el primer pleno de esta legislatura.

Recientemente hemos conocido los informes publicados por el Banco de España, en el que se sacaban los colores a esos que hoy les molestan las preguntas de autobombo y que dejaban sin cobrar a las empresas proveedoras de la comunidad autónoma.

¿Cómo valora, Sr. Conseller, las cifras publicadas por el Banco de España en relación al endeudamiento de las administraciones públicas con las empresas?

Gràcies Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Mercadal. Las cifras publicadas en el informe del Banco de España sobre la morosidad de las administraciones públicas son interesantes y demuestran que cada vez que el Partido Popular ha tenido que entrar a gobernar las instituciones en nuestro país, nos hemos encontrado con las mismas colas.

La cola del paro, nos la encontramos en el 96, cuando había una tasa de paro del 22% y la tuvimos que bajar al 8%. Nos la encontramos en nuestra comunidad en 2011, cuando 97.000 personas, según cifras EPA, tuvieron que ir a las colas del paro en la anterior legislatura, y hoy hemos recuperado 40.000 ocupados, según EPA, o hemos bajado las cifras del paro de 146.000 a 105.000 de ahora, según EPA.

Las colas de la pobreza, porque igualmente en el 96, después de tres años de devaluaciones continuas de la peseta, que nos empobrecían a todos, tuvimos que volver al crecimiento económico. Y en 2011 en nuestra comunidad, cuando la tasa de riesgo de pobreza era del 22,8 y lo hemos tenido que bajar durante este tiempo, ya la hemos bajado al 19,7 y hemos de seguir trabajando.

Y las colas de los proveedores. Porque, como demuestra el informe publicado por el Banco de España, efectivamente, en el 96 teníamos una tasa de morosidad de las administraciones públicas en el conjunto del Estado del 4,5 y lo tuvimos que bajar hasta 2004 al 3% del PIB. Y lo que pasó del 2004 al 2011, es que del 3% del PIB, la morosidad de las administraciones públicas volvió a crecer hasta el 8% del PIB. Y nuevamente, como hicimos en el 96, hemos bajado la morosidad de las administraciones públicas del 8% del PIB al 4% del PIB.

Esto demuestra que hay políticas que benefician a los ciudadanos, las desarrolladas por este Govern durante estos 4 años, y políticas que les perjudican. Y hay que elegir entre dos modelos, el que beneficia a los ciudadanos o el que les perjudica.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 2900/15, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Oficina tècnica de projecte europeus balears 2020.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 2900/15, relativa a Oficina tècnica de projectes europeus Balears 2020, que formula el diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, Presidenta. Lamentablemente algunos confunden autobombo con realidades. Miren, este Govern tiene un claro compromiso europeo, su actividad a lo largo de la legislatura ante instituciones europeas respecto a temas que afectan a nuestra comunidad autónoma ha sido intensa y fructífera, con una clara implicación personal del presidente, Sr. Bauzá, defendiendo y canalizando los intereses de nuestra comunidad autónoma, para que los ciudadanos y empresarios de nuestra comunidad tengan las mismas oportunidades y condiciones que las de otras regiones europeas.

Lamentablemente, la pasada legislatura nuestra comunidad autónoma estuvo en caída libre en el ámbito europeo, sin ningún interés del anterior Govern y con poca capacidad de influencia, llevado a la nula eficacia y dejándolos a la cola de comparaciones con Europa. Eso sí, marca de aquel momento, grandes gastos al respecto. En esta legislatura la actual Vicepresidencia y Conselleria de Presidencia, entre otras diversas funciones, además de la coordinación, gestión, control y seguimiento de los grandes proyectos del Govern y de los compromisos adquiridos por la ciudadanía en nuestra comunidad, se encarga también de coordinar las temáticas europeas.

Al respecto, recordar la puesta en marcha de la comisión interdepartamental para la Unión Europea, formada por representantes de todas las consellerias del Govern, con el objetivo de coordinar el trabajo que se lleva a cabo desde las distintas áreas y definir el plan de actuaciones del Govern en materia de acción exterior, trabajando para tener una mayor presencia europea, acercando más las instituciones y la política europea a la ciudadanía y a las empresas de nuestra comunidad autónoma, y para participar más en los fondos estructurales comunitarios, profundizando en el conocimiento de las diversas materias europeas, para la defensa de los intereses de las Illes Balears. En esta línea, se ha dado recientemente un importante paso más para canalizar la acción y los programas europeos de cara a nuestra comunidad autónoma.

Por su transcendencia, Sr. Vicepresidente del Govern, le formulo la siguiente pregunta: ¿podría explicar qué supone la creación de la Oficina técnica de proyectos europeos Balears 2020, llevada a cabo recientemente?

Gracias, Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern. Sr. Vicepresident, quan vulgui.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. Sr. Diputado, el Gobierno desde el inicio de esta legislatura está trabajando activamente para mejorar su posicionamiento en Europa y la única finalidad es conseguir tener más presencia y por lo tanto mejor financiación. Europa 2020 es la estrategia de crecimiento de la Unión Europea para la próxima década, los estados miembros tienen la obligación de alinearse con estas políticas europeas, si quieren conseguir una mejor financiación.

Desde Vicepresidencia venimos desarrollando la estrategia Baleares 2020, que es la adaptación, el desarrollo y la implantación a nivel regional de la estrategia 2020. Y en los programas operativos ligados a las políticas de cohesión, FEDER y FESE, tenemos el doble de ayuda en relación al periodo anterior. Por lo tanto, es nuestra obligación aprovechar al máximo estos fondos.

Pues en este contexto es donde nace la Oficina técnica de proyectos europeos, sus objetivos son ayudar a todos, a las administraciones públicas, a organismos públicos, a empresas, a ciudadanos en general, para que puedan conocer mejor los fondos y los programas europeos para conseguir una mejor financiación. Conforman esta oficina, por parte del Gobierno, el Centro Balears Europa y la Fundación BIT; también está conformada por la Universidad y por la Fundación Universidad Empresa. Y la finalidad es establecer una red de apoyo de gestión a proyectos europeos para aprovechar mejor esa financiación y cumplir los objetivos de la estrategia 2020.

Ofrece, entre otros servicios, el asesoramiento en programas europeos. También la búsqueda de socios para participar en proyectos europeos, la difusión de convocatorias y la formación en programas europeos. También se va a crear el Registro unificado de proyectos, mediante el cual se pondrá en común toda la información relacionada y consideramos que será una herramienta bastante importante para que podamos tener en todo momento información de todos los proyectos que se están tramitando, tanto en Madrid como en Bruselas.

Es decir, en definitiva, es una oficina que nace para conseguir una mayor y mejor financiación europea.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 2902/15, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acord per a la gasificació de Menorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 2902/15, relativa a acord per a la gasificació de Menorca, que formula la diputada Sra. Maria Asunción Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia senyores i senyors diputats. El Govern del Partit Popular ha liderat, ha tramitat i ha adjudicat durant aquesta legislatura la gasificació de Menorca. Aquesta decisió dóna resposta a una històrica demanda dels menorquins, manifestada de forma reiterada per entitats socials i agents econòmics i que beneficiarà també totes les famílies i a les empreses.

Menorca tindrà per primera vegada gas natural, gràcies a l'impuls del Govern de José Ramón Bauzá i que ha gestionat el conseller Joaquín García, amb la directa participació del president del Consell de Menorca, Santiago Tadeo.

El primer govern del pacte ja va intentar resoldre aquesta mancança, però una vegada més es va fer malament i els tribunals van anul·lar la concessió que va atorgar de manera unilateral a Sociedad Gas de Euskadi. En canvi, el Partit Popular ha duit a terme totes les gestions des de l'acord polític i la participació de l'oposició, a diferència de PSOE i PSM, que van actuar de forma unilateral i amb imposició.

Però aquests dos partits pretenen atribuir-se unes actuacions que no han fet, perquè ha estat aquest Govern, per pròpia iniciativa, qui ha tancat l'adjudicació, no a instàncies d'una proposició del PSOE, tal com ha afirmat erròniament un diputat d'aquest grup. Ha estat el Partit Popular qui ha fixat el marc de col·laboració públicoprivada, no és el PSOE qui ha de dir que cal apostar per la iniciativa privada. I és el Govern també que va preveure aprofitar les canalitzacions per a la fibra òptica, no a proposta d'un grup polític que només ha assistit a una de les tres reunions, tal com va dir un altre diputat de l'oposició que no ha format part de la comissió i ralla per boca de.

Per tant, Sr. Conseller, quina valoració fa el Govern de l'acord per a la gasificació de Menorca, aprovat amb el procediment de concurrència competitiva?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, señores diputados. Sra. Diputada, cuando decimos que en esta legislatura el mapa energético de Baleares ha cambiado, es porque son realidades y se lo voy a trasladar. Uno, en materia de gas toda la península y las regiones de España el gas era, está, estaba, está en todas las ciudades y municipios, era habitual, es habitual en la vida de las empresas y en la vida de los ciudadanos. En Baleares no había nada, no había nada, Menorca no tenía..., había autorizaciones en Ibiza que no se habían comenzado, lo mismo que pasaba con Mallorca.

Cuando hablamos de renovables, España estaba en renovables, Baleares no había hecho nada en renovables. Cuando hablábamos de conexiones, las islas estaban aisladas y hoy ya tenemos un camino para que estén conectadas.

Yendo al gas de Menorca, usted lo ha definido. En el año 2003 se paralizó una concesión por motivos extraparlamentarios, por motivos judiciales y Menorca no pudo tener gas. 12 años después y un trabajo intenso, una petición intensa por parte de la comunidad de Menorca, ha hecho realidad que Menorca vaya a tener gas en los próximos meses, en los próximos años. Es verdad, ha sido un trabajo común, ha sido una iniciativa liderada por el Govern y ha sido con el apoyo de los partidos políticos, y hoy es un momento también de agradecer el trabajo que han hecho durante la comisión. Pero efectivamente, el desarrollo, las políticas claras en materia energética han nacido de este Govern y han nacido del empuje de este Govern.

Finalmente, Menorca va a tener gas, finalmente Ibiza va a tener más y en las próximas semanas Mallorca también va a pensar en gas, como una energía más en cada uno de los hogares y en cada una de las industrias. Por lo tanto, yo creo que en materia energética esta legislatura ha sido la del cambio y por tanto hay que felicitar a toda la ciudadanía porque hoy podemos pensar no solamente en energía eléctrica, sino en cada una de las alternativas que hay en el mundo de la energía. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 2906/15, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a activitat de la Gerència d'atenció primària de Mallorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta RGE núm. 2906/15, relativa a activitat de la Gerència d'atenció primària de Mallorca, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Gràcies, Presidenta. Sr. Conseller de Salut, li volem demanar per les dades d'activitat de la Gerència d'atenció primària de Mallorca, concretament la referida a l'any 2014. I per això ens agradaria si ens pot detallar el nombre de consultes en els centres d'atenció primària.

Així mateix, també voldríem saber de quina manera han incidit aquestes dades d'atenció primària en el nombre de derivacions des de l'atenció primària hospitalària. Quan la capacitat resoluciva és més alta al primer nivell assistencial, manco derivacions s'han de fer cap als especialistes. Sabem que el nombre de consultes en els centres d'atenció primària al Servei de Salut han augmentat un 1,75% el darrer any, concretament han augmentat les consultes de gairebé 120.000 consultes més que l'any passat.

Veim com les dades cada vegada són més bones, Sr. Conseller, gràcies a una bona gestió dels recursos sanitaris. Hem aconseguit no únicament mantenir els serveis bàsics de la nostra comunitat autònoma, sinó que també aconseguim incrementar l'activitat assistencial, com bé es reflecteix a la memòria per exemple de l'Hospital de Son Espases, que es va explicar per la seva part.

Sense cap dubte tot això no és possible ni únicament mèrit per a la gestió d'un govern, sinó que tenim la gran sort de comptar amb una magnífica tasca per part dels millors professionals del món sanitari, que han fet una feina decidida i de valent durant tota legislatura. I dins un context en el qual també vostè ja ha explicat un increment d'un 21,6% de l'activitat quirúrgica programada, un 7,9% del nombre de consultes amb especialista els darrers 2 anys.

Per tant, queda ben demostrada aquesta capacitat de gestió la qual, malgrat les dificultats pressupostàries i les dificultats econòmiques, s'ha aconseguit fer una bona política de gestió dels nostres recursos sanitaris i això avui es veu gràcies a aquestes dades que és un mèrit de tota la societat.

Moltíssimes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. La valoració és positiva, molt positiva. Com bé vostè deia, s'han fet més consultes a atenció primària, l'any passat varen arribar quasi als 7 milions de consultes en els centres de salut i unitats bàsiques. I a més, s'ha aconseguit disminuir les derivacions a atenció especialitzada, per tant han incrementat la capacitat de resolució de primària.

Però a més, també recordareu que s'ha explicat en seu parlamentària i en diverses rodes de premsa, l'increment de la cartera de serveis que ha tengut també atenció primària, per exemple la de desplaçar la cirurgia menor ambulatoria en alguns centres de salut, que així ho havien manifestat en els seus plans estratègics. Per tant, s'ha fet més feina, s'ha tengut més capacitat de resolució, s'ha incrementat la cartera de serveis i s'han baixat les derivacions a atenció especialitzada. I aquest mèrit és un mèrit principalment dels professionals que a dia a dia batallen a cada un dels centres de salut i fan feina a les unitats bàsiques.

Per tant, una valoració positiva, som al costat d'aquests professionals que tiren la sanitat endavant i des de la conselleria, des del Servei de Salut, ens sentim molt satisfets.

Moltes gràcies.

I.17) Pregunta RGE núm. 2909/15, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sanejament dels comptes públics.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE núm. 2909/15, relativa a sanejament dels comptes públics, formulada per la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Hisenda, dia 22 de maig del 2011 es produïa un canvi de govern històric a les Illes Balears, on la situació social, institucional, econòmica i pressupostària de la nostra comunitat autònoma, era un autèntic caos. Els ciutadans deien prou a quatre anys de desgovern, d'inestabilitat, de manca de seguretat jurídica, d'atur, de recessió econòmica i de fallida. D'una fallida on els proveïdors no cobraven, els bancs no donaven crèdit per manca de solvència econòmica, les entitats socials, la gent necessitada no cobrava ajuts per a menjadors escolars, en desplaçament sanitari, en transport públic, en medicament. Es trobaven una administració amb un rètol de "tancat".

Fa quatre anys un nou Govern del Partit Popular havia de prendre mesures difícils i valentes per reduir un dèficit desbocat, amb un desviament de 1.100 milions d'euros entre ingressos i despeses. Fa quatre anys no hi havia crèdit bancari i es feien bons patriòtics amb uns interessos altíssims per manca de finançament. Fa quatre anys hi havia més de 245.000 factures als calaixos per valor de 1.600 milions d'euros sense pagar als proveïdors.

Fa quatre anys l'endeutament es multiplicava per dos, duplicant en quatre anys el deute de 25 anys d'autonomia. Fa quatre anys ens deien que arribava un nou model de finançament que ens situava a la mitjana nacional i ha estat un fiasco. Fa quatre anys les inversions estatutàries es varen gastar en despesa corrent i després el Sr. Zapatero les va congelar. Fa quatre anys les persones i sobretot els més dèbils es varen quedar sense cap garantia de futur; ni tan sols els funcionaris no tenien la nòmina garantida.

Sr. Conseller, avui la manca de credibilitat del Partit Socialista assumeix quotes inimaginables, no ens podem creure el que avui hem sentit en aquest plenari. Aquí l'únic que pot fer un balanç positiu, molt positiu, és vostè i aquest govern. Enhorabona per la feina feta, i volem conèixer la seva valoració sobre el sanejament dels comptes públics.

Moltes gràcies.

(Algun aplaudiment)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Portaveu. Jo crec que el balanç que es pot fer en matèria econòmica d'aquests quatre anys de legislatura és positiu, i ens ha costat molts d'esforços, ha costat molts d'esforços als ciutadans de les Illes Balears tornar a aquesta comunitat el creixement econòmic i la generació d'ocupació, perquè a les crisis i a fer-ho malament s'hi va de seguida, s'hi va tot d'una, però sortir de les crisis i tornar a fer-ho bé costa molt, costa sortir-ne, però malgrat això jo crec que hem fet les coses bé i els ciutadans de les Illes Balears han fet les coses bé.

Hem fet les coses bé en matèria de comptes públics, en matèria de dèficit; s'ha demostrat, davant dels negres auguris de l'inici de la legislatura, que fent una política acurada de contenció sortim de la crisi, generam ocupació. Fixi's en una cosa: el dèficit públic el 2007 va ser de 509 milions d'euros; només entrar a governar, el 2008, ja va ser de 901 milions d'euros, 400 milions d'euros directament en un any de dèficit públic!, de més dèficit públic. I això no tendria cap problema si no fos perquè cada vegada que es descontrola el dèficit..., que es descontrola -no estic dient que no es tenguí dèficit públic- que es descontrola, les empreses fan fallida i la gent ha de tancar persianes i engegar treballadors a les cues de l'atur.

Hem complert els pressupostos. Avui feim uns pressupostos molt més reals, perquè complim o ens apropam a complir l'objectiu de dèficit, com vàrem fer el 12, no? Hem reestructurat el nostre sector públic instrumental, era imprescindible, era necessari; hem reduït la nostra administració. Hem dotat de major transparència els comptes públics; avui es publiquen no només els pressupostos, les liquidacions de tots els pressupostos des de l'any 2002!, a nivell de subconcepte, a nivell de partida, tots els ciutadans poden conèixer què es fa amb els seus diners. I hem dotat de major transparència també, i hem fet una bona llei de finançament de consells; i hem pagat als proveïdors.

I jugar al "trilerisme" polític de donar dades de novembre quan som al març, no ho farà aquest govern. Hem pagat als proveïdors, la comunitat autònoma paga a 36 dies!

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 2910/15, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a retallades.

Divuitena pregunta, RGE núm. 2910/15, relativa a retallades, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, avui mateix el Sr. García ha tornat a fer aquest discurs oficial -la recuperació ja és un fet- i, el seu discurs d'*España va bien y Baleares es la locomotora de España*, l'hem sentit moltes vegades, però la realitat és que es continuen mantenint moltes de les retallades, la gran majoria de retallades que vostès varen imposar el 2011 i el 2012. Ens ho pot explicar, Sr. Bauzá, aquesta contradicció entre sortida de la crisi i de la recessió i que les retallades es mantenen?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula per respondre la pregunta el president del Govern, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, el discurs oficial, que és el discurs real, és que avui estam millor que a l'inici de legislatura, i que si seguim per aquest camí també tendrem un futur millor. No deim que estam millor perquè sí, sinó amb dades: 28 mesos seguits baixant les xifres d'atur, 22 mesos seguits generant ocupació neta. No deim que estam millor perquè sí: l'any 2008, quan vostès governaven, cada dia 69 persones perdien la seva feina; avui cada dia 131 persones signen, firmen un contracte indefinit.

Sr. Barceló, aquesta és la diferència entre gestionar, gestionar bé, gestionant amb els recursos de tots, gestionant amb menys recursos i fer molt més.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat...

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, un model..., model que bàsicament manco serveis, manco drets, manco prestacions; aquesta és la realitat perquè, Sr. Bauzá, estam sortint de la crisi, segons vostès, però els 1.350 professionals de la sanitat pública continuen acomiadats; la llista d'espera per a intervencions quirúrgiques s'ha doblat, no l'han baixada; els centres de salut continuen tancats els horabaixes; els 18.000 ciutadans als quals varen llevar la targeta sanitària continuen sense targeta sanitària; continuen cobrant per la targeta sanitària i continuen cobrant els medicaments als pensionistes; 70 llits de mitjana tancats anualment i 7 quiròfans de mitjana tancats anualment; no cobreixen les baixes per incapacitat laboral de mestres i professors; no han baixat les ràtios d'alumnes per aula; han suprimit els programes d'atenció

a la diversitat, atenció a les necessitats educatives especials, beques menjador; els 1.000 professor acomiadats continuen acomiadats...

Sr. Bauzá, aquesta és la realitat que els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera toquen dia a dia, a pesar dels seus discursos triomfalistes. Vostès es varen marcar una sèrie de projectes a principi de legislatura que eren l'excusa per a l'austericidi: el dèficit zero, no gastar allò que no tenien. La realitat és que vostè deixarà un endeutament de més de 8.000 milions d'euros. La realitat, Sr. Bauzá, és que vostè haurà estat el campió de les retallades, i evidentment li puc assegurar una cosa: la pròxima legislatura s'haurà de reinvertir aquesta situació, s'invertiran les prioritats, i les prioritats no seran implantar un model que provoca més desigualtat social, sinó implantar un model que doni prosperitat compartida a tothom i que tengui en compte les situacions de desigualtat, no com aquesta llista que li he dit està provocant en aquests moments als ciutadans, el campionat de retallades en el qual vostè els ha ficat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Barceló, el que ha fet el Govern és posar els recursos on realment eren necessari, i així per primera vegada hem aprovat els millors pressuposts de la història en matèria de sanitat i en matèria de serveis socials.

Si vostè al fet de fer més amb menys li diu retallada simplement no està dient la veritat, simplement el que fa aquest govern és gestionar amb els recursos de tots. I saben vostès perfectament que era necessari retallar, i li diré una de les seves duríssimes retallades que ha fet aquest govern, que vostè no diu: és retallar en més de 3 milions d'euros els sous dels càrrecs públics, i és retallar en pràcticament cinc vegades més el que vostès es gastaven en publicitat i propaganda, perquè vostès s'ho repartien tot, però es repartien el que era dels altres, no el que era seu.

Sr. Barceló, miri, és important que les propostes de futur siguin reals, siguin serioses, i és el que ha fet aquest govern, un govern seriós, un govern responsable, un govern que paga als seus proveïdors, que vostè no ha comentat; per què han cobrat els proveïdors?, no ha cobrat perquè vostès governassin, han cobrat precisament perquè aquest govern els paga, i vostè pot parlar tot el que vulgui mentre jo tengui l'ús de la paraula, però vostè, Sr. Barceló, no ens podrà mai donar lliçons de com es paga als proveïdors i com es gestiona.

Si la seva proposta és precisament fer tot allò que ens va dur a la crisi, que és exactament el que proposen, els ciutadans ja ho saben, i precisament crec que no s'ho mereixen, perquè aquesta feina d'aquest govern i de tots els ciutadans amb el seu sacrifici i amb el seu esforç hauria estat de bades, i crec simplement que no es mereixen tornar al que varen passar fa quatre anys i precisament el que necessiten és un govern seriós, responsable, que paga i que dóna la cara.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.19) Pregunta RGE núm. 2919/15, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a herència en matèria de finançament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dinovenena pregunta, RGE núm. 2919/15, relativa a herència en matèria de finançament, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, queden 68 dies perquè vostès surti del Consolat i ja és hora que analitzem el que ens deixarà. Avui parlo de recursos públics i de com els han gestionat, i ho podem vestir com vulguin, però la realitat és el seu pitjor enemic, Sr. Bauzá, i els nombres canten: vostè i el seu govern han estat incapaços de reclamar i de negociar amb el Govern d'Espanya cap millora de finançament per a la nostra comunitat autònoma. I què han fet?; és molt fàcil: fer pagar la seva ineptitud als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma; així han retallat duríssimament tots els serveis públics, i com que no els bastava han endeutat les Illes Balears fins a un rècord mai no vist.

Per això li deman, Sr. President: està content de l'herència que deixa en matèria de finançament? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, crec que avui francament aquesta comunitat té un millor finançament que l'any 2011, excepte en el sistema de finançament que es va aprovar l'any 2009 pel Partit Socialista.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Tanta sort d'aquell sistema de finançament, que li ha possibilitat 600 milions d'euros cada any de més del que teníem en temps de n'Aznar. Però quan governa el Partit Popular en aquesta comunitat autònoma sempre ens deixa una herència que ens fa tremolar. El govern d'en Matas, amb en Gómez i na Cabrer entre molts d'altres, ens deixà l'herència de la corrupció, de les grans infraestructures faraòniques: el Palma Arena, el metro, les autopistes, Son Espases i un llarg etcètera. El govern de Bauzá, i, per cert, de Gómez i Cabrer novament, ens deixa la pitjor herència en termes de finançament; mai en la història cap president no havia aconseguit tan poc.

Inversions estatutàries, zero, president; pressuposts generals de l'Estat, ens ha situat els darrers d'Espanya, per sota de Ceuta i Melilla; règim especial, ni tan sols no ha estat capaç de fer un projecte de llei; sistema de finançament, era la seva aposta particular i Rajoy li va pegar una bufetada que ha estat la major faltada política. I el dèficit?, l'any passat va venir aquí a dir "he complit"; enguany compareixerà?, ai, no!, que vostè no dóna mai la cara. Ni tan sols no ha explicat d'on ha tret els 2,5 milions d'euros de la seu del Partit Popular.

I si parlo de pagaments, Sr. President? Parli amb els ciutadans de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, i li diran que durant dos anys vostè deu les dietes miserables dels desplaçaments als malalts d'aquesta comunitat autònoma. I, Sr. Bauzá, se'n recorda del "no gastaremos lo que no tengamos"?; bé, idè, fins a 9.000 milions d'euros ha gastat i no els té. Aquest és el deute públic que ens deixa, aquesta és la seva herència. És el campió del deute públic, és el campió dels retalls i és el campió de la crispació. Enhorabona, Sr. Bauzá.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula... Té la paraula el president del Govern. Quan vulgui.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies... Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, miri, tenia preparada la pregunta, però la contestaré perquè m'ajudi i que sumi vostè amb mi.

(Remor de veus)

Sumi amb mi. Deute que ens vàrem trobar seu: 5.250 milions d'euros, més 1.600 milions d'euros de pagament a proveïdors pendents; sumi això; això fa 7.750 milions d'euros. No digui que no perquè és el que és. Encara que vostè digui que no és el que és. Suma 7.000...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Suma 7.750..., suma 7.750. Diu que no perquè és que no sabien ni el que es gastaven. I la previsió de..., la previsió...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...feta..., la previsió feta pel conseller a 30 de juny és de 8.177, és a dir, entre vostès i nosaltres, 7.750, que és el que nosaltres vàrem heretar, i 8.177, és a dir, nosaltres no arribam a 1.000 milions d'euros de dèficit, de deute, en quatre anys, i vostès cada any es gastaven més de 1.000 milions d'euros, Sra. Armengol. Sumi amb mi, però si no sap sumar és molt difícil que jo li ho pugui explicar.

(Més remor de veus)

Sra. Armengol, miri...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci! Senyors diputats, silenci. Senyors diputats...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Miri, jo li propòs...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...jo li propòs, i ho feim davant tots els mitjans de comunicació, sortim a fora, agafam una calculadora i sumam junts. Si suma, em dona la raó; si no surt, jo la hi donaré a vostè? Li pareix bé la proposta? Jo li faig aquesta proposta, surti i sumam junts.

(Més remor de veus i alguns aplaudiments)

Però, Sra. Armengol, si ja no sabem sumar el més bàsic és molt difícil sumar el que no és de tots. Miri, jo no sé realment..., no podem saber...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Jo sé que se'n riu però no és per riure, Sra. Armengol, no és per riure.

(Més remor de veus)

Miri, és per plorar, com ploraven els proveïdors, que els faltaven per cobrar 1.600 milions d'euros. Miri, no podem saber el seu model de finançament, no el podem saber perquè per saber-lo vostè necessitarà parlar amb Podemos, i vostè farà el que li dirà Podemos per governar, i vostè proposa el mateix model que el model Varufakis: gastar-ho tot i no pagar res. És el seu model.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 634/15, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern en regeneració democràtica.

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 634/15, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern en regeneració democràtica.

En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Cosme Bonet, per un temps de deu minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Esperarem que el Govern acabi de sortir...

Gràcies, Sra. Presidenta, començaré, si li pareix bé. A mi m'agradaria saber amb qui parlarà el PP, perquè ens deixa aquest dubte sempre enlaire; amb qui parlarà el PP?, perquè el PP el que s'ha dedicat a destruir durant quatre anys són tots els ponts de diàleg que tenia, no només amb la resta de forces polítiques sinó amb la resta o amb el conjunt de representants socials d'aquesta comunitat autònoma, i això té a veure amb regeneració democràtica, com explicarem.

Quan abordam el penúltim ple d'aquesta legislatura el sentit d'aquesta interpel·lació no és altre que passar comptes, passar comptes del que s'ha fet i deixat de fer, demandar explicacions del Govern sobre un tema concret de l'acció política, i vat aquí que el tema que plantejam és el de la regeneració democràtica. Aquest ha estat un tema recurrent durant tota la legislatura, i passem a la definició mateixa del terme: la regeneració democràtica significa que hi ha aspectes del nostre sistema polític que reclamen la nostra atenció per ser renovats, regenerats, canviats, perquè és obvi que la societat exigeix un canvi. Parlam de regeneració democràtica perquè la confiança de la ciutadania en les institucions està sota mínims, perquè la crisi econòmica i la incapacitat de la política per donar respostes a algunes de les demandes més importants de la ciutadania han conduït al descrèdit de la política i del sistema democràtic mateix.

Per això falten polítiques regeneradores, en un verb que en la història d'Espanya o en la cultura política d'aquest país té connotacions evocadores. Qui tengui un mínim de cultura ha sentit parlar del regeneracionisme, de la resposta d'una generació al descrèdit produït al conjunt de l'Estat; regeneracionisme perquè es tenia la sensació d'haver arribat al final d'una etapa, de viure el moment àlgid de la decadència d'Espanya, i el símbol més clar era la guerra colonial a Cuba i Filipines contra els Estats Units, guerra que va quedar present en un imaginari col·lectiu, tant que existeix en espanyol una dita: "*Más se perdió en Cuba*". La resposta va ser regenerar la política, regenerar el país.

No crec que estiguem davant una repetició de les inquietuds de fa un segle, però sí que pens que estam davant una nova cruïlla, on el nivell d'exigència social en la política és molt més elevat. Sí que pens que estam davant un canvi de cicle històric, segurament sense arribar al nivell de dir que s'han d'enterrar les conquestes democràtiques del 1978, mentre que al mateix temps reclamam que es mantengui un estat del benestar, un sistema de drets socials i de serveis públics que, mira per on, té el seu origen en la Constitució de 1978, en la seva carta de drets. Sí que estam en un moment en què hem de definir el nou rumb de la democràcia espanyola, i és també el moment de preservar tan alta conquesta precisament demostrant la seva capacitat de regeneració.

No parlariem de la imperiosa necessitat de regenerar si no ens trobàssim davant unes institucions, per una banda, com hem dit, qüestionades, fruit del moment viscut, de la crisi econòmica i les seves conseqüències socials i polítiques, però també fruit de la desviació de poder que ha viscut Espanya, en general, i les Illes Balears en particular, tot un problema de corrupció sistemàtica, com descobrim dia a dia, implantat a totes i cadascuna de les conselleries d'aquell govern del quadrienni negre que va del 2003 al 2007. La credibilitat de les institucions es continua veient afectada encara avui, l'any 2015, per fets succeïts durant aquell quadrienni funest, perquè els grans escàndols que dia a dia es destapen per l'efectiva acció de la justícia o de la premsa o de la denúncia social continuen corcant els fonaments de la democràcia encara ara, més de deu anys després, vuit després de l'alternança del 2007.

I benvinguda va ser aquella alternança del 2007! Què hagués pogut passar en aquesta comunitat autònoma si aquelles estructures de poder corrupte del 2003 s'haguessin perpetuat una legislatura més? On ens trobaríem ara? Fins on s'haurien dilapidat encara més els recursos públics? El que ens hem de plantejar és per què la ciutadania encara es mostra indignada amb la política en general, amb els polítics en particular, per aquelles pràctiques corruptes que ple darrera ple el Partit Popular prefereix no esmentar, quan no, negar, com viurem avui mateix. Pràctiques que condemnen si parlen de generalitats, com va sincerar-se la portaveu del PP fa poques setmanes en aquesta tribuna, la llàstima és que no sigui a la sala.

Només va bé parlar de corrupció si generalitzam per al PP, aquesta és la seva actitud la qual pretén condemnar les pràctiques corruptes si no diem els noms i llinatges, qui varen ser responsables d'aquell espoli públic. Si en aquest parlament no podem esmentar el nom de Jaume Matas com a màxim exponent de la corrupció política és que no hem entès res; si aquest parlament és incapaç de condemnar la corrupció política del 2003 al 2007 és que no han entès res, senyores i senyors de la majoria, ara minoritària a la sala, conservadora.

Avui encara som obligats a parlar de regeneració democràtica perquè hem avançat massa poc, jo els concretaré què hauria de ser la regeneració democràtica en quatre aspectes sobre els quals demanam al Govern què ha fet: transparència és el primer, com a mur de contenció, com a vacuna per les pràctiques corruptes, fent nostres les paraules del president Tribunal Suprem, el Sr. Lesmes: "*El antídoto contra la corrupción es abrir las puertas y ventanas de las instituciones.*"

En segon lloc, farem esment de la participació i el diàleg, perquè entenem que aquests valors són conseqüència lògica, complements o fins i tot evolució de l'anterior, si obrim les portes de les institucions que sigui de veres, no només per guaitar i mostrar què hi ha dins, sinó per dir a la ciutadania: veniu, són vostres, participau dia a dia, decidiu amb nosaltres, aprofitem les eines que ens dona la tecnologia per tenir una democràcia participativa, viva, que senti i aprofiti el pols d'una societat dinàmica.

El tercer aspecte que esmentaré és la defensa dels drets i les llibertats civils, perquè no podem predicar regeneració mentre destruïm els valors que són en els fonaments de tot l'edifici democràtic. No podem dir que regenerarem la política, les institucions o el sistema quan acabam amb els elements més sagrats de la democràcia, la llibertat d'expressió, la llibertat de pensament, la llibertat de càtedra.

I finalment, l'exemplaritat, la societat actual demanda que els responsables públics, els càrrecs electes, els polítics, però també tota aquella que ocupa un lloc significat sigui exemplar amb la seva actuació, l'actitud personal de cadascun de nosaltres és avui en dia un missatge cap a la societat. Si ens referim a mesures de transparència, hem de dir que hem sentit en aquesta cambra com el Govern ha justificat tota una legislatura amb la pujada de les Illes Balears en els rànquings de Transparència Internacional en comparació amb l'any 2010, ignorant una dada fonamental que no és altra que l'aprovació d'una llei de bona administració i bon govern el març del 2011, quan tots sabem que l'existència d'una llei de transparència és un indicador altament valorat per les institucions que es dediquen a avaluar el nivell de transparència. No és un tema menor, en el qual no aprofundiré perquè ja hi ha hagut debats específics sobre aquest aspecte, però val la pena recordar que aquesta cambra ha rebutjat desenvolupar la llei de bona administració i bon govern, ha rebutjat que es desenvolupi reglamentàriament i que s'impulsin tot un seguit de mesures que el Govern mai no ha tengut en compte.

No és un exemple de transparència afirmar des de la tribuna que el president Bauzá va ser el primer a publicar declaració de la renda i notes patrimonials, perquè s'hi va veure empès, empès pel fet d'haver ocultat quan va arribar a la presidència els seus negocis, d'haver estat transparent de bon inici la polèmica no hagués arribat on va arribar, aquesta és la dura realitat, i té molt a veure amb el concepte d'exemplaritat o més ben dit de la manca d'aquesta.

Transparència també és ser capaços de donar explicacions, de no amagar-se darrera un plasma o darrera un reglament, com ha fet el president Bauzá, per evitar donar les explicacions oportunes sobre la compra de la seu del PP, el 3%, el finançament il·legal de les campanyes o, anant més lluny en el temps, explicar la seva relació amb Borja Rupérez. Cada cas sense explicació significa una nova ombra de dubte sobre la gestió del president, sobre la gestió del Partit Popular com a maquinària electoral que ocupa el poder a nivell autonòmic, local i insular, maquinària electoral degudament engreixada amb finançament il·legal, i es pot dir així, amb totes les paraules. Perquè sabem, i no s'alarmin, no em referesc a les declaracions de Bárcenas, o no només, millor dit, perquè els recordaré que tenen una condemna en ferma, el Sr. Cardona, precisament, per haver finançat amb fons públics la campanya del 2007, jutjat i condemnat, demostrat, no són especulacions, és un frau a la democràcia.

La transparència, però, no ho és tot, per a nosaltres un element fonamental de regeneració democràtica seria el fet de dotar les institucions d'instruments de participació ciutadana i de tenir governs amb capacitat de diàleg. I en aquest punt adreçam dues preguntes concretes al Govern: quins nous mecanismes de participació de la ciutadania en la vida política ha creat durant la present legislatura? Recordem que ens referim a un dret constitucional, també contemplat en el nostre Estatut d'Autonomia.

Idò bé, aquesta és la segona pregunta: quantes institucions o organismes de participació ciutadana ha eliminat el Govern de les Illes Balears durant la present legislatura? Tendran més respostes per a la segona pregunta que per a la primera.

Parlem de drets i llibertats. Vivim un temps en què una ciutadania preparada i informada demana poder opinar a tota hora, demana poder participar, exigeix respostes immediates, i quina és la reacció dels governs conservadors? La llei mordassa, la Llei de símbols en el nostre cas, els expedients contra els funcionaris que no accepten submissament els dictats de l'autoritat governamental, emparant-se en la seva llibertat la qual també tenen, a pesar de ser funcionaris. L'obsessió malaltissa contra el que pensa diferent ha dut a aquest govern a fer el ridícul d'aprovar una Llei de símbols inaplicable i inaplicable, però que és tota una declaració d'intencions; el Govern Bauzá amb aquesta llei deia: no opineu contra nosaltres, no ho consentirem, no vos expresseu lliurement, no ho consentirem. Aquest era el seu missatge, la Llei de símbols no és regeneració democràtica, és perversió de la democràcia, un atac a un dels valors fundants de la democràcia, com és la llibertat d'expressió.

I acab amb això, el darrer aspecte que volia tractar, l'exemplaritat. Perquè m'entenguin, aquí és on s'emmarcaria la tan bravejada mesura de no posar imputats a les llistes electorals. La trampa que el president Bauzá es va crear a si mateix és una línia vermella, una línia vermella que ell mateix va traçar, però una línia vermella que li va servir per eliminar de les llistes electorals persones incòmodes, per ser imputats, potser, però sobretot per ser adversaris interns. Actualment té batlles imputats, té diputats imputats, té directors generals imputats, però la línia vermella autoimposada no s'ha aplicat amb coherència: fer de gallet, i em perdonin l'expressió, fer de gallet té això, perquè l'exemplaritat no és dir-la més grossa, l'exemplaritat és dir: ho faré així i complir-ho, cosa que no ha fet el president Bauzá.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Bonet, per favor.

EL SR. BONET I BONET:

Acab ara mateix, Sr. President, moltes gràcies.

No és el cas d'aquest govern en general, després de tot el que hem raonat, em podrien explicar, em podrien explicar, senyors del Govern, els pocs que queden en aquesta sala de plens, em podrien explicar realment en què es basen per dir que aquesta ha estat la legislatura de la regeneració democràtica? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Bonet. Per part del Govern té la paraula el conseller d'Hisenda i Pressuposts.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sr. President. Sr. Bonet, crec que el Govern, amb la interpel·lació que vostè proposa aquest matí, podria compartir la primera part de la seva intervenció, respecte de les consideracions generals que ha fet quant a la regeneració democràtica i als sentiments que generen a la nostra ciutadania de desafecció els comportaments públics inadequats. I el Govern podria pujar a aquesta tribuna i fer el debat mateix que vostè ha fet, o sigui, primer parlar de la generalitat respecte de la regeneració democràtica i després imputar tots els mals de l'infern al Partit Popular.

I podria fer-ho i segurament podria fer-ho amb escreix, però fer-ho així seria aproximar-se al problema de la corrupció i la necessària regeneració en la hipocresia que ha derivat de la segona part de la seva intervenció, i no ho farem. Podríem tornar tenir aquí el mateix debat que hi ha hagut en aquesta cambra durant 35 anys, el debat de veure qui la diu més grossa,

el debat dels polítics entre polítics que només entenen els polítics, el debat de pretendre dir frases enginyoses, escoltar-se a un mateix i no escoltar les raons de l'adversari, però fer-ho així seria novament decebre la ciutadania.

És tan greu la qüestió del que es tracta que, de fet, els ciutadans no esperen res d'aquest debat que mantendrem vostè i jo, els ciutadans ja no esperen res d'aquesta interpel·lació, malauradament ja no esperen que els debats públics o que dels debats públics en surti alguna cosa més que retrets i diàlegs entre sords. El Govern no farà aquest debat o intentarem no fer d'aquest debat una pantomima, perquè crec que, amb honestetat, el Govern i el partit de la majoria varen entendre el missatge i el varen entendre ja fa cinc anys, el missatge de desànim i tristor que una actitud contemporitzadora amb els comportaments públics inadequats genera entre els nostres conciutadans. Crec honestament que el Govern i el grup de la majoria van entendre el missatge ja fa cinc anys; ja fa cinc anys el president Bauzá, com a president del partit, en aquell moment a l'oposició, va començar a prendre mesures de regeneració i lluita contra la corrupció.

D'entre aquestes mesures, li vull recordar la primera vegada que un partit a les Illes Balears feia elecció directa dels seus dirigents per sufragi directe de tots els afiliats, va ser a l'any 2010 el Partit Popular. La no presentació d'imputats a llistes electorals va ser també una decisió del Partit Popular, ja fa cinc anys. Entenent que es generen injustícies, entenent que aquesta decisió de no dur imputats a les llistes genera injustícies entre els mateixos companys, però també entenent que el debat no som nosaltres, no són els nostres companys, ni som jo, ni és vostè, el debat és els ciutadans.

Els càrrecs, tercer, els càrrecs que resulten imputats en l'exercici del càrrec han de posar el seu càrrec a disposició del partit i si existeixen mesures cautelars se suspèn de militància i s'abandona el càrrec.

Quart, limitació de despeses per a dinars de càrrecs públics.

Cinquè, reducció de despeses de representació.

Sisè, eliminació de les targetes de crèdit en el Govern de les Illes Balears.

Setè, els càrrecs públics -ja, ja, bé, això és menys, no?-, però ja no viatgen amb *business class* i els càrrecs públics no admeten regals. Els càrrecs públics no poden utilitzar els béns públics amb finalitat personal. Tots els càrrecs presenten les seves..., vostè ara deia que, bé, pot fer les consideracions que vulgui, el fet és que els càrrecs públics o els alts càrrecs presenten les declaracions de renda des de la corresponent a l'exercici 2011.

S'han rebaixat i harmonitzat les dietes d'assistència als consells d'administració d'empreses públiques, Sr. Bonet.

S'han reduït de tretze conselleries a set conselleries, de 68 a 36 directors generals.

Per donar-li una dada, i no me l'entengui com a un retret, per donar-li una dada: el 2007, ens gastàvem en sous i salaris d'alts càrrecs 8,3 milions d'euros. El 2009, només entrar a governar el seu partit, el 2008, vull dir, només entrar a governar el seu partit, ens gastàvem en sous i salaris d'alts càrrecs, 10,6 milions d'euros, és a dir, 2,6 milions més ja el primer any. El 2013 ens gastam, l'últim exercici liquidat, ens gastam 7,3 milions d'euros en sous i salaris d'alts càrrecs, 7,3 milions d'euros en sous i salaris d'alts càrrecs és el mateix que es gastava la comunitat autònoma amb les dades de liquidació de fa deu anys, el 2004.

I varem comprometre també que el nostre partit no seria una oficina de contractació.

I hem hagut de fer un procés de reestructuració en el nostre sector públic instrumental i hem hagut de prendre, en aquest àmbit, mesures doloroses, però les hem preses, honestament, amb uns i amb altres, i ningú no podrà posar ni un però a l'objectivitat aplicada pel Govern en aquest procés.

Totes aquestes han estat mesures del Govern en la regeneració democràtica i que parlen d'una determinada actitud d'aquest govern envers la necessària exemplaritat amb els comportaments dels gestors públics. Però no només, i vostè feia també aquesta anàlisi quan dividia en quatre punts, tots els quals es relacionen amb la regeneració, per tant no només aquestes mesures, també altres mesures que són regeneració democràtica i estic d'acord amb el que vostè deia; per exemple, i l'hem aprovada amb una àmplia majoria d'aquesta cambra, amb el seu grup, amb el Grup MÉS, la Llei de finances de la comunitat autònoma suposa una passa endavant importantíssima, que sembla que no, però són mesures de control i de regeneració democràtica. Ja no es pot invertir sense tenir en compte la despesa que es generarà en exercicis futurs, ja no es pot deixar el forat pressupostari en salut i educació, la informació i la publicitat de tota la matèria econòmica i financera de la comunitat ara és completa, estan publicades a la web les liquidacions dels pressuposts des de l'any 2002, hem fet tot el recorregut endarrera des del 2000, a nivell de sotsconcepte, a nivell de sotspartida.

A la Llei de finances que hem aprovat vostès i el grup de la majoria hem endurit també el règim sancionador per als responsables públics amb els comportaments que puguin produir una fallida o un trencament a les arques de la comunitat autònoma. I ara, de fet ja des de l'any passat, debatem sobre la liquidació de pressuposts i això ens permet també analitzar com ha estat, i controlar i rendir comptes aquí, en aquest parlament, en el Ple del Parlament, sobre com s'han emprat els diners o els recursos que els ciutadans posen a l'abast dels governs per gestionar.

I la necessària investigació en seu parlamentària d'aquelles qüestions que poden presentar ombres de dubte també ha estat una decisió d'aquest govern i del grup de la majoria.

A més, el Govern ha proposat a la cambra un seguit de mesures que creiem que també beneficien la transparència i constitueixen mesures de regeneració imprescindibles, com ara ampliar a dos anys la incompatibilitat d'alts càrrecs després de l'exercici del càrrec, és a dir, el que s'anomena les portes giratòries; o la reducció de diputats o l'adopció d'un sistema de retribució per dietes d'assistència el començament de la pròxima legislatura, segurament d'això n'hauré de parlar ara quan torni començar la propera legislatura a la nostra comunitat autònoma.

Crec, Sr. Bonet, que vostè convindrà amb mi que no s'entén l'abast del problema si es menysvaloren les conseqüències quan el problema afecta els propis i s'engrandeixen les conseqüències si el problema afecta els altres. I jo crec, Sr. Bonet, que vostè convindrà amb mi que no s'entén l'abast del problema si no s'entén que qualsevol comportament públic inadequat afecta tots. Jo ja sé que vostè ha fet una intervenció en què només els comportaments públics inadequats són imputables al Partit Popular, jo crec que no s'entén l'abast del problema si no entén que qualsevol comportament públic inadequat afecta tots.

I al final, Sr. Bonet, crec que amb honestedat, la preocupació del Govern i del grup de la majoria i la presa de decisions i mesures durant aquesta legislatura ha estat permanent, no per aprovar una llei de participació es dona més participació; no per aprovar molts organismes de participació es dona més participació; no ens han calgut organismes de participació per aprovar amb la cort de tots els sectors productius la Llei agrària, no ens han calgut organismes de més participació per aprovar amb la cort de tots els sectors del petit i mitjà comerç la Llei de comerç.

Però la necessària actuació per eradicar comportaments inadequats dels responsables públics ha de continuar cap al futur i el compromís del president del Govern i del partit de la majoria que suporta el Govern és continuar prenent mesures que calguin per no desmerèixer la confiança dels ciutadans de les Illes Balears. En la mesura que tots, vostès i nosaltres, sapiguem situar el debat en els justs termes crec que avançarem i el debat servirà als ciutadans de les Illes Balears que al final és del que es tracta. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Per part del Grup Parlamentari Socialista el Sr. Cosme Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, presidenta. Sr. Marí Bosó, els casos de corrupció o de mala praxis en la gestió política vostè em diu que no afecten només el PP, però sobretot, això és la realitat. Miri, faci números. L'altre dia el Sr. Mas, a una intervenció des d'aquesta tribuna, li parlava de quantes conselleries han estat investigades, jutjades, condemnades de l'etapa del quadrienni negre de Jaume Matas. Ho miri, compari, faci números, avui que ens ensenyen a sumar, no és un mal moment perquè sumi quants polítics del Partit Popular es troben sota investigació o estan jutjats o estan condemnats i a la presó, i quants n'hi ha de l'altra banda d'aquesta sala.

(Alguns aplaudiments)

Sumin, és molt senzill, sumin, una mà els basta i els sobra per a la bancada de l'esquerra, els basta i els sobra.

Per tant, per favor, no hi ha una intenció, diguem, de "tu més", però és que és la realitat, és que és la realitat, això és la realitat. Jo no li he imputat tots els mals de l'infern, però què vol que vingui a fer jo aquí, jo he de parlar de la història d'aquest país i jo no faré com vostès, que tenen amnèsia selectiva quan parlen del 2003 al 2007.

No em digui hipòcrita, això també, Sr. Marí Bosó, de vegades vostès van un poc massa enllà; hipocresia és simulació de virtuts o qualitats que no es tenen. Expliqui'm quines virtuts he simulat, quan torni aquí expliqui'm quines virtuts he simulat no tenir. És vera que ho he consultat a l'Alcover Moll i es referia especialment a les religioses, per tant, per ventura anava per aquí vostè, no ho sé.

Tampoc no estic d'acord amb vostè que la gent no esperi res dels debats públics en aquest ple, crec que és el contrari i crec que ha de ser el nostre objectiu, aconseguir que els debats públics que fem aquí sí que duguin efectes positius, i hem tengut oportunitats que ens duguessin efectes positius. I també diré una altra cosa, la major responsabilitat és de qui té la majoria absoluta, perquè la majoria és absoluta. Anam a un paradigma, anam a un sistema de partits a partir del qual tot això que hem vist aquesta legislatura ja no podrà passar, s'haurà de dialogar o serà inviable governar. Per tant, no dimonitzin els pactes, no dimonitzin els debats públics, no dimonitzin aquesta institució.

També el corregiré en un altre punt, el 1998 es varen fer les primeres primàries en aquesta comunitat autònoma, el Sr. Antich i el Sr. Crespí, era el Partit Socialista.

El primer argument que ha emprat, idò, que tenia a veure amb el que he dit sobre exemplaritat, vostè m'ha parlat de no dur imputats, com el gran exemple del que va fer el president Bauzá ja el 2010. Vostès pensen que això de no dur imputats servia per justificar-ho tot, o sempre ho treuen com una manera de dir nosaltres ho hem fet i ningú més no ho ha fet, però jo li diré una altra cosa: és que vostès tenien necessitat de fer-ho i els altres no, perquè era sobre vostès sobre qui hi havia la gran lupa de la justícia pels casos de corrupció de la legislatura, precisament, de la qual havien sortit 2003-2007.

M'ha esmentat també tota una sèrie de qüestions que han fet, però que són mesures de la Llei de bon govern de 2011, i estic content que la valorin, perquè de vegades han sortit altres consellers aquí com a dir vostès varen aprovar una llei inaplicable, no és vera, vostès no l'han volguda aplicar, que és una altra cosa. Estic content que l'alabi, però crec que podem dir que haguessin pogut fer una llei de transparència nova, més àmplia, millorant, però clar, no ha estat possible perquè varen començar a fer coses estranyes vostès a través de les esmenes amb aquesta llei; vostès volien eliminar fins i tot les incompatibilitats que vénen des de l'any 86. Jo és que hi ha coses que no les entenc, i em parlava vostè d'incompatibilitats com d'un exemple. Idò sí, han estat a punt d'aprovar una cosa que és retrocés de vint anys.

També em deman jo què té a veure retallar els càrrecs amb la regeneració democràtica? No acab de veure el fil conductor, és com allò de dir és que la reducció del Parlament durà més democràcia havent-hi menys pluralisme, perquè llevarem diputats. No té cap sentit, tenir menys càrrecs si algun d'ells acaba investigat per pràctiques corruptes no serveix de res, l'important és que els càrrecs compleixin un codi ètic, un codi deontològic, si n'hi ha més o n'hi ha menys no té res a veure. Vostè mescla ous amb caragols.

I no em bravegi de la seva política de nomenaments, quan els acomiadaments els han duit a vostès als tribunals i a tenir sentències en contra. No ha estat precisament un exemple de bona gestió.

On jo li puc dir que he vist passes enrere molt evidents és dins aquesta sala, dins aquesta sala. Duim 28 decrets lleis, 28 decrets lleis, que, segons l'Estatut, és una circumstància excepcional, i vostès ho han convertit en la norma. Això no és regeneració democràtica, les lleis s'han de fer aquí dins debatent-se públicament no amb únic debat de ratificació. Això són passes enrere en la funció legislativa d'aquest parlament.

Allò de les preguntes ja ho vàrem parlar suficientment la setmana passada, no té cap sentit convertir l'espai de control de l'acció de Govern en un espai de lloances de l'acció del Govern, no té cap sentit, no té cap ni peus. Són aquestes coses les que fan que la gent no cregui en institucions com el Parlament.

Però també vostès han estat incapaços de negociar els grans temes, ha estat una actitud en general, manca de diàleg, manca de diàleg en general. I això em du al darrer tema perquè se m'acaba el temps: diàleg i participació. Vostè m'ha dit, no per fer una llei de participació hi ha més participació; a veure, jo hi veig una contradicció, perquè vostès diuen, hem fet una llei d'emprenedors i amb això tenim molts més emprenedors. No és veraa, no hi ha una relació de causa-efecte amb les lleis, naturalment, però una llei és un avanç molt important, de no tenir una llei de transparència a tenir-la els organismes internacionals que valoren la transparència li donen molts més punts, per exemple. I d'això vostè n'ha bravejat també en aquesta daixona. Per tant, no faci de menys les lleis que aprova aquest parlament, clar que seria important tenir una llei de participació perquè posaria unes obligacions...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

... -ara acab, Sr. President-,... posaria unes obligacions al Govern que ara no té, perquè l'únic que han fet són passes enrere. I no val que em digui que per negociar una llei han parlat amb el sector, això ho han de fer, sempre, tots els governs i tots els governs ho han fet si no han volgut tenir embulls, ara, això no és incompatible amb tenir un Consell de Joventut o un Consell Econòmic i Social, no em justifiqui una cosa amb l'altra, no té cap sentit.

Vull acabar amb això, no vull que aquest debat sigui un "i tu més", no ho vull, a part que el posaria a vostè molt malament, perquè vostè no em pot dir que nosaltres en tenim més de problemes, els tenen vostès i encara els tenen asseguts aquí, perquè l'herència del Sr. Matas ha passat una legislatura i ha arribat a asseure's en aquests escons, com li han recordat avui, en aquests escons tenim encara asseguts part d'aquella història.

I, acab amb això, Sr. President, per no allargar-me més, no vull deixar de dir que si vostès realment volen donar exemple, volen demostrar que hi ha voluntat de regeneració democràtica el que no pot fer el president del Govern és desaparèixer quan hi ha un tema que l'incomoda, i ho ha fet durant tota la legislatura. És com aquell al·lot que quan veu que ha de perdre el partit de futbol agafa la pilota i se'n va, idò convendria que acabàs de jugar el partit i si perd, idò, mala sort.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Bonet.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Sr. Marí Bosó, té la paraula en el torn de contrarèplica.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sr. President. Sr. Bonet, vostè ha acabat la seva intervenció fent un símil futbolístic i he pensat que hem començat aquest matí vostè i jo fent símls futbolístics, hem començat aquest matí i parlàvem de Bilardo quan deia el "*pisale al adversario*". Bé, o... bé, ara em corre... "*Pisada*", exacte, ara em corregirà el Sr. Tarrès. Bé, doncs trec aquest símil futbolístic d'aquest matí a primera hora per dir-li que bàsicament la seva intervenció, malgrat ha fet un esforç, li reconec, ha anat en aquesta direcció de "*pisada al adversario*" en aquest sentit.

Miri, no he volgut dir que els debats públics no siguin adients i no donin fruits, he volgut constatar una realitat, crec, eh? Crec que els ciutadans ja no presten atenció als debats que tenim aquí, per culpa nostra, i el que hem de fer és mirar de rectificar en aquest sentit i per rectificar en aquest sentit, idò, crec que, també li reconec l'esforç de no entrar a l'"i tu més", però no s'ha pogut al final contenir del tot; crec que del que hem de parlar és de quin problema tenim en matèria de corrupció, quin problema tenim en matèria de transparència i a partir d'aquí quines eines posam i quines mesures prenem. I crec que com més aviat ens adonem que l'abast d'aquest problema és global abans podrem donar solucions i podrem, discutint segurament i debatent, vostè diu, escolti, la seva proposta de Llei de transparència ve a restar transparència, la seva opinió, i quan vostès parlen d'incompatibilitats el que volien vostès era fer compatibles a tothom. No, no volien... o quasi, no volien fer compatibles a tothom, però sí volien posar de manifest que hem de trobar una via. En aquest sentit coincidíem amb el Grup Parlamentari MÉS, hem de trobar una via, si no al final vendrà aquí els que tenen la vida totalment solucionada i hem de trobar una via que compatibilitzi, que permeti obrir la possibilitat de dedicar un temps, una part del temps dels ciutadans a l'activitat pública igual que la dediquen a associacions, a cercles econòmics, de pensament, entitats esportives.

També m'ha comentat que hem fet molts de decrets lleis i diu que no existia una situació d'urgència i necessitat, jo crec que sí, honestament crec que si no hi havia una situació d'urgència i de necessitat en aquesta comunitat a l'inici de la legislatura, no només en aquesta comunitat en totes les comunitats, al país, a l'inici de legislatura no sé quan s'ha produït una situació d'extraordinària urgència i necessitat, vivíem... no, fint i tot els darrers anys de la seva legislatura, és que vivíem...

(Remor de veus)

... -no té sent i no t'entenc-...

(Se sent una veu de fons que diu: "el TIL")

Ah!, el TIL, sí...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor, senyors diputats.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Jo parl del retret que m'ha fet de què hem fet massa decrets llei i jo li justific que hi havia una situació de gravíssima crisi econòmica que requeria actuar amb urgència i amb necessitat.

Per tant, crec, Sr. Bonet, que hem de continuar fent passes, en algunes coses hi estarem d'acord, en algunes altres no hi estarem d'acord, però a mi també m'agradaria que per part del seu grup parlamentari, idò, posàs damunt la taula, ho han fet amb la seva proposta Llei de transparència, però a nivell de partit polític i ara que segurament en parlarem prou davant dels ciutadans de cara a les eleccions autonòmiques i municipals, que puguem posar damunt la taula i que ens puguem retratar, si em permet la paraula retratar, tots en aquesta matèria. I quan tornem a constituir aquesta cambra la pròxima legislatura arribar a acords en aquesta matèria, perquè, sincerament, crec que ens ajudarà a apropar-nos als debats que tenen els ciutadans i allunyar-nos dels debats que moltes vegades, malauradament, mantenim aquí sense entendre'ns.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 2848/15, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria d'hisenda i pressuposts, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 610/15.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 2848/15, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria d'hisenda i pressuposts, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 610/15.

Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Sr. Joan Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Hem sentit ara en la intervenció en el punt que ens ha precedit el conseller d'Hisenda parlar de la necessitat de rectificar en els debats parlamentaris, i jo, vist el vist, he de dir que no tenc molt clar que aquest desig sigui un desig sincer. I per què no ho crec? Perquè, si feim el repàs del que portam de plenari del dia d'avui i feim el repàs dels plenaris d'aquestes darreres setmanes, hem pogut observar que un cert grau de "xuleria" i d'hipocresia política per part del Govern ha ressaltat per sobre de moltes altres qüestions. I necessàriament quan..., vaig a entrar a les consideracions quant a la proposta que presenta el nostre grup, no em puc absteure de fer una referència al debat del qual deriva aquesta moció que avui es presenta, i em referesc al debat d'interpel·lació que va tenir lloc en aquest parlament ara fa quinze dies.

I he de dir que en aquell moment, en aquell debat, el conseller d'Hisenda com a candidat o com..., que no sé si perquè darrerament els rumors parlen del conseller d'Hisenda com a possible candidat de cara a les eleccions de maig, ha fet que ell tampoc no es pogués absteure que l'afectàs aquest virus de què parlava jo d'aquestes darreres setmanes; i amb una certa insistència, va passar, ja va passar, dic, fa quinze dies, però és que ve succeint cada setmana, el Sr. Conseller en aquell debat d'interpel·lació es va referir al meu company diputat Sr. Pons, a la portaveu del nostre grup, Sra. Armengol, directament com a mentiders; es va referir als diputats del nostre grup que no sabem de què parlam; es va referir als diputats del nostre grup que tenim poca base tècnica per parlar i per debatre amb ell. Entenem que volia dir que el diputat, el Sr. Conseller, és l'únic capacitat per parlar d'hisenda i de pressuposts en aquesta cambra.

Però, miri, jo diré algunes frases i llavors parlarem d'aquestes: no pujarem els impostos, no aplicarem l'impost de patrimoni, aplicarem un nou model de finançament vàlid a partir de gener de 2014, aprovarem i aplicarem un nou REB en 2014, no gastarem allò que no tenim i complirem l'objectiu de dèficit, reduïrem l'endeutament de la comunitat autònoma. Tot això són frases dels responsables d'aquest govern, quasi totes en aquest cas del mateix conseller d'Hisenda. I jo pregunt: quina de totes

aquestes frases, quin de tots aquests compromisos, quina de totes aquestes promeses s'ha complert? Ni una sola, ni una sola d'aquestes frases s'ha complert. I resulta que els mentiders som els diputats de l'oposició; els que no sabem de què parlem, som els diputats de l'oposició; els que tenim poca base tècnica per debatre segons amb qui, som els diputats de l'oposició.

Però miri, sap quina és la realitat? Que, segons el conseller, som mentiders, no sabem de què parlem i tenim poca base, però el que li puc assegurar és que, com a mínim -com a mínim- els diputats del Grup Socialista tenim vergonya, cosa que alguns, que alguns o molts dels membres d'aquest govern a dia d'avui no poden dir.

La proposta que presentem avui no és ni més ni menys que allò que al Govern no li agrada reconèixer, és allò del que al Govern no li agrada parlar. I per què? Perquè no és altra cosa que una foto fixa de quina ha estat la legislatura, de com ha anat la legislatura i quina és la realitat a dia d'avui. Ens trobam davant d'una feina de quatre anys, destinada única i exclusivament a un sol objectiu, que és el compliment de l'objectiu de dèficit. Amb aquest objectiu de dèficit com a bandera, aquest govern, amb el seu president al front i amb la inestimable col·laboració del conseller d'Hisenda, s'ha permès castigar durament durant quatre anys tots els ciutadans d'aquestes illes i molt especialment aquells col·lectius més necessitats.

És un Govern que, si bé havia de treballar per a tots, s'ha passat quatre anys treballant per a uns pocs, un pocs això sí que li estaran molt agraïts, perquè a dia d'avui són més rics que no eren el 2012. És aquest un Govern que ha demostrat que està en molts de temes perdut, que no té capacitat de reacció i sense capacitat de defensar les necessitats dels nostres ciutadans.

La nostra proposta de dia d'avui és molt clara en qüestions que ja n'hem parlat moltes vegades i que avui han tornat sortir en el debat, han estat objecte de preguntes en el punt anterior, en el primer punt de l'ordre del dia d'avui, és una proposta que fa referència al nou règim especial, una proposta que fa referència al deute públic, una proposta que fa referència a l'objectiu de dèficit, una proposta que fa referència a la no modificació del sistema de finançament, i una proposta que parla també d'inversions estatutàries. Com es pot comprovar, totes aquestes propostes són promeses incomplides pel Govern, compromisos adquirits que no han arribat enlloc i són compromisos incomplets molt importants per a la nostra comunitat autònoma, bàsics, fonamentals.

Quan parlem de règim especial, tenim clara la necessitat que d'alguna manera es compensin els problemes que provoca la insularitat, i què hem fet? Absolutament res. Quan parlem de deute, ja s'ha pogut comprovar avui mateix i altres dies, que aquest és un Govern que no ha complert el seu compromís, que s'ha endeutat molt més del que es va trobar l'any 2011.

(Remor de veus)

Sí, sí, poden riure, però és així, és així.

És un Govern que es va comprometre a no gastar allò que no tenia i a complir el dèficit i no ho ha complert tampoc, perquè només un any va fer el que s'havia compromès en tema de dèficit, la resta no ho ha fet. I, això és greu, perquè després ens diu "sí, però hem reduït el percentatge que hi havia de dèficit, els milions que hi havia de dèficit, ho hem reduït". Sí, teòricament això havia de suposar també un menor endeutament, perquè va ser el propi Govern que va lligar l'endeutament al dèficit. I el Govern sempre havia dit que a més dèficit més endeutament, per tant, la lògica diu, ja sé que tenen dificultats en creure que sabem sumar i sabem entendre segons quines coses, però si a més dèficit més endeutament, a menys dèficit menys endeutament. Cosa que no s'ha produït.

Què dir del sistema, del model de finançament! Un model que vostès han infamat, vostès han criticat, però que vostès han aprofitat, perquè ha suposat una clara millora per als pressuposts d'aquesta comunitat autònoma. I de les inversions estatutàries què hem de dir? Que no existeixen, però no existeixen perquè no tenim dret a elles, sí tenim dret a elles, de fet hi ha una llei que diu que s'ha de complir aquest compromís, però per part del Govern no hi ha el més mínim interès en què això es faci realitat.

Per tant, senyores i senyors diputats, em sap greu dir-ho, però arribat a aquestes alçades i a l'hora de fer un balanç de la feina feta aquesta legislatura, ens trobam un Govern que ha treballat per a ell mateix, únicament i exclusivament. Un Govern preocupat en què milloressin determinades xifres; un Govern preocupat en què els comptes de l'administració anessin per la línia que ells volien anar, però un Govern que ha gestionat i ha actuat d'esquena a la societat, que no ha sortit dels seus despatxos, que no ha anat al carrer, que no ha vist quins són els problemes reals dels ciutadans d'aquestes illes, que no els ha fet cas, que no ha treballat per a ells, que, com he dit abans, ha treballat per a uns pocs, uns pocs que, repetesc, li ho agraeixen, n'estic molt segur. Però que demostren la falsedat d'aquest Govern, no ha estat un Govern per a tots, sinó que ha estat un Govern per a una minoria. I això en cap cas no és admissible en aquella administració que en teoria ha de treballar per a tots, que ha de vetllar per l'interès general i que evidentment està molt allunyat d'aquests preceptes i d'aquestes necessitats i per tant, dels ciutadans d'aquestes illes.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Grup Parlamentari MÉS té la paraula el Sr. Miquel Àngel Mas.

EL SR. MAS I COLOM:

Bon dia a tothom. El president s'ha equivocat sumant, ho deixaré per a després, Sr. Conseller, però pot treure la calculadora, ens convidava a aprendre a sumar, però s'ha equivocat, Sr. Conseller, i no de poc i no de poc! I no de qualsevol cosa, i no de qualsevol cosa! Ja pot riure, però la veritat és que són temes molt greus. Ho deixem per al final, hi arribarem.

(Remor de veus)

Mil milions sí.

Donarem suport, tot i aquests matisos, tenim matisos evidents en relació amb la proposta, però li donarem suport.

Començarem pel tema del REB. L'Estatut diu el que diu i diu que havia d'entrar en vigor dia 1 de març de l'any passat. Recull de declaracions que s'han fet en el si de la cambra parlamentària, octubre del 2013, el conseller d'Hisenda: "Farem tota la feina que faci falta i això serà perquè el març del 2014 la llei sigui al Parlament balear". Això a l'octubre de 2014, perquè el març del 2014 no hi és dins el Parlament balear. Març 2014, portaveu del PP a la Comissió d'Economia: "Dins l'any 2014 tendrem el nou REB". Fals. Març del 2014, el president del Govern, en aquesta sala del plenari, en resposta al Sr. Barceló: "Aquest Govern aprovarà un nou règim específic i econòmic per a Balears i vostè, -ho deia acusant el Sr. Barceló-, vostè ho veurà, Sr. Barceló, i una altra vegada haurà de callar".

Sr. Marí, no ho ha vist el Sr. Barceló, no ho ha vist la Sra. Santiago, no ho ha vist el Sr. Abril, no ho he vist jo, ni ho ha vist ningú, ningú d'aquí! Sí, sí, ho he dit, miri, el març del 2014 el Sr. Barceló li va demanar al president sobre el REB i el president va contestar textualment: "Aquest Govern aprovarà un nou règim específic i econòmic per a Balears, -i va dir assenyalant amb el dit- i vostè ho veurà i una altra vegada haurà de callar".

(Remor de veus)

No, això ho va contestar el Sr. President el març del 2014, vostè ho veurà i haurà de callar. No sé qui ha de callar en aquests moments, no hem vist res de res. A més, després ens va mostrar, ens va dir que havia encarregat un estudi a la Universitat. Bé, ara hi anirem a l'estudi.

El 2014, vós, Sr. Conseller, vareu dir que estam tractant de la celebració d'aquesta comissió mixta. Jo no sé si s'ha reunit aquesta comissió mixta, si no és mixta, si no és només d'un gènere o de dos, no ho sabem. No s'ha reunit, no? Clar. El març del 2014 el conseller Marí aquí ha dit que és cabdal, encara que no ho han fet. Bé, jo no sé quan ho faran.

(Rialles de l'intervinent)

Encara, encara és que som el març del 2014, Sr. conseller, queda un plenari!

(Remor de veus)

2015, gràcies. Som en plenari, encara, no sé quan..., ara no ho farem en 15 dies, no ho farem, crec que no, eh!, no ...

(Remor de veus)

Sí, sí, escolti, el convidaré a sopar, si ho aconsegueix el convidaré a sopar i queda aquí enregistrar, si vostè aconsegueix un nou REB d'aquí a..., nom, no i tant, i amb molt de gust, podrà triar, eh; ara...

(Remor de veus i rialles)

Ara, si no ho fa, també m'ha de convidar, eh, d'aquí a les eleccions, perquè la credibilitat i la solvència de Govern i dels polítics és quan un diu una cosa, s'ha de fer. I no pot ser que el president aquí davant el plenari digui davant tothom que s'aprovarà el REB i "que vostè ho veurà i s'haurà de callar", i no passi res, i no pot ser, perquè això és la credibilitat, això és la credibilitat.

I no pot ser que el portaveu de la Comissió d'Economia digui "dins l'any 2014 tendrem un nou REB" i no passi res i no el tenim. No pot ser! Perquè això és la credibilitat que tenim davant els ciutadans, Sr. Conseller. Si no ho saben, més val callar, més val no fer promeses, més val no dir res. Perquè ara no tenim ni comissió en el Parlament, ni comissió mixta ni no mixta amb l'Estat, ni res, ni llei ni res de res. L'únic que tenim, això sí, és un estudi de 20.000 euros dins el calaix de la Universitat de les Illes Balears, que a mi m'agradaria saber qui se l'ha llegit. I si l'han tramès a Madrid i on és a Madrid? Jo me l'he llegit...

(Remor de veus)

... i vós, Sr. Conseller, molt bé; però quants n'hi ha que se l'han llegit? I si ha arribat a Madrid, s'ho han llegit a Madrid? Ens han fet cas? No, tudar doblers és l'únic que ha fet, tudar doblers per a una excusa que tenien un mal moment i varen tudar 20.000 euros per rentar-se la cara davant l'oposició i davant la ciutadania.

Conclusió, tenim 20.000 euros dins un calaix i aquest Govern no pot, ni vol complir, ni vol impulsar el nou REB. Però el que és més greu, tenim el Govern d'Espanya que no compleix els compromisos envers els ciutadans de Balears. I això és molt gruixat, dir això és molt gruixat, perquè això està escrit dins una llei, no qualsevol, és la nostra primera llei, que hauríem de fer respectar aquí i a Madrid i on sigui, perquè, a més a més, forma part del bloc constitucional.

Sistema de finançament. El conseller ha dit avui "no ho hem aconseguit", enhorabona Sr. Conseller perquè això és un reconeixement, així com amb el REB crec que la falta de credibilitat és evident, vós aquí heu dit la veritat. Ara bé, quina és la conseqüència d'això? "No ho hem aconseguit" i no ho hem aconseguit per què? Perquè no ens han escoltat a Madrid, perquè el Partit Popular és un partit centralista, uniformitzador, que no té en compte les especificitats de Balears, que no té en compte els ciutadans, ni els empresaris de Balears. D'una enorme gravetat, Sr. Conseller, d'una enorme gravetat!

Inversions estatutàries. Jo quan fa un any vaig venir aquí, vaig començar a sentir això de..., cada vegada que sortien les inversions estatutàries, que tampoc sabia molt bé què eren, ara ja ho sé, que el Partit Popular deia que els 300 milions d'euros

que varen anar al pacte de progrés, es varen destinar a una altra cosa, no es varen destinar on s'havien de destinar, a inversions estatutàries, i jo no acaba d'entendre aquest argument, jo com a persona que venia de fora no ho acabava d'entendre, i a partir d'aquí deduïen que no podien demanar doblers a Madrid. A partir d'aquí es deduïa, com que es va fer malament durant el pacte de progrés, que no ho demanarien. Un sentiment de culpa, de pecat, de no sé què...

Miri, Sr. Conseller, el respecte te l'has de guanyar aquí i allà i te l'has de guanyar, i si la llei diu això, si la nostra primera llei diu que ho hem de demanar, ho hem de demanar, i si ens diuen que no, han de tenir la vergonya de dir-nos que no. Però això ho tenim perquè és el nostre dret, perquè està pactat a l'Estatut d'Autonomia, Sr. Conseller.

La conclusió és que aquest Govern fa pagar la incompetència en el finançament, que no ha aconseguit res de res en quatre anys i el "pilotisme", fer la pilota a Madrid, al Govern de Madrid, el Sr. Bauzá es cansa de fer la pilota a Madrid i tanmateix no el faran ministre, aquesta incompetència amb els més febles, retallades que afecten l'estat del benestar, la sanitat i l'educació. I és que el Sr. President no sap ni tan sols el que devem.

Miri, avui és que ha estat una cosa..., jo no m'ho creia, mirava els meus companys per veure què ha passat amb el president; el Sr. President diu: "ens hem endeutat", l'endeutament..., 5.250 milions que varen trobar quan varen arribar aquí, d'acord. Més 1.600 milions d'euros de proveïdors, 7.850. I ha dit..., no, no, sumi, sumi, si no sortim fora i sumarem tots, total que atribuïa que només 500 euros eren del Govern. Doncs s'ha equivocat, i molt eh!, i molt! No, no, sí, sí, i m'agradaria que ho reconegués, i molt. Però d'acord, jo puc entendre que s'hagi equivocat de 1.000 euros, de mil milions, puc entendre que s'hagi equivocat, tots ens podem equivocar, però escolti, s'ha equivocat d'una cosa molt important, i a més en feia "envandori", i és del que devem. I vós, Sr. Conseller, vareu dir que, efectivament, 1.500 milions són propis. I aquests 1.500 milions d'euros de dèficit que ha creat la mateixa comunitat autònoma, no l'haurien d'haver creat, Sr. Conseller. Si hi hagués hagut un finançament com tocava, no l'haurien d'haver creat. I aquest Govern, fent les retallades que ha fet, intentant ser el més bon al·lot de la classe, fins i tot ha augmentat el dèficit en 1.500 milions d'euros, fins i tot.

És un Govern subsidiari a Madrid Sr. Conseller, és un Govern feble que necessita les preguntes d'"autobombo" cada dimarts, un Govern que no sap defensar els interessos i les empreses de Balears ni els ciutadans de Balears. Un Govern submís davant un Govern de Madrid. Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara d'intervenció del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Antoni Camps, per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Boned, deia a la seva intervenció que el Partit Popular només ha treballat per a uns pocs, per a aquells que són més rics i que ha deixat de banda els que són més pobres. Però escolti, en aquesta bancada, aquesta banda d'aquí, ningú no té un palau, en aquesta banda d'aquí algú té un palau. No sé per a qui hauran fet feina, no ho sé, però hi ha hagut aquí gent que s'ha fet molt rica, efectivament.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Miri Sr. Boned, si fa dues setmanes el conseller va dir que havia quedat perplex davant el que havia dit el Sr. Pons,...

(Remor de veus)

... jo avui he de dir i emularé qui va ser vicepresident del Govern d'Espanya, Alfonso Guerra, he quedat "pasmao", he quedat "pasmao" davant tot el que s'ha sentit avui matí en el torn de preguntes i també a les darreres intervencions. És impossible que el Partit Popular en matèria d'hisenda ho hagi fet tot malament, és materialment impossible. Aquesta crítica salvatge, aquesta crítica sense pal·liatius que fan vostès, no se la creu ningú. Perden tota la credibilitat quan fan aquests tipus d'intervencions, perden tota la credibilitat quan no reconeixen ni un sol mèrit al Govern actual i quan no són capaços tampoc de reconèixer ni el més mínim error en matèria d'hisenda durant el Govern del pacte de progrés.

Aquest Govern ha fet coses ben fetes i n'ha fetes moltes, i també, segurament, s'ha pogut equivocar en moltes altres. Però del que personalment n'estic més orgullós d'aquest Govern és per la seva valentia a l'hora d'afrontar la pitjor situació dels comptes públics, mai viscuda a la història de la nostra comunitat autònoma. Estic profundament orgullós d'aquest Govern d'aquesta comunitat autònoma que ha afrontat una situació inèdita en aquesta comunitat autònoma.

El Sr. Pons deia fa dues setmanes i avui també s'ha repetit, que avui estàvem molt pitjor que fa quatre anys en matèria d'hisenda. És increïble poder sentir aquestes expressions aquí en aquest Parlament, perquè són totalment falses, és una flagrant mentida. No és estrany que el Sr. Boned s'estranyi que diguem "mentiders", és que vostès diuen mentides. Creu algú que els proveïdors de la comunitat autònoma, que abans cobraven a 752 dies les seves factures, estan millor que ara que cobren a 36 dies? I el termini mitjà de pagament de les factures és un termòmetre molt precís a l'hora de mesurar la situació dels comptes públics i mesurar la liquiditat que tenen les administracions públiques. Hem de recordar que a l'anterior legislatura, moltes empreses varen haver de tancar perquè precisament no cobraven del Govern. Creu algú que la nostra comunitat autònoma estava millor quan tancava els exercicis en més de 1.300 milions d'euros de dèficit, amb més d'un 4% del PIB? O està millor ara que tanca al voltant de l'1,3% del PIB, uns 300-400 i amb una previsió de 195 per a l'any 2015?

Que el Sr. Boned ens vulgui donar lliçons de dèficit, escolti, sona a acudit, sona a acudit flac, perquè és una burla als ciutadans. I el que hauria de fer, o hauríem de fer tots, els senyors del PSIB, sobretot, és aclarir-se; perquè vostès ens critiquen si fem polítiques de control del dèficit i ens critiquen si no arribam a l'objectiu del dèficit, el que han de fer vostès és aclarir-se: estan a favor de controlar el dèficit, sí o no? Ho diguin clar, perquè no pot ser una cosa i la contrària.

I una altra qüestió, no és el mateix passar-se de l'objectiu de dèficit, com es feia sistemàticament durant el pacte de progrés, en més de 600 milions, que fer-ho amb unes poques dècimes, que és el que passa actualment. Mentre que durant el pacte de progrés el dèficit estava descontrolat i amb creixement progressiu, ara està controlat i amb tendència a la baixa.

Creu algú que la nostra comunitat autònoma estava millor quan no es podia finançar, quan tenia totes les portes tancades de les entitats financeres o està millor ara que la nostra comunitat no té cap problema per finançar-se? Estava millor abans quan pagava interessos al 4%, fins i tot el bons patriòtics un 7,5, o ara que fins i tot hi ha préstecs en què no es paguen interessos? Estam millor abans o ara?

Una manca de finançament, perquè la comunitat no era de confiança, la comunitat no era creïble i ara tenim una comunitat que és de confiança i una comunitat que és creïble. I perquè no era de confiança ni era creïble es va haver de recórrer a l'emissió de 300 milions d'euros de bons patriòtics, amb un interès altíssim, d'un 7,5%, i amb un termini de devolució d'un any. I per açò, perquè no eren de confiança ni eren creïbles i perquè els bancs no els deixaven doblers, es va haver de deixar impagades factures per valor de més 1.600 milions d'euros. I avui, aquesta situació catastròfica que hi havia a l'any 2011, és totalment distinta; avui Balears es pot finançar amb total normalitat, es pot finançar a un interès molt més baix del que es finançava l'any 2011 i amb uns terminis més còmodes.

I el Sr. Boned vol dir que abans estàvem millor que ara? Repetesc, sona a acudit.

Quant a l'endeutament, s'ha de dir que aquest és un dels principals desequilibris que té la nostra comunitat autònoma, açò ho hem de reconèixer; és a dir, poder acabar la legislatura amb 8.000 milions d'euros d'endeutament és una mala notícia, hi estam d'acord, ha estat impossible en aquesta legislatura reduir l'endeutament. L'endeutament continuarà augmentant mentre els exercicis econòmics continuïn tancant amb dèficit, i ho hem dit per activa i per passiva. El Sr. Bonet, incomprendible, diu: "Si puja el dèficit puja l'endeutament, per tant si davalla el dèficit haurà de davallar l'endeutament." No, no, no, Sr. Bonet, si puja el dèficit puja l'endeutament i si davalla el dèficit continua pujant l'endeutament, perquè mentre tanquem amb dèficit continuarà havent-hi més endeutament, és de sentit comú, Sr. Bonet. Però, bé, açò constarà en acta, serà al *Diari de Sessions* el ventall que acaba de fer vostè aquí en aquest plenari.

I mirin, l'avantatge que tenim en aquests moments és que si continuam amb aquesta línia, amb aquesta línia de reducció del dèficit, podem, podem poc a poc, reduir-lo dins la pròxima legislatura, açò és així. És a dir, anam per la bona línia, anam per la línia bona per poder, poc a poc i amb breu temps, reconduir el tema de l'endeutament.

Però el que no pot ser és voler tenir un cercle quadrat, açò és impossible; el que no pot ser és no controleu el dèficit i a la vegada reduir l'endeutament, una cosa és conseqüència de l'altra, mentre tinguem dèficit, repetesc, tindrem endeutament, i per tant és importantíssim controlar el dèficit, reduir-lo al màxim possible i poder tenir una economia i uns comptes públics sostenibles.

I aquest govern el que sí ha fet és reduir el ritme de creixement de l'endeutament, possiblement acabarem la legislatura amb un nivell d'endeutament de vuit mil, ho deia avui el conseller, de 8.177 milions d'euros, molt enfora dels més d'11.500 milions d'euros que tindríem si haguéssim continuat amb el ritme d'augment del pacte de progrés. La nostra comunitat autònoma ha augmentat l'endeutament només pels dèficits generats, uns dèficits els quals, repetesc, han anat davallant.

En aquest sentit, hem d'insistir que a l'any 2011 l'endeutament era de 5.250 milions d'euros, a la qual cosa, i el Sr. Mas ho ha repetit, s'hi ha de sumar 1.600 milions d'euros, per tant fa un total de 6.850 milions d'euros. Amb quatre anys, el pacte de progrés va passar d'un endeutament de 1.700 milions a un de 6.850 milions, va quadruplicar l'endeutament. I en aquesta legislatura, en canvi, passarem d'aquests 6.850 a just 8.177. Creu algú que estàvem millor quan l'endeutament es multiplicava per quatre o ara que ja estam en disposició de poder reduir-lo?

Tenc molt poc temps, només algunes pinzellades sobre la Llei de finançament i el REB i açò són qüestions que realment no ha estat possible, el tema del finançament, poder-ho solucionar en aquesta legislatura, no per falta de convicció, no per falta de reivindicació, no per falta de voluntat d'aquest govern, sinó perquè la conjuntura general a nivell de l'Estat i a nivell de la resta de comunitats autònomes ha fet impossible resoldre aquesta qüestió; però sí que és cert que aquí i en aquest parlament evidentment s'ha pogut concretar amb propostes en ferma, o sigui, hi ha la voluntat d'aquest govern de modificar el model de finançament que tenim el qual realment ens condueix a una situació injusta i a una situació de quedar en el darrer lloc del finançament d'Espanya.

Vull, ja per finalitzar, perquè no tenc prou temps, agrair l'esforç titànic d'aquest govern, titànic d'aquest govern perquè ha estat un esforç tremend que hem hagut de fer per reconduir una situació heretada de l'anterior legislatura. Agrair al president José Ramón Bauzá, un govern que ha estat capaç de capgirar una situació d'extrema gravetat. Agrair la feina realitzada als dos consellers que han portat l'àrea d'hisenda en aquesta legislatura, al Sr. Josep Ignasi Aguiló i a l'actual José Vicente Marí, i a tot l'equip seu...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps ha d'acabar.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

-vaig acabant-. ... perquè sincerament ha fet una brillant gestió.

Tenia altres qüestions per comentar, però en qualsevol cas, el que sí voldria és que en qüestió de matèria d'hisenda realment la gestió ha estat brillant per aquest govern, han fet el que havien de fer, s'han pres les mesures que havien de prendre i és incomprendible avui tenir una oposició que sigui tan cega i que no vegi la realitat de les coses. Avui estam molt millor en matèria d'hisenda que fa quatre anys, estam molt millor en dèficit, estam molt millor en la situació d'endeutament, estam molt millor en el pagament de proveïdors i estam molt millor en tot el relacionat amb hisenda, en qualsevol cas, ja li dic, vostès continuïn amb aquesta línia que els desprestigia i els resta credibilitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

I ara té la paraula el grup proposant, el Sr. Joan Boned, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Camps, com acostuma, no hi ha dia que no surti vostè aquí que no amolli alguna idea ocurrent a la seva intervenció. Jo no sé si vostè juga amb una informació que jo desconec, que és probable, però m'ha fet gràcia això de la seva referència que en aquest costat... qualche palau que té algú en aquest costat. I em fa gràcia que precisament vostès parlin de palaus en aquest costat, ja li dic, no en conec cap, però el que sí conec és un palau d'aquest costat; un palau d'aquest costat, se'n recorda vostè d'un tal Sr. Matas?

(Remor de veus)

Se'n recorda vostè d'un palau d'un tal Sr. Matas?

(Remor de veus)

Jo crec que si vostè diu, no, en aquest costat no en tenim cap, és perquè han quedat prou escaldats amb el palau del Sr. Matas, perquè clar, resulta que el que coneixem del Partit Popular, que sí té un palau, on és? És a la presó.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats.

EL SR. BONED I ROIG:

Aquest és el propietari d'un palau que sí coneixem tots i que gràcies a aquest palau on és?

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Li agrairia silenci.

EL SR. BONED I ROIG:

Entre d'altres, tancat a presó. I clar, la resta de diputats...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci.

EL SR. BONED I ROIG:

... la resta de diputat, segurament, ja no volen un palau perquè pensen: a veure si acabarem igual que el Sr. Matas, a la presó. És molt probable que acabassin igual, perquè crec que tots són iguals.

(Remor de veus)

I ja que parlen de temes immobiliaris, podem continuar parlant, avui matí també el conseller feia referència, així, molt alegrament, a l'àtic del Sr. Varoufakis...

(Algunes rialles)

... ara els preocupa molt el Sr. Varoufakis, i els preocupa molt, es veu, l'àtic. Jo crec que els haurien de preocupar més algunes operacions immobiliàries que tenc més prop, més que explicar com és que té un àtic el Sr. Varoufakis, vagi vostè a explicar al jutge com s'ha fet la seu del PP.

(Remor de veus)

És un tema immobiliari també. Per què no el treuen? O millor dit, per què no l'expliquen, per què no l'aclareixen, per què no diuen la veritat, per què no deixen de dir mentides i per què no deixen d'acusar sense fonament?

(Remor de veus)

Si són vostès tots iguals!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Miri, em diu que ara, afortunadament i gràcies a la gestió d'aquest govern, aquest és un govern que no té problemes de finançament a l'hora de demanar crèdits, que l'anterior Govern resulta que sí teníem problemes per demanar-los els crèdits; mirau el que són les coses: per un costat, ens acusen que som unes bèsties d'endeutament perquè vàrem fer una barbaritat i ens endeutarem no se sap com, però, per una altra banda, resulta que ningú no ens donava crèdit. Com ens arreglam? A veure, què és blanc o negre? El que no pot ser són les dues coses a la vegada, Sr. Camps, el que no pot ser és això.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Clar, i vostès per què no tenen problemes d'endeutament ara, per endeutar-se? Sap per què? Vostès no tenen problemes per endeutar-se no perquè els bancs tinguin credibilitat sobre vostès, no perquè els bancs creguin i tinguin més confiança amb vostès, no, sap qui és l'únic que se'ls creu perquè no té més remei? El Govern de l'Estat, perquè vostès resulta que ara s'endeuten no amb les entitats bancàries, s'endeuten amb l'Estat, tot el seu deute és del FLA. I qui demana els crèdits? L'Estat, un Estat el qual, per cert, es troba a un nivell d'endeutament que arriba prop del cent per cent del PIB, clar, vostès aquí amb les mans lliures, som tots fantàstics, ho fem tot molt bé, però els bancs a vostès no els deixen ni un euro, és l'Estat qui ha de demanar els crèdits per vostès, ha de fer el que vostès no saben fer.

I per cert, parlant d'endeutament, ens deia també, diu que ara pagam els proveïdors. Clar, clar, si en el temps de la passada legislatura s'hagués pogut fer el que poden fer vostès, segurament la circumstància seria molt diferent, sí, sí, sap de què li parl! Ara li diré de què li parl. Miri, vostè recorda un crèdit de més de 800 milions d'euros per pagar proveïdors? Bé, aquell era un crèdit que, teòricament, havia de resoldre tot el que hi havia retardat, però resulta que la xifra del que suposadament vostès trobaren en factures, cada vegada que surt un representant del Partit Popular aquí, resulta que augmenta 20 o 30 o 40 o 50 milions, i ara ja vostè ha dit: anam pels 1.600 milions que trobaren. Vostès no saben com mentir ja, descaradament! Vostès no saben com!

Però què feren? I per què vostès ara diuen que ho paguen tot? Perquè s'endeuten cada vegada perquè tot el que han de pagar, totes les factures, van per via d'endeutament. Per què? Entre d'altres coses perquè ara la llei els permet una cosa que abans no es podia fer i és destinar el cent per cent de l'endeutament a despesa corrent. I això el passat govern no ho podia fer, s'endeutava el passat govern, sí, però sap per què? Per invertir en infraestructura.

(Remor de veus)

Per invertir en infraestructura, per invertir en llocs de feina.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Per preservar en aquell moment 40.000 llocs de feina. Cosa que vostès no fan ara.

I ara parlem de llocs de feina, i vaig acabant, Sra. Presidenta,
...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar, Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

... el Sr. Conseller, fa uns dies, parlava també en el debat d'interpel·lació dels mèrits del Partit Socialista i parlava del Sr. Zapatero i parlava del responsable de la situació de crisi social que hi ha, i era el Sr. Zapatero perquè va reduir un 5% el sou als funcionaris; però el que no diuen vostès és que vostès, quan arribaren, si tant de mal els feia, haguessin pogut posar al dia aquest sou, però no ho feren. No, què han fet vostès? Mantenir la reducció del 5% i a més, durant diversos anys congelar el salari d'aquests funcionaris. És que vostès tenen una cara que no els cap ja enlloc.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Boned ha d'acabar.

EL SR. BONED I ROIG:

Acab ja, Sra. Presidenta.

(Remor de veus)

Queden moltes coses, però el que queda molt clar és per a qui treballen vostès i què es fa. Sr. Camps, vint segons ha dedicat vostè al tema del model de finançament i del REB, això demostra el contents i orgullosos que estan de la feina que han fet amb això, mereix vint segons de deu minuts per part del Sr. Camps. Gràcies.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedirem ara a la votació. Començam a votar. Votam.

Queda rebutjada per 32 vots en contra i 25 a favor.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 1329/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a modificació del Reglament del Parlament per a una major transparència i participació.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les proposicions no de llei i debatrem, en primer lloc, la Proposició no de llei RGE núm. 1329/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a modificació del Reglament del Parlament per a una major transparència i participació.

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per defensar la proposició no de llei, té la paraula el Sr. David Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots. La proposició no de llei que defens avui en nom del Grup Parlamentari MÉS té dos objectius: primer, fer un parlament més democràtic. Segon, fer un parlament, fer una democràcia més eficient i més transparent.

Abans d'entrar en matèria, m'agradaria, no obstant, recordar un error, una equivocació, vull creure que no intencional, expressat ahir públicament per la portaveu del Grup Parlamentari Popular en relació amb aquesta proposició de llei, dient que fem tard a presentar aquesta proposta. Ho dic perquè és una proposta la qual, si miren el registre d'entrada, està presentada el febrer del 2013, per tant fa més de dos anys que està presentada, i la debatem avui, no?

(*Remor de veus*)

Cosa que, més de dos anys després, podríem dir, podríem concloure només amb aquest petit exemple que, malgrat la majoria absoluta d'aquells que volen avui en dia retallar el Parlament i retallar la democràcia, doncs el Parlament, màxim òrgan de la democràcia representativa d'aquesta terra, no és massa eficient, que diguem. Tal vegada és perquè el nostre grup no és a la Mesa, no?, cosa que també és prou atípica, en general, si miram la mitjana dels parlaments.

Jo supòs que el que no tenien calculat, en tot cas, és que aquesta proposta nostra, presentada fa més de dos anys, els trepitjaria aquest final apoteòsic amb el qual volien tancar el cicle parlamentari la setmana que ve, supòs que aconsellat pels seus assessors electorals, que volien acabar amb aquesta proposta del Govern, cosa inaudita, no és el Grup Popular, sinó el Govern, proposant una modificació legal, que tanmateix saben que no tenen els dos terços per aprovar-la, modificar la Llei electoral per retallar el Parlament i per retallar la democràcia, una proposta, a més, personalitzada en la figura del Sr. Bauzá, la famosa proposta de conveniència per reduir diputats. Perquè això és el que debatem al cap i a la fi avui en aquest parlament.

Si volem un parlament més democràtic i més eficient, que és el que planteja el Grup Parlamentari MÉS, fa prou més de dos anys que ho plantejam i no és la primera vegada que parlem sobre això, o sí, per contra, volem un parlament més reduït i pel que fa a l'eficiència igual o pitjor que el que tenim en aquests moments, que la proposta és del PP, personalitzada en la seva defensa per part del Sr. Bauzá.

Anem a la proposta, hi ha mesures que ja d'entrada fins i tot no tendríem cap inconvenient a retirar, com el punt 4, perquè ja es aprovar, també a instància del nostre grup parlamentari fa uns dies, el tema de, per mor de fer aquest parlament més transparent, fer públiques les declaracions de béns patrimonials i d'activitats econòmiques, i en això hi ha hagut unanimitat i, si volen, ho tornam votar o ho retiram, el nostre grup no té cap inconvenient en això.

Però què és el que plantejam i fa temps que plantejam ja des del Grup MÉS? Doncs, d'entrada que reduir representació, que reduir el nombre de diputats és un retrocés democràtic, és una retallada en aquest cas de democràcia; és un gran exercici de demagògia i és una proposta de conveniència del Sr. Bauzá, immers en molts conflictes si ens remuntam a l'origen d'aquesta proposta. I jo els entenc, si poguessin privatitzar el Parlament, ho fan amb altres coses; o el suspendrien, com varen fer amb un òrgan com el CES, el Consell Econòmic i Social, més necessari que mai per dir cap on hauríem d'anar cap al futur. Però això sí, són demòcrates, ens ho refreguen cada dia per la cara amb les seves intervencions, això sí, són democràcies

que jo en dic demòcrates de la taxidèrmia, sap què és un taxidermista, no? És com aquella persona que diu, sí, a mi m'agraden molts els animals, o m'agrada molt, en aquest cas, la democràcia, però dissecats i posats a un prestatge. Aquest és el concepte de democràcia que vostès defensen. Em sap greu, però no és el nostre concepte de democràcia.

Nosaltres deim, en lloc de reduir diputats, en lloc de retallar democràcia toquem privilegis, toquem privilegis, aquest és el debat social. Acabem amb aquest eufemisme de dedicació plena i dedicació exclusiva, què vol dir això? Ho et dediques en cos i ànima al Parlament o no t'hi dediques o t'hi dediques parcialment, però figures mitges no, perquè el problema és que aquí hi ha, en aquest parlament, un bon grapat de parlamentaris i parlamentàries que tenen dos sous complets, un públic i un privat. I això és, entre d'altres coses, immoral i prou qüestionat avui en dia per la ciutadania, això qüestiona la gent i això passa independentment de les hores que un parlamentari o una parlamentària dedica a aquest temps pel que fa a la seva feina i responsabilitat. I això s'ha d'acabar.

I nosaltres deim que hi ha d'haver d'entrada, el que plantejam en el punt 2, si no vaig equivocat, ara no tenc la proposició davant, que hi ha d'haver un mínim de dedicacions exclusives o plenes, com ho vulguin dir, tots ens entenem, per cada grup polític i llavors, si volen, una progressió proporcional, el que sigui, però res de què tothom pugui optar a tenir el màxim sou independentment que hi dediqui tres hores setmanals a aquest parlament. Això s'ha d'haver acabat. I la resta, la majoria de diputats i diputades de tots els grups, a dietes, d'acord amb la dedicació que tenen en aquest parlament.

I això, si volen, treguin la calculadora, són aproximadament, tirant per la part baixa, 2,5 milions d'euros a l'any, i això és prou més fins i tot que la proposta que fa el Grup Popular i que ens tornarà a fer la setmana que ve, de reduir 7 milions d'euros en tota una legislatura, llevant 16 diputats i, per tant, reduint representació i, per tant, retallant democràcia.

Eficiència, senyors i senyores del PP, supòs que seria també reduir o autolimitar-se, jo crec que ja és una qüestió fins i tot d'ètica personal, aquestes preguntes d'*autobombo*, però és que pitjor que les preguntes d'*autobombo* és que a sobre et paguin bé per fer-les. I això també hauria de canviar.

Per què no han volgut parlar de tot això en la legislatura abans o després que presentàssim aquesta proposició de llei? Perquè està clar quin és el problema de fons, que en aquest parlament hi ha gent especialitzada a fer les preguntes d'*autobombo* que deixaria de cobrar un bon sou, aquest és el problema, i el problema és a la bancada Popular, no és al nostre grup parlamentari. No és ara, a una setmana d'acabar la legislatura, que plantejam aquesta proposta, fa més de dos anys i mai no ens hem negat a parlar d'aquesta qüestió, per tant, ja sabem on és la pilota i no és en aquella teulada, és en aquesta.

Anem ara a l'altra part d'aquesta proposició, que és la millora de la democràcia parlamentària, de la democràcia que tenim que és prou perfectible, prou reflexionable, i com? Idò, d'entrada millorant la participació del poble, del *demos*, d'aquí ve la democràcia, de la ciutadania organitzada en els termes que ho plantejam a la nostra proposició no de llei al funcionament del Parlament de les Illes Balears, com passa a altres institucions democràtiques d'aquest país, com passa a l'Ajuntament de Palma, com passa fins i tot als consells insulars, que l'única opció que té la ciutadania d'accedir a aquest parlament no sigui la Comissió de Peticions, en els millors dels casos que molta gent ni sap que existeix, o venint de públic aquí, que en general la gent que conec que ve de públic, independentment de la seva ideologia i de la seva adscripció política, que no tothom en té, surt prou decebuda de tots nosaltres. Segurament uns tendran més responsabilitats que altres, però surt prou decebuda de tots nosaltres i això és molt frustrant i aquesta també és una de les coses que la gent vol que canviï.

Per tant, obrim la possibilitat de control al Govern i de proposició en el conjunt de la ciutadania. Ja sabem que això tampoc no els va bé i ho varen demostrar fa poques setmanes en el debat de presa de consideració de la que ha estat l'única iniciativa legislativa popular que hem debatut, que s'ha presentat, que hi ha hagut milers de persones que han presentat la seva signatura, el seu aval rere això en tota la legislatura, l'única que hi ha hagut. Què els costava, independentment que hi hagi un grup, el majoritari en aquest cas, que discrepa del contingut, del fons d'aquesta proposició, per una qüestió de respecte democràtic, que haguessin votat sí o s'haguessin abstingut en la presa en consideració, no, idò no. Són conscients del menyspreu que això representa cap a la ciutadania, cap a aquest esforç ciutadà, d'alguna manera per millorar la democràcia, independentment del que digui el text, que va presentar el GOB i la representant del GOB en el seu dia? Jo crec que no, que no en són conscients.

El veritablement lamentable, que és això que debatem avui aquí, és aquest concepte de democràcia que manegen vostès, de democràcia pobre, de democràcia dissecada, de democràcia postissa, democràcia convenient i tanmateix decadent, tanmateix una democràcia en decadència, aquesta que no vol la gent i que s'ha de canviar radicalment. Crec que això que proposam avui tampoc no és massa radical, és simplement plantejar una proposta de millora de la democràcia parlamentària que tenim, la gent no vol això, vol una altra cosa. És el poble que amb la seva participació i una millor representació el que garanteix una democràcia de qualitat i no les idees il·luminades i convenients de ningú.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Abril. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la diputada Pilar Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc, dir que el meu grup dona suport majoritàriament a bona part de les propostes que presenta el Grup Parlamentari MÉS en aquesta proposició no de llei, amb les quals coincidim, així com amb els arguments que ha esgrimit ara el Sr. Abril, si bé hem presentat també una esmena al punt número 3 de la seva proposta, perquè pensam que reflecteix millor la realitat o que, com a mínim, coincideix millor amb les propostes que ara fa dos anys, com aquí s'ha recordat, ja vàrem fer la resta dels grups parlamentaris quan es varen encetar unes negociacions sobre les mesures que es podrien adoptar tant al Parlament com al Govern de les Illes Balears respecte d'una possible contenció econòmica o per reduir determinades despeses. Per tant, segurament parlam de matisos, però que explicarem aquí també.

Efectivament, com aquí s'ha recordat, aquesta proposició no de llei es va presentar ara fa dos anys, que segurament hagués tengut més sentit debatre-la en el seu moment quan es va presentar que no ara a una setmana de dissoldre el Parlament, ja que això suposa modificar el Reglament d'aquesta cambra, com també es va aprovar la setmana passada en aquest ple una altra proposta que coincideix amb el punt 4 de l'actual proposició no de llei. Dic que la setmana passada ja es va aprovar en aquest plenari una altra proposta de modificació del Reglament en ares de la transparència.

Bé, com dic, el meu grup està d'acord amb totes aquelles mesures que suposen més transparència, fins el punt que vàrem presentar fa ja mesos, prop de mig any, una proposició de llei de transparència de més de 200 articles i que finalment, com es veu, no va tenir el suport necessari per tirar endavant.

En el cas que ens ocupa d'aquesta proposició no de llei de MÉS coincidim, i supòs que ningú no pot estar-hi en contra, que ha augmentat la demanda ciutadana per una major participació de la ciutadania de forma directa en la política, en la vida pública en general, en les institucions, la qual cosa enriqueix la nostra democràcia i el nostre estat de dret. Per tant, consideram oportuna la modificació del Reglament d'aquesta cambra en aquest sentit perquè es permeti aquesta participació tant en les comissions com en el Plenari.

Com també apostam, i coincidim amb la proposta de MÉS, respecte dels arguments que s'han donat a les retribucions dels diputats que tinguin una dedicació plena o exclusiva, estam d'acord que, ateses les actuals circumstàncies, compartim que aquells diputats o diputades que optin per tenir una activitat privada tinguin una dedicació en aquest parlament a càrrec d'unes dietes. Per altra banda, aquells altres que optin per una dedicació absoluta en el Parlament la retribució sigui completa.

I som conscient que parlar, i més ara al final de la legislatura, de retribucions de càrrecs públics, o en aquest cas concret dels diputats, sempre, en uns moments i més ara especialment on la crisi, la corrupció colpeja el nostre país i la nostra comunitat, és un tema especialment controvertit, però el meu grup vol ser ben clar i per això hem apostat fermament per

la dignificació de la política, perquè els parlamentaris tinguin un sou digne i defugir de les propostes demagògiques que hem sentit en els darrers temps per part del Partit Popular i que ens portaran en el darrer ple de la legislatura, la setmana que ve, a discutir si aquesta cambra hauria de tenir molts menys diputats.

Sabem que per al Partit Popular i sobretot i especialment per al president Bauzá aquesta cambra sempre l'ha molestat especialment, perquè li molesta el control que es fa al Govern, i aquesta és una de les importants funcions que tenim els diputats que som en aquesta cambra i ja que el grup que dona suport evidentment no farà aquesta oposició, aquest control, aquesta és la feina que ens pertoca als grups que som a l'oposició. Evidentment que el president Bauzá, si pogués, no reduiria, és que tancaria el Parlament, ha dit el Sr. Abril que el privatitzaria. Sí, efectivament, ha estat una cambra molesta de control, especialment per al president Bauzá.

I això em porta a la defensa de la nostra esmena al punt 3 de la proposició no de llei de MÉS on apostam clarament perquè els parlamentaris tinguin un sou d'acord amb la dedicació que tinguin en el Parlament, si és en forma exclusiva que sigui amb el sou complet i si és compatibilitzant-lo amb la seva professió sigui amb dietes. Ens sembla el més equilibrat i net perquè si no cada vegada estarem limitant més el perfil dels ciutadans que es puguin dedicar a la vida pública, i sé que aquest evidentment no és l'objectiu de la proposta que ens fa aquí el grup proponent, o bé persones amb molt alt poder adquisitiu o bé altres persones que per la seva feina, en aquest cas funcionaris, puguin demanar una excedència i tornar al seu lloc de feina sense cap perjudici i sense cap impediment.

Però no caiguem, per favor, en la demagògia barata, mirin, sincerament preferiria que el president, els membres del Govern, que el conseller de Salut cobrassin més fins i tot del que cobren ara, però d'una forma clara, neta i transparent, i no que hagin d'estar en la picota de la sospita ara bé perquè un director general l'imputen pel tema de les farmàcies o per possibles decisions sospitoses relacionades amb la seva professió o negoci. O un altre tema, que s'acabin posant complements al seu sou principal a través de les dietes que cobren els membres del Govern per venir a aquest parlament a fer feina i a retre comptes, que és el que pertoca.

Sincerament crec que aquesta no és la via ni és la forma més clara perquè al final és una manera de dir, bé, perquè no ens critiquin posarem un sou més baix, però ho intentarem compensar d'una altra manera.

Per suposat estam d'acord amb la part final de la proposta que fa MÉS que és, en definitiva, que es facin públiques totes les declaracions de béns i de patrimoni, punt que ja es va recollir, o entenc que quedaria una mica inclosa, en la modificació del Reglament que es va aprovar la setmana passada.

Per acabar, vull reiterar les mesures que en el seu dia, ara fa dos anys, ja es varen començar a parlar, o que el meu grup defensava clarament, quan es parlava de mesures de contenció de la despesa pública, bé fos en el Parlament o en el Govern, com era, el que he fet menció ara, eliminar dietes que ara cobren membres del Govern per venir aquí a retre comptes o suspendre l'aplicació de l'anomenat, o mal anomenat, nivell 33 a aquells

polítics que per ser funcionaris i haver estat només dos anys en el Govern en determinats càrrecs ja els dona dret de per vida, de la seva vida funcional, a tenir el màxim nivell dins l'administració. Sincerament, això en ple segle XXI en les actuals condicions crec que és una mesura que no té sentit.

I podríem seguir amb un llarg etcètera de mesures de contenció, però que en cap cas han de dificultar l'accés a la vida pública a ningú per la seva condició econòmica o per la seva feina. Evidentment que serà molt més fàcil dedicar-se a aquest parlament o a la vida pública a qui tingui una farmàcia a Marratxí i li doni uns ingressos multimilionaris que a aquell dependent o dependenta que viu a Formentera i que s'hagi de traslladar aquí a Palma per venir a diferents sessions del Parlament, i sobretot si treballa per compte aliena. Algú em pot explicar quin empresari mantendria a un treballador en aquestes condicions? Siguem, per favor, realistes. Sé que aquest tema sempre aixeca en els debats públics molta controvèrsia, però la demagògia de reducció de càrrecs, d'eliminar la meitat del Parlament, fa un flac favor a la política en majúscules i a la vida pública.

Per cert, record, encara que jo no hi era, però record ja la polèmica en l'etapa de Cañellas quan en aquest parlament els diputats només cobraven dietes i al final el que s'acabava fent és anar per darrera col·locant diputats del partit que donava suport al Govern en llocs de feina que, en la majoria de les vegades, no complien amb les labors que, en teoria, tenien encomanades. No caiguem en els mateixos errors, dignifiquem la política i sobretot absoluta transparència amb la feina, amb els sous i amb els béns i amb el patrimoni, quan s'entra i quan se surt, i sobretot, també, que existeixi un òrgan de control extern, perquè el que no té sentit, com ha dit recentment una sentència judicial, és que qui controla si un càrrec, per exemple, en el Consell de Govern és compatible o incompatible, sigui el mateix consell de govern. Això no té sentit.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Costa.

(Alguns aplaudiments)

Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, per fixar la posició, el diputat Fernando Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Debatem avui aquesta proposició no de llei del Grup Parlamentari MÉS, relativa a modificació del Reglament del Parlament per a una major transparència i participació. El primer que volem dir és que estam oberts a tractar qüestions com aquestes que són tan importants per a un sistema polític basat en la representació democràtica dels ciutadans els quals han de poder ser partícips dels debats i de les qüestions que es tracten en les institucions públiques i es mereixen, per tant, un plus de transparència de tot allò que afecta els interessos generals de la nostra societat.

Pensam, per tant, que és absolutament legítim i necessari, des del punt de vista democràtic, que els ciutadans puguin participar en les tramitacions legislatives, en les decisions polítiques en les quals es decideixen temes del seu interès. Per descomptat, també estam oberts a poder pactar totes aquelles modificacions del Reglament que siguin necessàries per tal que el Parlament de les Illes Balears sigui una cambra de representació transparent per als ciutadans.

Hem de recordar que el Partit Popular va proposar la modificació de la Llei electoral per tal de reduir el nombre de diputats al Parlament de les Illes ja que amb menys diputats es pot desenvolupar la mateixa funció amb la mateixa proporció en la representació política i respectant també la representació de cada una de les Illes de la nostra comunitat autònoma, amb aquesta mesura es pretén un estalvi important de cara als ciutadans. També vàrem proposar canviar el sistema de retribucions del Parlament de les Illes Balears passant de sous de dedicació exclusiva per a tothom a un sistema de retribucions per dieta, deixant els sous únicament per als membres de la Mesa i els portaveus.

I volem recordar que va ser el president del Govern i del Grup Parlamentari Popular qui va convocar a una reunió a tots els portaveus de l'arc parlamentari per tal de tractar aquestes qüestions i es va fer a mitjans de la legislatura i no el darrer dia, com es fa avui amb aquesta proposició no de llei, quan només ens queda un ple per concloure aquesta legislatura. Volem recordar també que l'únic portaveu que acudí a aquella reunió convocada pel president fou la portaveu del Partit Popular, la Sra. Cabrer, mentre que la resta de portaveus, els de l'oposició, la Sra. Armengol i el Sr. Barceló, optaren per no acudir a aquella cita a la qual varen ser convocats, i s'estimaren més donar *plantón* al president del Govern per tractar aquestes qüestions.

Amb això volem dir que el nostre... la nostra postura està a la de... ser interessants, estar interessants a tractar totes les qüestions que ara es debaten en aquesta proposició no de llei, quan quedaven més de dos anys per concloure la legislatura pensam que és el moment més adient per poder tractar qüestions importants, per tant tenir temps d'arribar a acords importants que suposin modificacions normatives de calat com la reforma de la Llei electoral, amb la qual és necessària una majoria qualificada de dos terços i també s'hagués pogut pactar una modificació del Reglament si s'hagués volgut introduir aquesta qüestió a la reunió.

Insistim que des del nostre grup parlamentari hi havia una proposta, però això no significava que aquesta era una proposta tancada; sempre, idò, quan es convoca la resta de portaveus i es fa una reunió entre totes les formacions polítiques, evidentment es poden introduir altres temes i es pot arribar a acords. Però insistim que en lloc d'acudir l'oposició a la reunió del Consolat es varen estimar més no anar-hi i deixar enlaire temes que ara sí que els interessin, en el penúltim ple de la legislatura.

Pensam que plantejar una modificació substancial del Reglament per regular temes importants com la participació ciutadana a través d'entitats i associacions, o la regulació de les retribucions dels diputats, o la publicació dels béns patrimonials, declaracions de renda o de les activitats econòmiques, no és una qüestió menor, i des de la nostra formació política insistim que no ens tancam a debatre sobre aquests punts, no farem com sí feren vostès fa dos anys. Per obrir avui un debat de la modificació del Reglament quan ens queda un sol ple per acabar la legislatura no consideram que sigui adient, ja que no disposaríem del temps necessari per fer la feina adequada en la referida modificació del Reglament, ja que hem de tenir present que per arribar a acords com aquests s'han de fer una o més ponències en les quals es puguin debatre els punts amb tranquil·litat i sense la pressió de fer feina amb presses perquè la legislatura s'acaba i s'ha de dissoldre el Parlament. Després s'ha de fer feina a la comissió i després s'ha de dur a sessió plenària. Per tant no disposam de temps material per tractar aquestes qüestions, i pensam que prendre decisions amb presses i en un context preelectoral, a les portes d'unes eleccions, no és el més convenient.

Com dèiem, des del Grup Parlamentari Popular no ens tancam al fet que es debatin punts com els que són objecte d'aquesta proposició no de llei, però pensam que probablement sigui millor deixar que sigui el nou parlament que surti de les eleccions el que s'encarregui de negociar una modificació reglamentària al començament de la legislatura amb tranquil·litat, sense presses, i amb el consens de totes les forces polítiques que siguin triades per voluntat popular. Volem recordar que aquesta postura de deixar que sigui el Parlament que resulti elegit pels diputats, perdó, pels ciutadans de les Illes Balears el responsable de debatre i pactar aquestes modificacions, també és un punt de vista o una opinió que compartim no únicament des del Grup Parlamentari Popular, sinó que també al compartim amb altres formacions polítiques, tal i com hem acordat en altres temes o en altres tramitacions parlamentàries. És ben cert que arribar a acords d'estat amb presses, forçant la maquinària i sense que hi hagi una unanimitat o... en allò que pugui ser important, idò sincerament no convé, i el millor és que totes aquestes qüestions, que són qüestions que afecten les regles del joc polític i democràtic que ens afecten a tots, idò es facin, insistesc, des d'una serenitat, amb temps, i que es pugui fer feina per tal d'arribar a un bon acord. Estarem d'acord, per tant, en aquells temes que requereixen consens, que requereixen diàleg, i no tenim cap inconvenient a tancar-nos qüestions com les que aquí han tractat.

Sí és cert que nosaltres no compartim aquesta postura que defensava el Sr. Abril o que defensava la Sra. Costa, que un parlament amb manco diputats sigui menys democràtic, perquè per la mateixa regla de tres idò podríem proposar tenir un parlament de 600 diputats i no per això serem més democràtics. Jo crec que la qualitat democràtica s'ha de mesurar amb altres

barems, no amb el nombre de diputats. Sempre que el nombre de diputats que hi hagi sigui una representació clara de la voluntat sobirana dels ciutadans que trien els seus representants queda garantida la participació democràtica; sempre que totes i cada una de les illes de la nostra comunitat autònoma estiguin representades proporcionalment en aquesta cambra parlamentària estam donant compliment a allò que diu el nostre Estatut d'Autonomia, i per tant aquí hi ha la qualitat política i la qualitat democràtica, no en el nombre de diputats, si bé és cert que aquesta legislatura ha estat una legislatura d'austeritat, ha estat una legislatura de contenció de la despesa pública i ha estat una mesura amb la qual totes les institucions han fet esforços importants per tal de gastar menys, gastar manco, que al final són doblers que paguen tots els ciutadans. Bé, idò de la mateixa manera pensam que aquesta cambra parlamentària també podria fer aquest esforç i podria contribuir a aquesta política, ja que si hem començat la política de l'equilibri pressupostari, de no gastar de manera desmesurada i d'evitar que en temps de dificultat econòmica les institucions estiguin ofegades, idò aquest parlament també pot contribuir a això.

I també he de dir que realment aquesta proposició no de llei, que, insistesc, és una qüestió que es podria haver tractat fa dos anys, pràcticament, quan vàrem ser convocats tots els grups parlamentaris per tenir una reunió amb el president del Govern i totes aquestes qüestions s'haguessin pogut posar damunt la taula, realment estam davant un únic punt, que aquest punt diu: "El Parlament de les Illes Balears acorda crear en el si de la Comissió de Reglament una ponència per tal d'estudiar i proposar un text amb les modificacions adients per adaptar el Reglament de la cambra en el següent sentit...", i després hi ha quatre punts on es plantegen els canvis que el Grup Parlamentari MÉS ha estat proposant, però realment aquí el que s'insta és a convocar una ponència en el si del Parlament de les Illes Balears, i evidentment no tenim temps material perquè aquesta ponència es pugui convocar i pugui fer la seva feina, i això vostès ho saben perfectament. Vostè, Sr. Abril, bé, en fi, també ha estat membre d'una darrera ponència a la Comissió d'Institucionals, i aquest argument ha estat un argument compartit entre diferents portaveus i diferents grups parlamentaris quan es tracta d'abordar qüestions importants com pugui ser la Llei de transparència o com pugui ser una modificació del Reglament del Parlament que, insistesc, són acords que requereixen del major consens possible.

Per això, tot i que entenem que són qüestions importants i que si no és avui s'hauran de debatre demà, i la nostra formació política sempre estarà disposada a poder debatre per millorar la qualitat democràtica, sí és cert que no consideram oportú fer una ponència que no té temps material per poder fer cap feina i per poder arribar a cap acord.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rubio. Té la paraula el grup proponent per fixar la posició i assenyalar les esmenes acceptades. Sr. Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, nosaltres pel que fa a la proposta d'aquesta esmena del Grup Parlamentari Socialista sobre rebre compensació en funció de la dedicació, hi ha una part de l'esmena en què estam d'acord, sobretot en la part final, que per ventura el redactat és millor pel que fa al punt 3, al que seria la gent que no viu a Palma i sobretot i en particular als diputats i les diputades de la resta d'illes, que el redactat és millor, però això de rebre una compensació en funció de la dedicació ens sembla poc aclaridor, trobam que hem de ser, en aquest punt de la pel·lícula, clars i valents i posar uns mínims de dedicacions exclusives, plenes o com ho vulguin dir. I parlem d'això, dos, tres, quatre per grup, llavors una progressió proporcional..., nosaltres estam oberts a parlar de tot, ara, fa dos anys i abans; i la resta de diputats i de diputades, és a dir, la majoria, en funció de la seva dedicació amb el sistema de dietes. El problema és que en aquests moments en aquest parlament l'únic diputat que està amb aquest sistema és el Sr. Mas, del nostre grup parlamentari.

(Remor de veus)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

I la Sra. Costa sí que ha introduït una qüestió, que és la de la compatibilitat...

(Continua la remor de veus)

...o les incompatibilitats, que és en el marc teòric o, si volen, ètic de la proposta que feim avui el nostre grup parlamentari, i és la necessitat d'un règim d'incompatibilitats clar, perquè estic d'acord en què s'ha fet molta demagògia amb això de què parlam avui, i que supòs que en tornarem a parlar la setmana que ve; no entenc tampoc l'argument del Sr. Rubio que allò nostre no es pugui debatre avui o que és innecessari perquè tanmateix no s'aprovarà i hem tengut temps, i en canvi fer-ho en el darrer plenari, sabent a més que no tendran dos terços de la majoria per aprovar-ho, sí que tengui sentit i sí que tengui utilitat, és bastant contradictori. Però el problema -ho dic per allò de la demagògia- no és que la política o la dedicació a la política puguin ser retribuïdes o hagin de ser retribuïdes; el problema és que s'usi la política per fer negocis, i això ha passat i continua passant, i per això hi ha d'haver una incompatibilitat clara, perquè és en el rerafons de molts dels problemes polítics i dels conflictes que hem tengut en aquesta legislatura i que molts han acabat en els jutjats. El problema no és cobrar per fer política i dedicar-t'hi, i a més que sigui una retribució justa en funció de la dedicació que tens, és que es faci un ús de la política per afavorir els seus negocis privats, i la separació en això ha de ser clara.

Respecte del que ha dit el Sr. Rubio, que ha començat dient que estaven d'acord pràcticament en tot, en l'esperit de la proposició no de llei de MÉS, amb la transparència, a millorar la representació...; també una mica contradictori: si està d'acord a millorar la representació per què plantejges reduir 16 diputats?, però vaja, com si això no afectàs la democràcia; aquí tornar a apel·lar a 600 diputats... No, no és això el que estam plantejant amb la nostra proposició. És l'únic que ha presentat, no el Partit Popular, no tota aquesta majoria de diputats que tenen, sinó el Govern, també exercint el seu concepte particular de la separació de poders, perquè és l'executiu que diu com s'hauria de regir el legislatiu, però, bé, és igual, és el seu concepte particular de democràcia; ho respect però no ho compartesc en absolut.

Però és que, a més, han tengut dos anys i busques per fer-ho, perquè aquesta proposició nostra ve a rel d'aquells debats, i ens treuen encara el que passava fa dos anys i busques i s'obliden que el president encara ara no s'ha reunit amb els docents, però, això sí, s'ha reunit amb inversors àrabs, xinesos i amb no sé quanta gent de projectes que en moltes d'ocasions, en la majoria d'ocasions ni tan sols no s'han arribat a concretar, però no s'ha reunit amb els docents, i li vàrem dir "no, no ens veurem amb vostè fins que no es reuneixi amb això", i això encara serveix d'excusa per justificar el seu posicionament d'avui; i per què varen presentar la seva proposició de llei l'octubre, més d'un any i mig després de la nostra? Què han fet en aquests quatre anys? Preguntes d'*autobombo*, d'acord, perfecte.

El problema és que l'austeritat que prediquen és mentida, i els ho he dit i els ho repetesc. Això que planteja avui el Grup Parlamentari MÉS vostès, amb la seva majoria, ho podrien haver des de principi de legislatura, mirin tot el que ens haguéssim estalviat, no el que ens estalviarem en el futur; ho haguessin fet, ho haguessin fet.

Em crida l'atenció -i acab- que curiosament la part menys morbosa però igualment necessària per millorar la democràcia que planteja la nostra proposició no de llei, mitjançant la participació ciutadana, no els hagi cridat l'atenció. Ens confirma en aquesta idea de democràcia que vostès manegen i que no compartim, d'una democràcia pobra, d'una democràcia decadent i convenient, que no compartim en absolut i que s'hauria de desterrar.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Prosseguirem ara amb la votació... Sí?

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sra. Presidenta, demanaríem votació separada del punt 3.

LA SRA. PRESIDENTA:

Punt 3. Passam a la votació i ara començarem per la votació separada del punt 3. Votam.

Queda rebutjat per 31 vots en contra, 5 a favor i 20 abstencions.

Passam a la votació de la resta dels punts. Votam.

Queden rebutjats per 31 vots en contra, 24 a favor i 1 abstenció.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 1805/15, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajuda al Consell Insular de Menorca per fer front a la sentència condemnatòria.

Passam ara..., a continuació debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 1805/15, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajuda al Consell Insular de Menorca per fer front a la sentència condemnatòria.

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar la proposició no de llei; té la paraula el Sr. Marc Pons per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Deia Josep Miquel Vidal i Hernández que Menorca és una illa a la mesura de l'home. Desconec si l'empirisme rigorós de (...) científica aguantaria una afirmació tan contundent, però del que sí estic segur és que les seves paraules naixien, n'estic segur, que les seves paraules naixien de l'estima per una terra on la gent hi cultiva amb molta cura un sentiment de pertinença, d'amor per l'entorn que es transmet de pares a fill i que recorre la nostra història de generació en generació. Només des d'aquesta consciència del que som i hem estat, només des d'aquest vincle emocional amb la terra, el paisatge i la mar que ens envolta, es pot explicar el recorregut de compromís i d'alerta activa que els menorquins i les menorquines hem exercit al llarg dels últims 50 anys.

Des d'aquest vincle afectiu vam dir no a la urbanització del nostre litoral. Foren primer els grans terratinents a l'època franquista, i després, amb l'arribada de la democràcia i al crit de "Qui estima Menorca no la destrueix", la gran majoria de la societat civil. Des de les platges de Macarella fins a l'actual parc de S'Albufera des Grau, passant pels Alocs, Tirant, Binimel·là, Cales Coves, Trebalúger i tants d'altres, els menorquins varen decidir agafar de manera conscients i premeditada un camí propi, a diferència de la gran majoria de territoris mediterranis. Ho férem primer preservant i cuidant allò que tant estimam, el nostre territori i el nostra paisatge, i ho férem no només des de les reivindicacions socials, sinó també i necessàriament des de les institucions, construint així l'estructura d'un corpus normatiu que atorgués fortalesa a la voluntat dels ciutadans. I després, després treballant per fer que les singularitats del territori, del paisatge, de la natura, que ens aporten qualitat de vida i ens atorguen personalitat, esdevinguin potents actius generadors de valor afegit al servei també dels sectors econòmics menorquins, i molt especialment del sector turístic.

I mai no va ser fàcil, ningú no ens va dir mai que seria fàcil. Foren valents els primers ajuntaments democràtics suprimint a cop de pla general milers de places turístiques; ho fou el Consell de Menorca impulsant i assolint els principis de la declaració de Reserva de la Biosfera, ordenant des de les competències pròpies, amb visió de conjunt, l'espai territorial, acordant i aprovant el Pla territorial de l'illa de Menorca. I ho torn repetir: ningú no va dir mai que seria fàcil, i molt menys a l'inici del segle XXI, perquè el camí elegit representava com mai plantar cara als forts interessos de l'especulació urbanística, dels diners fàcils que corrompen i podreixen els principis ètics de moltes persones. Res no els he contar que vostès no sàpiguen. En aquesta comunitat açò de la corrupció ho coneixem bé perquè ho patim cada dia.

Però a Menorca els menorquins i les menorquines vam decidir recórrer el nostre propi camí. Ho férem en contra..., ho férem a contracorrent de la bombolla immobiliària més gran que hagi conegut l'Estat espanyol, suportant fortíssimes pressions de lobbys econòmics i també institucionals, que veien en Menorca un espai més per incrementar els guanys ràpids a costa d'un urbanisme desmesurat, i ho hem de dir clar: el Pla territorial de Menorca va ser el cavall de batalla de molts interessos espuris, l'enemic a batre, l'objectiu a derrocar, perquè representava la posada en ordre del nostre territori i per tant també la fallida de molts d'interessos urbanístics especulatiu endormiscats durant molts d'anys. Més d'una quarantena de contenciosos interposats, avui pràcticament tots resolts de manera favorable, atorgaven la validesa jurídica a una normativa innovadora, valenta i mereixedora de premis nacionals i internacionals per la capacitat de conjugar la preservació territorial amb el desenvolupament del sector turístic.

Pràcticament tots, però no tots. El maig de 2011, en plena campanya electoral, el Tribunal Superior de Justícia dictava sentència per la qual declarava la responsabilitat patrimonial del Consell de Menorca i el dret de l'empresa Cesgarden a ser indemnitzada per valor de 16 milions d'euros més els interessos legals. El motiu, la decisió fixada en el Pla territorial de traslladar i reduir l'aprofitament urbanístic d'una parcel·la hotelera que malmetia la primera línia de costa. Insistesc, no es desclassificava el seu ús, tan sols es reduïa el nombre de places màxim, places turístiques, que passava de 728 a 600 places, una reducció de 128 places en una parcel·la amb més de trenta anys d'antiguitat que no comptava ni tan sols amb llicència d'obres i que havia incomplert els terminis fixats en el Pla general. El càlcul de la indemnització es fixava, segons la sentència, a partir dels guanys màxims que aquesta empresa hauria obtingut si hagués explotat les 128 places hoteleres d'un hipotètic hotel que ni tan sols tenia llicència d'obres. Per primera vegada, el Tribunal Superior de Justícia, canviant el criteri i sense que no s'hagi tornat aplicar a cap altra sentència, que nosaltres coneguem, es guiava per la pèrdua del lucre cessant i fixava la indemnització multimilionària, sense precedents, per la reducció d'un aprofitament en forma de places turístiques que mai no s'han construït.

Però la història de Cesgarden no acaba aquí, perquè ja amb la sentència ferma del Tribunal Superior de Justícia la Fiscalia Anticorrupció de les Illes Balears presentava davant el Jutjat d'Instrucció de Palma una querella criminal pels delictes de falsedat documental i estafa processal contra dos empresaris, un dels quals el de l'empresa Cesgarden, als quals acusava d'haver enganat el Consell de Menorca i el mateix Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears mitjançant l'ocultació de documents sobre la titularitat de les parcel·les, tot amb l'objectiu d'ocultar que l'empresa no era la propietària de la parcel·la hotelera quan es va aprovar el Pla territorial l'abril del 2003, sinó que la va comprar amb posterioritat, quan ja sabia que s'havien reduït les 128 places i, en conseqüència, no tenia dret a cap tipus d'indemnització perquè no se li havia generat cap perjudici.

Ho torn repetir, perquè vull que no hi quedi dubte, dos empresaris van enganar deliberadament el Consell de Menorca i el Tribunal Superior de Justícia, no ho dic jo, així de contundent ho argumenta la Fiscalia Anticorrupció. Una querella de la Fiscalia la qual, sorprenentment, no va ser admesa ni per la Sala ni per l'Audiència i que, d'haver prosperat, hauria implicat la revocació de la sentència del Tribunal Superior de Justícia que tants forts perjudicis ha generat sobre el Consell de Menorca.

Fixin-s'hi bé vostès, una empresa compra una parcel·la amb posterioritat a l'entrada en vigor del Pla territorial, en la qual sap que només pot construir un hotel de 600 places; reclama davant la justícia que vol fer que les places que podia fer abans que ella l'hagués comprada les pugui fer després, i per aconseguir-ho enganya el Jutjat i el consell insular i oculta documentació. Però se'n va sortir amb la seva i ara l'empresa Cesgarden, a més de poder construir l'hotel de 600 places, cobrarà bo i bé 30 milions d'euros, no és una mala jugada.

I no fa falta dir, senyores i senyors diputats, el que representa també aquesta sentència per a aquells que veuen a Menorca l'oportunitat d'expansió urbanística a costa de devaluar els entorns naturals, no es varen torbar ni cinc minuts a posar el crit en el cel, a esquinçar-se les vestidures i carregar contra el Pla territorial i reclamar la seva eliminació i exigir un altre model per a Menorca, que evidentment els beneficiï i ells i ens perjudiqui a tots.

Amb la sentència de Cesgarden no hi ha només en joc la greujosa factura econòmica que pesa sobre el Consell de Menorca i les conseqüències que aquesta té per a les arques insulars, amb aquesta sentència hi ha també en joc un model territorial, una fórmula vàlida per a la preservació dels recursos naturals, per a la posada en valor del nostre paisatge, i açò tampoc no ho hauríem de permetre. Però, amb les sentències s'hi podrà estar més o manco d'acord, ara bé, el que sí pertoca és acatar-les.

És cert, s'hagués pogut recórrer davant el Tribunal d'Estrasburg i no es va fer; s'hagués pogut demanar no pagar en efectiu i fer-ho amb aprofitaments urbanístics i tampoc no es va voler fer, i s'hagués pogut demanar el suport d'altres administracions i fins ara tampoc no s'ha fet. I per açò mateix, des del Grup Socialista presentam avui, en el penúltim plenari d'aquesta legislatura, aquesta proposició no de llei, perquè no entenem que davant un fet tan greu per al Consell de Menorca no s'hagi reclamat i aconseguit el suport decidit d'altres administracions. Ho fem ara, després de constatar que amb quatre anys de legislatura ni el Govern de les Illes Balears ni el Govern d'Espanya no han suportat el Consell de Menorca i, en canvi, hem pogut veure com el Govern sí ha ajudat l'Ajuntament de Campos, pagant íntegrament l'execució de la sentència que obligà enderrocar les construccions a Ses Covetes, per haver atorgat llicències il·legals; o s'ha compromès amb l'Ajuntament de Manacor a fer front a l'execució de la sentència d'Es Pont des Riu, pagant la totalitat de la demolició.

Sí, ho ha fet i ho fa any rera any, pagant 520 milions d'euros de les autopistes d'Eivissa que la mateixa Eivissa no volia; o fent-se càrrec de les milionàries deficiències d'un metro inundable o d'un velòdrom infravalorat com el Palma Arena, o pagant el 3% que durant tants d'anys el Govern Matas exigia per a tantes i tantes obres milionàries que s'executaren a la nostra comunitat. I en canvi Menorca no va entrar mai en aquesta volada de projectes megalòmans, ni en les perverses dinàmiques que feien de l'obra pública una font inesgotable de corruptes que ara també ens toca pagar a tots, i no hi va entrar mai tot i les pressions que sempre hi va haver, sinó tot el contrari, Menorca va apostar per preservar el seu territori i el seu paisatge i ho va fer amb total honestat, de forma valenta i decidida, cercant sempre l'interès i la voluntat dels menorquins i menorquines per sobre de qualsevol altra qüestió.

Per açò creim que el Govern de les Illes Balears hauria d'ajudar el Consell de Menorca a fer front a aquesta sentència. I és que no tindria cap sentit que el Govern de les Illes Balears només ajudi els que feren un mal ús tant del territori com de l'execució de les infraestructures públiques i en canvi es negui a donar la mà i a donar suport als...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

... que s'han esforçat per defensar l'interès general i preservar els valors territorials.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Grup Parlamentari MÉS, té la paraula Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Voldria deixar clar, per començar, que la proposta, que no l'objectiu de la proposta, d'ajuda al Consell Insular de Menorca per fer front a la sentència condemnatòria no ens agrada al Grup MÉS, i especialment al PSM-MÉS per Menorca, i no ens agrada pels motius que ara exposaré, dels quals em basaré bàsicament en tres, deixant clar, açò sí, insistesc, que compartim l'objectiu final, la proposta de resolució a la qual donarem suport, en la qual es demana la col·laboració i el suport econòmic del Govern de les Illes Balears i del Govern de l'Estat perquè el Consell de Menorca pugui fer front, sense perjudicar el benestar dels menorquins i menorquines, a la sentència judicial que el condemna a una indemnització de més de 60 milions d'euros més interessos.

I dic que no ens agrada perquè, efectivament, aquesta sentència ara ferma, tan perjudicial per a Menorca, no s'hauria d'haver produït mai i és conseqüència de múltiples errors encadenats els quals s'han posat de manifest de forma molt clara a diferents documents, en citaré tres: la sentència del Tribunal Superior de Justícia del maig del 2011; l'acord o la interlocutòria del Tribunal Suprem, de desembre del 2012, en els quals es posa en evidència possibles comissions d'errors en l'estratègia de la defensa, o bé l'informe jurídic encomanat pel Consell de Menorca, on es plantegen tot un seguit de dubtes raonables sobre el procediment seguit en el cas, algunes de les propostes de les quals s'han assumit i d'altres no. La pregunta, en tot cas, queda en l'aire i algú haurà de respondre per què no totes les possibilitats s'han tirat endavant, s'han estudiat i s'han executat.

A hores d'ara podem dir, podem afirmar que el recorregut judicial està tancat, sembla que de forma definitiva, i que, per tant, el consell haurà de fer front a la indemnització milionària que, sense cap dubte, afectarà els comptes del Consell de Menorca per a molts d'anys. I en aquest sentit, com hem fet reiteradament en el Ple del Consell de Menorca, el PSM-MÉS per Menorca no ha esquivat ni esquivarà mai aquesta qüestió; lamentam profundament la sentència de Cescarden pel que afecta de negatiu a tots els menorquins i menorquines assumint la nostra part de responsabilitat en tant que part del Govern que va encarregar aquesta defensa, i lamentam també que la defensa, en tot el procés i el seguiment del mateix, s'hagi fet d'una forma tan poc responsable.

I per açò, amb aquesta major responsabilitat que assumim hem presentat propostes al Consell de Menorca, per aportar açò, transparència, anàlisi i arribar a acords per fer front a aquest cas; acords entre Govern i oposició que, lamentablement, no s'han produït mai. De fet, aquesta predisposició i aquest tarannà d'arribar a acords s'ha transmès fins i tot des del mateix Partit Popular al Govern del consell insular, deia el Sr. Hugué, en el Ple de juny del 2013, textualment, agafat del *Diari de Sessions*, el següent, deia: sobre el cas Cescarden -diu- que "s'ha de reconduir el tema i que hi estan convidats l'oposició. Assegura que no hi ha cap interès a fer brega política, que la situació no ho permet, sinó que els obliga a tots a actuar d'acord amb els interessos dels menorquins i la confiança dels inversors, -acaba textualment l'exposició, la declaració, el posicionament del Sr. Hugué.

Llàstima que l'actitud del Partit Popular fins avui contradigui aquesta declaració de bones intencions, s'ha emprat el tema per fer brega política i a més no s'ha reconduït ni s'ha convidat l'oposició a arribar a cap acord. És més, s'ha emprat de forma no transparent, no clara, el cas Cescarden per tapar totes les mancances, les mancances del Govern en el Consell de Menorca.

En segon lloc, no ens agrada, i de forma molt clara, perquè creiem que aquesta proposta hauria d'haver estat una proposta del Consell Insular de Menorca, que fos qui la portés aquí, a iniciativa del Consell Insular de Menorca, qui la defensés i qui l'hagués debatuda, aprovada i promoguda. Aquesta iniciativa no s'ha debatut, com deia, ni aprovat en el consell insular, lamentablement, hauria d'haver estat així, hauria d'haver estat el ple, a iniciativa del Govern o de qualsevol dels grups del plenari, qui, de forma unànime, l'hauria d'haver recollida i traslladada a aquest parlament.

I en tercer lloc, no ens agrada perquè no compartim una afirmació que, premissa per a aquells que ataquen el PTI, una afirmació que recull a l'exposició de motius, segons la qual la sentència judicial relativa a Cescarden qüestiona el model territorial fins ara consolidat, i no hi estam d'acord i no ho compartim. I ha estat l'argument principal que el Partit Popular ha utilitzat per atacar el PTI. Desgraciadament, el cas Cescarden és una d'entre més de 50 recursos presentats contra les mesures de protecció que incorporava el PTI, i totes, tots aquests recursos, menys un, han obtingut sentències favorables del Consell de Menorca. I açò és tan clar, és tan així que fins i tot el president del consell insular, dia 11 de setembre, en el plenari, 11 de setembre del 2013, va admetre que el Pla territorial insular no era el que havia provocat la sentència contrària als interessos de tots els menorquins, no, pel fet que, en cap cas, deia, no s'havia entrat per part de la justícia en el fons de la qüestió, a la vista dels defectes formals que esmentava abans i a què es referien les sentències esmentades.

Fins i tot també el president, a la Junta de Portaveus, dia 8 de juliol del 2013, deia textualment, recollit de l'acta de la junta: "Una cosa és l'execució de la sentència ferma i l'altra l'anàlisi del procediment que s'ha seguit davant la jurisdicció contenciosoadministrativa." En aquest segon aspecte, comenta que es va encarregar un informe jurídic a una assessoria externa, al resultat del qual podran accedir els portaveus dels grups polítics, deia textualment.

Cert és també que en aquesta cambra, emperò, i ho hem escoltat prou vegades, alguns aprofiten i han aprofitat per exercitar exactament el contrari del que afirmava el president del Consell Insular de Menorca i el president del Partit Popular a Menorca, veurem avui si es repeteix; perquè, i hi torn insistir, si una cosa ha quedat clara, ben clara en tot aquest procés, és que el problema no és el PTI; un model que hem defensat, defensam i defensarem com aquell que ha fet possible fins ara la preservació de Menorca davant els interessos urbanístics que voldrien capgirar la seva fesomia, el seu paisatge, amb projectes com el que ha impulsat, efectivament, el Partit Popular. El PTI va néixer de la participació i un ample consens i ha posat per davant sempre l'interès general per sobre dels interessos privats.

Recordem que en el 2013 s'acomplien deu anys del PTI i, com recull el text, pertocava revisar el document, de fet, el mateix PTI incorpora a un dels seus punts la necessitat de revisar i actualitzar el PTI. Des del Govern, fins i tot des de les promeses electorals del Partit Popular, en mig any el PTI s'havia de revisar, no una modificació puntual, no una norma territorial transitòria, s'havia de revisar en mig any, cerquin per You Tube i trobaran les declaracions dels candidats en aquell moment, en mig any havíem de tenir un nou PTI actualitzat i revisat. Què tenim avui, en canvi? Una norma territorial transitòria nascuda d'una llei de mesures urbanístiques urgents la qual va ser modificada al cap de deu mesos perquè s'incomplia el termini d'execució, o sigui, res, una mesura que incorpora allò que nosaltres en diem l'urbanisme a la carta, que no es correspon amb l'esperit del PTI i que incorpora mesures agressives contra el territori.

I acab en relació amb la proposta de resolució, avui, com ja hem manifestat reiterades vegades, creim que seria un error no posar més que mai per sobre de tot la gestió del Consell Insular de Menorca, que haurà de fer, que ha fet i a partir d'ara també haurà de fer, de continuar, de donar resposta a les necessitats dels menorquins i menorquines, tot i aquest llast econòmic al qual sense cap dubte haurà de front. Tots els que avui som aquí, del Consell Insular de Menorca, del Govern o del Parlament, o els que hi seran a partir del maig del 2015, són obligats a donar respostes als menorquins en el seu dia a dia, i açò vol dir parlar de benestar social, de cultura, de mobilitat, de turisme, d'esports, i açò només serà possible si posam propostes positives damunt la taula, perquè realment el Consell de Menorca les pugui assumir i, a més, pugui exercir realment de govern de tots els menorquins i menorquines, i per açò és necessari, diguin-l'hi vostès alliberar, alleugerir el Consell de Menorca d'aquesta difícil llosa que és la sentència del cas Cescarden.

I en aquest sentit donarem suport a la proposta presentada pel Grup Socialista. I no cal anar a cercar antecedents tampoc, com el cas de Ses Covetes, jo volia recordar que l'Estatut estableix que el Govern, com a executiu autonòmic, ha de vetllar per la sostenibilitat, per l'autonomia dels consells insulars i ha de ser solidari amb la distribució dels recursos de tots, el consell, sense cap dubte, ha d'assumir els seus errors, però el Govern, o almenys un govern responsable, no pot, no hauria de permetre que un consell quedi paralitzat, sense poder portar a terme les seves competències les quals repercuteixen en el benestar, en aquest cas dels menorquins, sense que siguin una realitat, sense poder-les portar a terme.

Per tant, en aquest sentit sí que donarem suport a la iniciativa i voldríem que tota la cambra, on avui no només és la cambra del Parlament, on també hi ha representació dels consells insulars, ...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... -sí, acab-, ... assumís la proposta com a tal, perquè crec que els menorquins, independentment dels detalls i de les visions de cada un dels grups, segur, segur que ho agrairan.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara d'intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Santiago Tadeo, per un temps de deu minuts.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. Sempre he pensat que en política la demagògia i l'oportunisme polític el mínim possible, i crec que avui entrar per urgència en aquesta proposició no de llei, quan s'ha estat quatre anys sense parlar d'aquest tema i no donar cap explicació, ni cap resposta, com ara deia, el Sr. Nel Martí, als ciutadans de Menorca de per què ha passat aquesta situació, és un greu error polític i que els ciutadans de Menorca no s'ho esperen de cap dels dos portaveus que m'han precedit.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

No hi ha hagut per cap de les tres formacions polítiques que van aprovar el Pla Territorial Insular de Menorca a l'any 2003, el Partit Socialista, el Partit PSM-MÉS per Menorca i Esquerra Unida, cap resposta de cara als ciutadans dient perquè s'havia produït i perquè s'havia arribat a aquestes circumstàncies.

Sr. Nel Martí, pot tergiversar les meves paraules i pot llegir aquí el que està escrit a les actes, però és que la mateixa sentència ho diu molt clar: el Pla territorial insular és acord al Dret. En aquest sentit, tal vegada no hi ha res a dir, que açò és el que jo dic, però sí com es va fer, en què, per exemple, no es va fer cap estudi econòmic del que podia suposar fer un urbanisme a la inversa, cap; ni què podia passar amb el trasllat d'un lloc a un altre temes de possibles edificacions i aprofitaments de territori.

I li diré una altra cosa: no és cert tampoc, com també s'ha dit aquí per un dels dos portaveus, que arran d'aquesta sentència discutim el Pla territorial insular, si el Pla territorial insular mai no ha tingut el consens, mai no ha tingut el consens de la principal formació política de Menorca, que és el Partit Popular, que sempre ha guanyat les eleccions i...

(Alguns aplaudiments)

... un pacte amb vostès, del no a tot, i per anar en contra de l'economia de Menorca, ens ha deixat sempre de banda.

La prova és que vam fer un recurs, la prova, és que vostè també ho ha dit, qui era candidat, quan m'ha anomenat a mi, a president del consell era jo mateix, en el 2010, per allà, dia 10 de febrer del 2010, jo mateix vaig dir que en cas de governar modificariem aquest Pla territorial insular de Menorca que aturava l'economia menorquina, i clar que sí, i per açò hem fet la norma territorial transitòria. I per què no hem pogut fer el Pla territorial en sis mesos? Perquè tenim un raig de sentències que, una que ja és ferma, n'hi ha alguna altra que és ferma, que també poden rebotar al consell, com pugui ser Son Orfila, 10 milions d'euros, però bé, és allà; el cas de Mercadal, el cas Casor, li sona d'alguna cosa, 16 milions d'euros, Sr. Marc Pons? O Cala Morell, 26 milions d'euros?

A més, parlen de la sentència 338 de Cescarden com si estigués acabada, açò és l'execució del punt 1 de la sentència, del punt 1 de la sentència, que no és que es redueixi l'aprofitament d'una parcel·la, no, trasllada l'aprofitament d'una banda a una altra, i el que fa és reduir en aquella altra banda, de 728 places a 128 places.

I com és que no comenten per què van fer la modificació del Pla territorial insular del 2006? Van fer una modificació del Pla territorial del 2006 perquè aquests 54 contenciosos que hi havia, que l'exposició de motius del Sr. Marc Pons diu que es van guanyar més de 40 sentències, açò és fals, és que és una falsedat, és fals; hi va haver 54 contenciosos, hi va haver 23 sentències, 19 a favor i 4 en contra, les quals poden arribar a suposar més de 90 milions d'euros, poden arribar a suposar. I de moment el que tenim és l'execució del punt 1 de la sentència, la sentència 338, la qual suposa 16 milions més els interessos, ho podem dir, 29 milions d'euros a pagar a deu anys.

I és fals, Sr. Marc Pons, que no s'hagi intentat arribar a un acord amb la propietat, amb qui té els drets d'aquesta sentència, per intentar no pagar; açò...

(Remor de veus)

... no, no, no, vostè aquí ha dit una falsedat, la falsedat és que no ho van intentar; nosaltres vam enviar a un acord de plenari que no es podia pagar aquesta sentència, i si el grup, i si vostè no se'n hagués anat del consell, també ho hagués pogut votar i debatre açò allà, el seu grup va votar a favor que no podíem pagar. A partir d'aquí el jutge va dir que sí o sí havíem de pagar i que intentéssim arribar a un acord, aquesta és la realitat i és constatable, Sr. Marc Pons. El que no es pot fer és pujar aquí, pujar aquí, demanar que un altre pagui la seva mala gestió que es va fer i del seu equip i l'equip de govern anterior, que es va fer amb el territori a Menorca, i venir aquí i que altres paguin els plats romputs que van provocar. Açò no és ni ètic ni moral, primer han d'entonar el *mea culpa*, alguna cosa s'ha fet malament, potser que vostès estiguin d'acord amb el seu Pla territorial insular, jo no diré que no, jo no hi estic, i el meu grup parlamentari tampoc, i el Partit Popular de Menorca doncs tampoc no hi està, però les coses no es van fer ben fetes.

11 de juliol del 2008, una roda de premsa, l'expresidenta en el Consell Insular de Menorca, la Sra. Barceló, i el conseller d'Ordenació del Territori, el Sr. Marc Pons: "*El Consell no pagarà un euro per la licència denegada en Son Bou*". Aquesta és una altra...

(Remor de veus)

... són 5 milions d'euros, la tenim, la tenim, al cap de cantó és aquesta també, també hi està, la suma de tot pot arribar a més de 90 milions d'euros.

I és més, jo no sé si és per desconeixement, però supòs que saben que la mateixa entitat, l'empresa Cesgarden la qual té el dret d'aquests 16 milions, més els interessos, que davant jutge està acordat pagar a deu anys i puja a un muntant de 29 d'euros, ja ha presentat una reclamació per 11 milions més, ho saben açò o no ho saben, perquè tampoc no ho han anomenat, tampoc no ho han anomenat?

El Pla territorial insular ni es va fer amb consens ni es va fer com pertocava, i aquí ningú no assumeix responsabilitats polítiques, i tant és així que saben que les tenen que han estat incapaços de donar explicacions a la ciutadania de Menorca.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Parlant de reivindicar, s'ha dit que avui vostè arriba aquí a reconèixer el que jo fa estona que dic: el Partit Socialista, el Partit PSM-MÉS per Menorca, anomenaré també el consell perquè vostès l'han anomenat, en el consell com aquí, que..., tant és, sigui el president d'Eivissa, sigui el president de Menorca, no som gens reivindicatius amb els governs, en una situació, amb el Govern balear, molt mal de fer, i on eren vostès quan el Govern balear va donar 500 milions d'euros a Eivissa i a Menorca no li va tocar res? Què van reivindicar? Es van amagar. Açò demostra les maneres diferents que hi ha de gestionar.

Miri, nosaltres intentarem, lògicament, ... primer he de dir una altra cosa, perquè parlant també de gestió, de gestió, de reivindicar i que aquest president del consell tal vegada no ha demanat, etcètera, primer li he de dir el que ja saben, que aquest tema no ha acabat i tots els membres de l'equip de govern del Consell Insular de Menorca en aquest moment tenim una apercebiment d'haver de pagar 600 euros setmanals per la seva falta de responsabilitat quan van fer el Pla territorial insular. Però açò..., és a dir que encara nosaltres tenim la responsabilitat aquesta sobre nosaltres i vostès encara digui'm quin dia qualcú dels equips de govern anteriors han demanat, han donat explicacions als ciutadans. I em ve aquí a parlar que si la Fiscalia diu o deixa de dir.

El que ha de dir i explicar és perquè, essent vostè president del Consell Insular de Menorca i l'anterior equip de govern, perquè, quan el jutge va demanar sobre la successió processal d'una empresa a una altra per tres vegades, van callar i no van dir res? Açò és el que han de dir. I perquè quan, de part, es va presentar per l'empresa un peritatge de 16 milions d'euros, no van presentar un peritatge alternatiu dient que tal vegada açò era 1,5 milions? Perquè cercaríem, trobaríem qualche paper en què inicialment la reclamació era d'1,5 milions; doncs, ha acabat en 29 milions d'euros, culpa de la seva nefasta gestió.

Jo els puc dir que la seva proposta al final el consell insular, governi qui governi a partir de dia 22 de maig, tindrà la responsabilitat, primer, de fer uns pressuposts a una institució molt mals de fer, com ha fet ja el 2014 i el 2015, encara més difícil perquè la quantia s'anirà incrementant i a més tindrà la responsabilitat, quan el tema estigui acabat, d'aquesta sentència, perquè vostès ignoren que està acabat, perquè hi ha una reclamació d'11 milions d'euros més per part d'aquesta mateixa empresa, més altres sentències i altres casos que també es troben pendents, tindrà la responsabilitat d'anar a tocar altres administracions, però quan sàpiga la quantia, perquè tal vegada els 16 milions -i no diu més els interessos-, no, no, és que els 16 més els interessos, són 29, tal vegada serà poca quantia en aquest sentit.

Jo el que més greu em sap és el silenci que hi ha hagut en aquest sentit.

Sr. Nel Martí, no és cert, no és cert que nosaltres haguem emprat el cas Cesgarden amb un tema polític, es miri els ordres del dia del Consell Insular de Menorca i veurà qui és qui feia interpel·lacions a aquest president, i aquí diputat, a aquest president en el Consell Insular de Menorca sobre el tema Cesgarden, ho demani, jo mateix no me la feia, jo mateix no..., era el Grup Socialista, més de dues vegades ha sortit aquest tema en aquest sentit.

I el que sí he fet i continuaré fent i ho vaig fer ahir, quan em va telefonar un periodista, és continuar demanant la dimissió de totes aquelles persones que no donen explicacions a la ciutadania.

(Alguns aplaudiments)

Les coses han canviat, hi ha una altra manera de fer política i açò és inconcebible, Sr. Marc Pons, haurien d'haver donat explicacions, des del meu punt de vista, exigim també, com ja ho hem fet, responsabilitats polítiques, i açò són dimissions, però si més no haurien d'haver donat explicacions de per què es va fer un mal seguiment de la defensa d'aquest cas; per què es va fer un Pla territorial insular a Menorca sense tenir en compte el que podia passar quan es llevaven determinats drets a empreses o a particulars, i també haurien de dir i dir ben fort, no parlar només de 16 milions, no, no, és que en tenim 11 que no sabem què pot passar, n'hi ha 10 a una sentència ferma cap a l'Ajuntament de Sant Lluís on la mateixa sentència diu que pot rebotar cap al Consell Insular de Menorca en 10 milions d'euros, i també saben que és ferma i ve provocada pel PTI.

També la sentència del Princesa Son Bou, que és aquesta a la qual em feia referència, que no hem de pagar ni un euro, de moment ja són, amb els interessos, 5 milions més d'euros.

I s'ha passat, i amb açò acabaré, veig que m'excedeix del temps, una intervenció de deu minuts parlant cinc minuts de l'idíl·lic que és Menorca; per a mi també és idíl·lic, som un enamorat de Menorca, jo vaig triar, com vostè, doncs viure a Menorca, i clar que sí, i no som més proteccionista o menys, perquè fem les coses ben fetes, el que no val, el que no val és dir que el que abans es feia estava ben fet i el que ara es fa, en coses similars, com pugui ser, per exemple, el tema de la carretera, açò és destrucció del territori. Açò no val, açò no val, vostès van fer una carretera per un ANEI, per un ANEI, amb un vial alternatiu, diuen que consensuat, però la destrucció del territori no es pot consensuar, Sr. Nel Martí, el que nosaltres fem en aquest sentit, tres enllaços que es fan, caben tots tres a la rotonda que vostès van fer a Cala Galdana. Açò és ací i és una realitat.

Per tant, a mi no em venguin a dir del que vostès han fet amb vint anys a Menorca, Reserva de la Biosfera, que en van governar 12 i només tenim un 2% d'energies renovables. Si al final l'únic que han fet de la seva gestió en el Consell Insular de Menorca passa per enfonsar tots els sectors productius i deixar-nos una herència multimilionària de tot un raig de sentències que, efectivament, i arribat el moment, haurem de tocar la porta d'altres administracions perquè puguin ajudar el consell.

Però li diré una cosa: ja hem fet front nosaltres, amb els pressuposts del 2014, i n'hi fem amb els del 2015, tancant amb resultats pressupostaris positius i romanents de tresoreria positius, fent front a aquesta sentència els dos primers anys d'aquesta sentència, quan abans, sense la sentència ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Tadeo ha d'acabar.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Acab tot d'una, Sra. Presidenta, ... hi havia un dèficit pressupostari estructural de més de 3 milions d'euros. Es gestiona d'una manera diferent i aquí el que no hi ha per part seva és assumció de responsabilitats polítiques. I els ciutadans, després de quatre anys, de boca seva no han sentit cap de les causes per les quals es va arribar a aquesta situació.

I efectivament, tots ens estimam Menorca i per açò hem demostrat que en allò que se'ns acusava més de dues vegades que urbanitzaríem Macarella, Trebalúger, etcètera, tot açò és fals, perquè nosaltres som els primers menorquins.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Quan vulgui.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. No es tracta, Sr. Tadeo, de saber qui és més menorquí, es tracta de prendre decisions en la direcció de voler que aquesta idea idíl·lica de què vostè ara em parlava sigui una realitat. I quan comparem i quan veiem les

decisiones que es prenen per una banda i que es prenen per l'altra, veiem com ara no és aquest el camí que vostès han agafat. Darrera açò hi poden haver els arguments que ara esgrimia, i sí que hi són, i sí que hi són, i nosaltres no els compartim, i tant com no!

Però no és aquest el debat que fem ara, Sr. Tadeo, no és aquest el debat que fem ara, el debat que fem ara és el de veure com davant d'una realitat que hi ha qui està disposat i qui no està disposat a ajudar el Consell de Menorca. I a mi no m'entra dins el cap, no em pot entrar dins el cap com pot ser que el president del Consell de Menorca, com pot ser que els diputats menorquins no donin suport al suport del Govern al Consell de Menorca.

(*Remor de veus*)

Miri, l'he presentada aquesta PNL..., ganes de presentar-la no en tenia cap ni una, la feina feta des de l'oposició del Consell de Menorca amb l'equip de govern ha estat exquisida, no haurà sentit ni una sola interferència dels anteriors presidents del consell, perquè li pertocava a vostè, i no hi hem jugat mai a la contra, no hi hem jugat mai a la contra d'açò; el que ens sorprèn és haver arribat al darrer dia d'aquesta legislatura i no haver vist ni tan sols una petició del president del consell al president del Govern per fer una referència sobre un problema que tenim. I per açò duem aquesta proposició no de llei aquí, conscient de quina és la realitat, i que qualsevol president dels que hi ha hagut fins ara, començant pel Sr. Tutzó fins al darrer, s'hauria dirigit al Govern de les Illes Balears i li hauria demanat suport, com ho han fet cada un dels batles que han tingut un problema, i açò és el que ningú no entén.

I per açò nosaltres ho duem aquí avui, dient, al·lots acabar aquesta legislatura i quan hagi acabat no hi haurà solució a aquest problema, un problema que s'ocasiona la legislatura passada és cert, i tant com ho sabem açò, però que aquesta no s'ha resolt i el problema damunt la taula. I la pròxima legislatura què farem? Aquí hi seu el Sr. Barceló, la Sra. Armengol i el Sr. Bauzá, un dels tres serà president del Govern, el que fem avui aquí, dins aquest debat polític, és un compromís de cara a la pròxima legislatura. Qui ajudarà el Consell de Menorca i qui no l'ajudarà? I ara tenim el moment de decidir-ho, qui és qui ho vol fer i qui és qui no ho vol fer.

I nosaltres els diem, hauríem d'haver arribat a un acord, Sr. Tadeo, avui açò hagués pogut sortir per unanimitat, i tant com sí, perquè la proposta no feia cap plantejament estrany que precisament qüestionés cap de les qüestions fetes fins ara. I jo li podria retreure ara l'"i tu més"; escolti, no van voler cercar ningú per anar a Estrasburg, com és possible? Van decidir que no demanaven aquest aprofit..., no, pagar per aprofitament, ho van sol·licitar però ho van retirar, perquè vam tancar un acord ràpid. No és açò, Sr. Tadeo, no és açò.

I no és fals, açò és absolutament cert i vostès ho saben, i li posaré dos exemples: açò és la querella criminal, a les Balears no s'ha vist mai encara, tal vegada sí i jo ho desconec, perdonau, això de mai, però és una querella criminal contra dos empresaris, per haver enganat el Consell Insular de Menorca, i vostès açò haurien de poder-ho explicar. Aquí hi ha hagut,...

(Remor de veus)

... clar que sí, no ho dic jo, el Sr. Fernando Mateas, el Sr. Fernando Mateas, escrit de dia 26 del 5, 26 del 5, 26 del 5: “Nos encontramos ante una resolución no ajustada a derecho.” Vostès mateixos, a porta tancada, els seus advocats els diuen que som davant una realitat que no és tot el que vostès ens expliquen, però que hi hem de fer front i nosaltres hauríem volgut, Sr. Tadeo, que vostès hi haguessin fet front. Hauríem volgut que haguessin anat al president Bauzá, que haguessin fet una proposta, i nosaltres ara no duríem açò aquí.

Fa dos anys el Grup Socialista en el Consell de Menorca ja va dur una proposta així, la vam debatre i el president del consell va ser el primer que va dir que no. Vam deixar passar el temps, perquè ens semblava inaudit, perquè qualsevol president respecte de l'altre hauria fet açò, però vostès han entrat en una espècie de bogeria, on l'herència els ha pesat molt més que qualsevol altra cosa, diuen que han tingut l'excusa per justificar els seus incompliments, i açò tampoc no és possible, i açò tampoc no és possible.

Podrà pujar aquí dalt, demanar cada dos per tres aquesta espècie de dimissions, quan és vostè el president, Sr. Tadeo, li toca a vostè fer les passes. I nosaltres els diem: és un problema que es va provocar a la legislatura passada i n'ha tingut vostè de debats i vostè no ho aclareix, com ho fem idò, com ho fem? Açò és el que li demanam nosaltres, Sr. Tadeo, i vostè ens diu que no, i acabam la legislatura.

(Remor de veus)

I el proper president o la propera presidenta del Consell de Menorca, la pròxima legislatura haurà de resoldre aquest problema. I dirà..., clar, doncs no és possible, no ho podem fer ara? President Bauzá, està disposat a ajudar el Consell de Menorca? Li demanam açò, li demanam açò, està disposat a ajudar el Consell de Menorca? A donar-li suport, com ho ha fet amb Ses Covetes, hi està disposat, Sr. Bauzá, a fer-ho?

(Remor de veus)

No és possible. Acabarem, tenen la campanya feta, Sr. Tadeo, tenen la campanya, ja està, a partir d'aquí devora canya! Ara és una irresponsabilitat, és una irresponsabilitat que els diputats -i acab ja, Sra. Presidenta- de Menorca avui votin en contra que el Govern els ajudi, açò no hi ha precedents i ens sembla senzillament que és una greu equivocació.

Haurem de trobar la manera, a qualque moment el Govern haurà d'ajudar el Consell de Menorca...

(Remor de veus)

... i vostès ho deuen saber, a qualque moment ho haurà de fer. Decidim-ho ara i resollem un problema, si no serà una presidenta la que ho haurà de fer. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Conclòs el debat, procedim a la votació. Votam.

Queda rebutjada per 32 vots en contra i 25 a favor.

V. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 2547/15, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Popular i MÉS i pels diputats no adscrits, de modificació de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització.

Passam ara al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 2547/15, presentada pel Grups Parlamentaris Socialista, Popular, MES i pels diputats no adscrits, de modificació de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització.

La secretària primera llegeix el criteri del Govern, escrit RGE núm. 2851/15. Té la paraula Sra. Secretària.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Gràcies, Sra. Presidenta.

“Antonio Gómez Pérez, secretari del Consell de Govern, certifica que el Consell de Govern, a la sessió de dia 6 de març del 2015, adoptà, entre d'altres, l'acord següent:

Acord de manifestació del criteri del Govern de les Illes Balears respecte de la presa en consideració i la tramitació de la proposició de llei de modificació de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització, RGE núm. 2547/15.

A proposta del vicepresident i conseller de Presidència, el Consell de Govern adopta l'acord següent:

Primer.- Manifestar, atès el que disposa l'article 131.3, en relació amb l'article 185.3 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el criteri favorable del Govern de les Illes Balears respecte de la presa en consideració de la proposició de llei de modificació de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització, RGE núm. 2547/2015.

Segon.- Manifestar igualment, en consideració a allò que estableixen els mateixos articles del Reglament de la cambra, la conformitat del Govern de les Illes Balears a la tramitació de la proposició de llei esmentada.

Tercer. Donar trasllat d'aquest acord al Parlament de les Illes Balears perquè se'n derivin els efectes oportuns.

I perquè consti i tenguí els efectes que corresponguin, expedisc aquest certificat amb el vist-i-plau del president. Palma, a 6 de març del 2015.”

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Secretària. Passam a les intervencions dels grups parlamentaris i dels diputats no adscrits.

Té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Antoni Diéguez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Iniciamos el debate de esta proposición de ley, de reforma de la Ley de emprendedores y su internacionalización, concretamente una disposición adicional de la misma ley, por los siguientes motivos: todos sabemos que el Ministerio de Empleo y Seguridad Social está iniciando una campaña que, bajo la denominación de “Regulación laboral de la actividad desarrollada en los clubes y entidades deportivas sin ánimo de lucro”, pone en grave peligro la supervivencia del deporte base, ya que esa medida se convierte en amenaza sin precedentes para toda la gente que está ejerciendo un trabajo y una función insustituible en el día a día en cientos de clubes y entidades deportivas sin ánimo de lucro.

En España, en estos momentos, existen aproximadamente unos 62.000 clubes de deporte base inscritos que no son profesionales, y estos clubes pueden abrir sus puertas y cerrarlas y acercar el deporte a la ciudadanía porque cuentan con la colaboración desinteresada de muchos voluntarios y voluntarias que, de manera altruista y con grandes dosis de ilusión y pasión por el deporte, hacen posible que miles de chicos y chicas puedan entrenar. Los recursos de estos clubes, como todo el mundo conoce, son bastante modestos y limitados y las retribuciones de personal también, que se reducen, en su inmensa mayoría, a cubrir los gastos necesarios para realizar la actividad que desarrollan.

Por eso, proponemos que ese artículo, esa disposición adicional decimosexta de la Ley de emprendedores sea modificada, sea modificada en el siguiente sentido: tres, perdón, cuatro apartados, solicitamos que sustituyan el actual redactado.

El primero, sería dar un plazo de seis meses, desde la entrada en vigor de la norma, para que el Consejo Superior de Deportes y las comunidades autónomas, con participación de las federaciones deportivas nacionales y autonómicas, y también con el tejido asociativo del sector, que acuerden un plan de apoyo económico y de mejora del deporte base en la prestación de todo tipo de servicios deportivos que desarrollan los clubes y entidades deportivas sin ánimo de lucro.

A partir de ese plan, o dentro de ese plan, se tiene que contener una serie de mejoras y alternativas necesarias para regular, de acuerdo con la legalidad vigente, en el ámbito laboral y las peculiaridades de cada modalidad deportiva, las actividades que son remuneradas, que se realizan en el seno de clubes y entidades deportivas, así como las medidas oportunas para asegurar el mantenimiento de la consolidada red de voluntariado en el deporte que realiza una labor altruista y cuya compensación económica, por los gastos que les ocasiona la actividad, en modo alguno puede considerarse como salario, tal y como está previsto que así lo sea en la actualidad.

Una vez establecido este plan, se tiene que desarrollar una normativa de Seguridad Social especial a efectos de que las cantidades pagadas en compensación por los gastos en que incurran los voluntarios de los clubes de base no tengan la consideración de salario. A estos efectos, la normativa de la Seguridad Social determinará también las cantidades máximas que puedan percibir los voluntarios y a las cuales se puede adjudicar una presunción de ser pagos no salariales, salvo prueba en contrario, que es al revés de lo que está sucediendo en la actualidad; en la actualidad, cualquier retribución que se percibe, sobre todo si es una retribución de carácter periódico, tiene la presunción de ser un salario, y, en cualquier caso, aunque no sea del tipo periódico y fija, pues siempre tiene la carga de la prueba de demostrar que corresponde a contraprestación por pagos o gastos que uno sufre, la tiene la persona que lo percibe y el club que la abona.

En definitiva, también se pretende que a la Inspección de Trabajo y de Seguridad Social se les dirijan las oportunas instrucciones para que en sus actuaciones apliquen estos criterios.

Por último, la ley que proponemos pretende, en su apartado d), que el Gobierno analice los cambios normativos en materia fiscal, impuesto de sociedades e IVA necesarios para encontrar el cumplimiento entre las obligaciones fiscales de las entidades deportivas base y las características de entidades gestionadas en muchos casos con pocos recursos y trabajo voluntario. No se trata de no pagar, todo el mundo que percibe determinados ingresos, sueldos o salarios o retribuciones, como lo queramos llamar, tiene que hacer frente a las obligaciones fiscales que de ello se deriven, lo que pasa es que no podemos tratar de la misma manera, especialmente en cuanto a regímenes de Seguridad Social y también en materia tributaria, según que tipo de actividades como si fueran actividades podemos llamar ordinarias de la vida económica, porque no lo son.

Por último, proponemos una disposición transitoria única en la cual se indica que hasta el momento en que se aprueben las medidas contempladas en la ley que proponemos, queda en suspenso el Plan de inspecciones masivas al deporte base que traiga causa la normativa modificada. ¿Qué significa esto? No queremos situar, y entendemos que no se trata de situar el mundo del deporte en un paraíso fiscal, aunque sea transitorio, lo que sí que está claro es que hasta este momento ha habido una cierta confianza, una determinada situación que se ha mantenido durante muchísimo tiempo, y esa situación para llevar a cabo un cambio tan brusco como el que se pretende, entendemos que necesita pues un régimen transitorio en el que se le expliquen a la gente claramente qué normas son las que se

deben cumplir; cuáles son las normas a las que se sujetan, estableciendo, naturalmente, las especialidades que sean convenientes. Una vez establecidas las especialidades y que la gente tenga claras las normas que sean de aplicación, a partir de ese momento pues proceder a las inspecciones que corresponda, igual que en cualquier otro sector social, económico o productivo.

No me queda sino agradecer, brevísimamente, el apoyo recibido por todos los distintos grupos parlamentarios y diputados no adscritos a esta proposición no de ley que da una esperanza a una situación que en este momento es bastante conflictiva y delicada para el deporte en esta comunidad autónoma.

Nada más, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps d'intervenció ara del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Óscar Fidalgo, per un temps de cinc minuts.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Quin comentari és aquest? Jo no entenc aquest comentari, Sr. Tarrés, si m'ho vol explicar.

(Se sent de fons el Sr. Tarrés i Marí que diu: "No, no, no, li deman disculpes (...), deman disculpes (...)"

(Se sent una altra veu de fons que diu: "Jo no l'he sentit")

D'acord, és igual.

Quan vulgui.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sra. Presidenta. Tomo la palabra en nombre del Grupo Parlamentario Popular para defender la postura de mi grupo en la admisión a trámite del Proyecto de ley para la modificación de la Ley 14/2013, como ha explicado el Sr. Diéguez, de día 27 de septiembre, de apoyo a emprendedores y su internacionalización, especialmente en lo referido a la disposición adicional decimosexta de la misma, como también ha explicado el portavoz del Grupo Socialista.

Y si me permiten volver a reproducir el iter del entuerto, les precisaré que la ley trata de regularizar la relación laboral de los trabajadores de clubes y asociaciones deportivas sin ánimo de lucro, mediante un contrato a tiempo parcial, en los casos que proceda, con el objetivo de proteger los derechos de los trabajadores que no figuren en el alta de la Seguridad Social y, por tanto, se ven privados de todo tipo de derechos, tanto laborales como de protección social. Esto es textualmente lo que figura en el estudio del Consejo Superior de Deportes de la Conferencia interterritorial para el deporte, de julio del pasado año, y es el desencadenante o catalizador de la situación que hoy tenemos frente a nosotros.

Como saben, señorías, las asociaciones, clubes y federaciones deportivas han acogido esta noticia con franca preocupación, son miles las personas que de manera voluntaria y con mucho esfuerzo dedican muchas horas al deporte base en nuestra comunidad autónoma. El deporte base es un perfecto articulador de los valores de constancia, esfuerzo y trabajo en equipo y disciplina y tolerancia, todo ello desde la juventud. Es por lo que es necesario, a nuestro juicio, optar por una regulación que haga posible que la situación de aquellas personas que realizan una actividad de interés general, libre y voluntariamente, tenga un cauce en nuestra legislación.

Señorías, quiero comenzar diciendo que el Grupo Parlamentario Popular y su presidente, cuando se ha planteado alguna duda, siempre se han posicionado al lado de los intereses de las Islas Baleares. Sin duda es cierto que hay que regularizar los casos y una probable infraregulación en este sector, pero tampoco es menos cierto que debemos distinguirlos francamente y hacer posible una necesidad imperiosa: facilitar el desarrollo y participación de miles de personas que cada día hacen posible el deporte base, quitando tiempo a su familia y a sus obligaciones para dedicárselo a una actividad altruista y voluntaria.

Es por lo que, asimismo, solicitamos hoy la admisión a trámite de esta proposición de ley por todos los grupos parlamentarios. Creo sinceramente que existen vías en nuestro ordenamiento capaces de otorgar una respuesta a la situación de clubes, asociaciones y federaciones, y creo que entre todos, y estoy seguro que tras un intenso y fructífero debate encontraremos un cauce legal para solventar esta problemática que hoy preocupa a estas entidades. Señorías, yo creo que vamos a estar a la altura de las circunstancias y sabremos dar lo mejor de nosotros mismos en el debate y además plantear posibles soluciones a este entuerto.

(Remor de veus)

Y creo sinceramente, para concluir mi intervención breve, que tanto a nivel nacional como a nivel autonómico, existe un cauce legal desde el año 98, y desde la reciente modificación, incluso por aprobación del Consejo de Ministros, el día 25 de este pasado mes de enero, que existen posibilidades francas y reales de articulación legal para dar una respuesta sensata, jurídicamente solvente y además con continuidad en el tiempo para todos aquellos clubes, federaciones y asociaciones a las que francamente hay que distinguir de aquellas otras sociedades deportivas que quizás sí tienen una relación laboral con sus empleados y se dedican, como su propio nombre indica, a generar beneficios para las mismas, de aquéllos que, de manera altruista, voluntaria y libre, deciden prestar un tiempo que al fin y al cabo tiene, el Sr. Diéguez le llamaba retribución, yo diría que quizás una compensación por los gastos que esa misma actividad les genera.

Y yo creo que esa distinción debe hacerse por el legislador a nivel nacional, porque se trata de una problemática que va a articular una cuestión absolutamente vital para todos nuestros jóvenes, y no tan jóvenes, como es el deporte base. Yo creo que la importancia es fundamental, que, por fin, todos estamos de acuerdo en dar una resolución a una problemática legal que afecta a todo este colectivo, que es muy importante y que el Gobierno y el grupo parlamentario tiene en cuenta, y espero que todos en el próximo debate seamos capaces de llegar a una solución que, en definitiva, es para lo que estamos aquí todos los políticos, para resolver problemas.

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, pel Grup Parlamentari MÉS, el Sr. Miquel Àngel Mas, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MAS I COLOM:

Bon dia una altra vegada. Bé, donam suport absolut a aquesta proposició, es tracta de corregir el que entenem que és una aberració jurídica del legislador estatal, perquè ha legislat sense tenir en compte la realitat en aquest cas esportiva, i això sempre és un greu error, quan el legislador se separa de la realitat acaba distorsionant. És obvi que aquí, per part del legislador, a més, hi havia un afany recaptatori, una finalitat recaptatòria i per ventura, fins i tot, d'estadístiques.

L'esport es configura com a una..., té una gran funció social, una funció esportiva i educativa i té en compte... -no, són guapes aquestes imatges...

(Remor de veus)

... -molt bé- ... i té en compte el voluntariat.

Moltes gràcies, ja està.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara d'intervenció de la diputada Margalida Font i Aguiló, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, diputats i diputades. Som davant la presa en consideració de la proposició de llei de modificació de la Llei de suport als emprenedors i la seva internacionalització, una iniciativa del Grup Parlamentari Socialista la qual ha comptat amb l'esperit de consens dels Grups Parlamentaris Popular, del Grup Parlamentari MÉS, així com amb el suport dels dos diputats no adscrits, una proposició que té per objecte la modificació de la llei esmentada i que afecta, de manera i de forma especial, els clubs i entitats esportives de base, pel significatiu augment de costos que suposarà la nova tributació fiscal i impositiva, com és l'augment de l'IVA i també la cotització a la Seguretat Social que hauran d'afrontar per la seva activitat, entrenadors, monitors i personal que col·labori amb

aquestes societats i que proposa aquesta llei estatal; una càrrega econòmica i administrativa inassumible pels clubs.

Mirin, si a l'esport se li incrementa l'IVA del 8 al 21%, al mateix temps que se li retiren els ajuts esportius en, pràcticament, un 68% a l'àmbit pitius, a més que se li facin inspeccions massives, el resultat és..., no pot ser altre que infringir una ferida de mort als clubs modestos, entre els quals es troben els clubs de Formentera, que, a més, per la seva triple insularitat tenen un problema afegit.

El Govern del Partit Popular, amb la Llei d'emprenedors, ataca, segons el nostre entendre, ataca els més dèbils i ha començat una causa general contra l'esport base, que inclou una campanya d'inspeccions de treball als clubs esportius i els exigeix una regularització com a activitat professional de les persones que hi col·laboren. Una llei, una llei del Partit Popular, que ha provocat una reacció de rebuig unànime entre els clubs i federacions d'arreu de l'Estat, una llei que si no es modifica sens dubte serà, suposarà la desaparició de l'esport base, i serà el principi del fi dels clubs modestos.

Si el que el Govern vol o pretenia era esmenar les situacions irregulars hauria d'haver començat pels clubs més poderosos, que, igual, amb un únic club recaptarien el mateix que amb tots els clubs modestos.

Aquesta normativa, de no ser rectificadora la línia que planteja la proposició de llei consensuada per tots els representats d'aquest arc parlamentari, significarà també trencar amb el tercer sector, el de la col·laboració i el voluntariat. Una norma que oblida el treball social que caracteritza els equips modestos i que redunda directament en la societat, perquè l'objectiu principal d'aquest és que els esportistes practiquin el seu esport favorit i no beneficiar-se'n.

Parlam de gent que dedica el seu temps lliure de forma totalment altruista i que en alguns casos percep una quantitat la qual amb prou feines els arriba per pagar gasolina, telèfon o quatre refrescs per als al·lots o les al·lotes.

Aquesta llei faria prou complicada la situació, perquè aquests clubs no poden treballar com si fossin una empresa i per afegiment els màxims dirigents hauran de respondre també amb el seu patrimoni personal, en cas que existeixen irregularitats, quan cap directiu no cobra pel seu treball aquest nivell. I a sobre molts d'ells posen diners també de la seva butxaca i dediquen moltes hores al seu temps lliure perquè els joves puguin fer esport.

Avui aprovarem la presa en consideració d'una proposició de llei que té com a objectiu modificar una norma que ha desafiat el món de l'esport base, una proposició de llei que compta amb el suport de totes i tots els diputats i diputades i també amb el suport del Grup Parlamentari Popular, en què la coalició que jo represento interpreta que es dona compte que s'han equivocat, benvinguda sigui aquesta rectificació, senyors del Partit Popular, benvinguda sigui.

I ja per acabar, dir que aquesta novetat legislativa presentada inclou el càlcul d'un nou tipus de tributació a la Seguretat Social, adaptat a la pràctica de voluntariat. És necessari que la llei diferenciï entre l'esport professional i l'esport voluntari, en molts casos les retribucions econòmiques que reben les persones que col·laboren com a monitors o entrenadors en aquests clubs són meres compensacions per desplaçaments o altres despeses.

Per tant, entenem i reiterem el suport a la presa en consideració d'aquesta proposició de llei de modificació, la qual es fa ressò de les demandes reals, demandes reals que des del sector han reclamat i reivindicat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara d'intervenció del diputat no adscrit, el Sr. Pastor, qui considera que no ha d'intervenir.

Per tant, passam directament a la votació. Puc considerar, si ho troben, que hi ha assentiment en la presa de consideració ja que tots els grups parlamentaris han intervingut a favor? Puc interpretar que és per assentiment? Sí entenc, d'acord.

Idò declar aprovada per assentiment la presa en consideració d'aquesta Proposició de llei RGE núm. 2547/15.

VI. Debat i votació de les conclusions elaborades per la Comissió no permanent d'investigació sobre tot el relacionat amb la selecció de terrenys, l'adjudicació de les obres, la construcció i el desenvolupament de les obres, el modificat i els complementaris relacionats amb aquesta infraestructura hospitalària, la dotació d'equipaments, la posada en marxa, els accessos viaris i les modificacions viàries relacionades amb aquest hospital i tots els convenis i contractes relacionats amb la construcció, la dotació i la posada en funcionament de l'hospital de referència de Son Espases.

Passam al sisè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació del dictamen de propostes de conclusions elaborades per la Comissió no permanent d'Investigació sobre tot el relacionat amb la selecció dels terrenys, adjudicació de les obres, la construcció i el desenvolupament de les obres, el modificat i el complementari relacionats amb aquesta infraestructura hospitalària, la dotació d'equipaments, la posada en marxa, els accessos viaris i les modificacions viàries relacionades amb aquest hospital i tots els convenis i contractes relacionats amb la construcció, la dotació i la posada en funcionament de l'hospital de referència de Son Espases.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar el dictamen, té la paraula el Sr. Carlos Veramendi, per un temps de deu minuts.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. Graves contradicciones en la justificación del modificado, incomprensible traspaso de cuantiosas obligaciones económicas al ib-salut, importante aumento de cánones a pagar, grandes gastos debidos al modificado, fraccionamiento de contratos, contrataciones por amiguismo y en conflicto de intereses, importantes gastos sin tramitación administrativa, contratación de empresas con relación directa con directivo público, costosos convenios y contratos innecesarios, grandísimo sobrecoste negado, difuminar costes para evitar controles, ocultación de gastos, tramitación del macropunte por urgencia acortando plazos, graves irregularidades en su tramitación, sin estudio de impacto ambiental ni exposición pública, alto sobrecoste, gran número de informes en contra, curiosamente adjudicado a la misma UTE adjudicataria del hospital, no realizar la inspección fiscal municipal para comprobar el sobrecoste del hospital, a pesar de tener incluso un mandato plenario, rebajar la liquidación del impuesto municipal, no cobrarlo, son algunas de las graves irregularidades que han quedado constatadas en esta comisión de investigación y que algunos, el Grupo Socialista, intentaban eludirlas, pero no ha sido así.

Por ello vemos por qué el Grupo Socialista tenía tanto temor a la comisión de investigación, para que no se investigara también su etapa de gobierno, ese era su problema, les iba mucho en ello. Recordemos que esta comisión fue propuesta por el Grupo Popular y votada en contra por el Grupo Socialista, su completo plan de trabajo tampoco fue apoyado por el Grupo Socialista pudiéndose decir que los seis meses que ha durado la comisión se ha llevado a cabo, todo ello, a pesar del Grupo Socialista y sus continuas pegas.

Por parte del Grupo Popular no tenemos nada que ocultar, nada, luz y taquígrafos y así ha sido. Somos conscientes, lo recogemos en las conclusiones, que hay una investigación de la Fiscalía iniciada a comienzos del año pasado en relación al hospital de Son Espases, por ello constatamos la necesidad de que siga su curso con la máxima celeridad posible.

También respecto a los que han optado por no declarar en la comisión, Sra. Castillo, Sr. Beltrán y Sr. Matas, reiterar la importancia de que hubieran contestado a las preguntas de los grupos, lamentando nuevamente que no lo hicieran.

El dictamen de la comisión de investigación que hoy debatimos abarca conclusiones de todas las partes objeto de la comisión, sin obviar ninguna, basadas en las comparencias y en la documentación recibida, no especulaciones, tergiversaciones y clichés preconcebidos de otros.

De la necesidad de un nuevo hospital de referencia se ha constatado la demanda del colectivo sanitario al respecto, además de aspectos técnicos y económicos que lo aconsejaban, recogiendo como un compromiso electoral del Partido Popular en 2003.

Sobre su ubicación se ha constatado que pioneramente se pidieron al ayuntamiento posibles ubicaciones, la propuesta técnica se sometió al pleno para mayor debate y participación.

Los arquitectos redactores consideraron las mayores autoridades nacionales en estas infraestructuras, eligieron el solar de ubicación al igual que los técnicos del ib-salut, posteriormente ratificado técnicamente por el ayuntamiento. Por tanto, elección avalada por criterios técnicos, tanto externos como del ib-salut como municipales, pudiéndolo haber seleccionado el ib-salut directamente como se ha hecho con otras importantes infraestructuras.

Se constató que el solar se compró por debajo de los valores similares tras una negociación oficial avalada por informe técnico, informe del secretario e informe del interventor sometiéndose para mayor participación además al pleno.

La calificación urbanística del solar se hizo mediante modificación puntual del PGOU, más larga pero más garantista y participativa, pudiéndose haber optado por un interés general dado por el Consell de Govern como hizo el Govern del pacto, entre otros, con Can Misses.

Los promotores comparecientes han manifestado que no asistieron a ninguna cena en Madrid ni que incluso ni cenaron juntos, compraron las fincas porque era la zona de crecimiento de Palma no habiendo obtenido ningún aprovechamiento, más bien pérdidas, y que si hubiesen sabido que se construía un hospital próximo no las hubiesen comprado, además se constató que el ayuntamiento gobernando el Partido Popular veló para que no hubiese especulación urbanística en la zona, los dos únicos proyectos presentados los denegó.

Los señores Vicens y Nadal manifestaron que no conocían la supuesta relación entre Son Espases y Can Domenge descartando cualquier vinculación o posible cambio ni tuvieron ninguna reunión al respecto ni les constaba.

Respecto a la adjudicación se constató que la composición de la mesa de contratación fue idéntica o similar a otras también de la etapa del pacto, como la que adjudicó Can Misses y diez centros de salud. Para su composición se siguieron los requisitos exigidos por la normativa. La adjudicación -y ha de quedar claro- está avalada por sentencia judicial resultando absurdo que la oposición ponga en duda aspectos que la sentencia recoge claramente, como que informes adicionales del Consell Consultiu, colegios de Ingenieros de Caminos y de Economistas están permitidos por la ley y dan mayor garantía a la adjudicación.

Quedo acreditado por sus comparecientes que ningún miembro de la mesa de contratación, ninguno, recibió ningún tipo de presión, orden o indicación para favorecer a algún licitante ni les consta, ninguno vio nada irregular o ilegal en todo el proceso de adjudicación, que la adjudicación estuvo totalmente motivada -y así lo dicen- y que contar con informes adicionales supuso mayor garantía.

En el verano del 2007 el Govern del pacto paró las obras, en una decisión sin ningún aval técnico ni estudio, no se ha encontrado nada. Ha quedado acreditado que no buscaron solares alternativos, nada, ni se realizó ningún estudio.

Conclusión: se hizo el hospital en Son Espases y costó 1,3 millones de euros en indemnización a la concesionaria por sus peleas; luego, por mucho que lo intenten camuflar, todos los grupos del pacto se implicaron en su construcción.

Respecto al modificado efectuado durante la etapa del pacto, se apoya solo en consultorías externas curiosamente pagadas por la propia concesionaria, sin intervención de técnicos del ib-salut. Así, por un supuesto reequilibrio de la concesión, pasan a realizar una serie de incomprensibles y costosas actuaciones que generan un importante sobrecoste, pasan a aumentar los cánones a pagar por el ib-salut en 110 millones de euros, pasan servicios que debía pagar la concesionaria para que sean pagados por el ib-salut como la central térmica por 7,1 millones de euros, el consumo de agua y electricidad en veintinueve años por unos 87,9 millones de euros, el mobiliario por 12,7 millones de euros, su reposición y mantenimiento durante veintinueve años por 24,9 millones de euros y el ICIO por 8,6 millones de euros, hay que añadir una serie de costosos contratos complementarios en que incurrió el ib-salut asociados al modificado aumentado el sobrecoste más.

Así el sobrecoste generado por este modificado a lo largo de veintinueve años de la concesión supone para el ib-salut del orden de 280 millones de euros sin contar la posible previsión de ingresos, cuantía ya dada en este parlamento por la consellera Castro. Así, todos los comparecientes de la etapa socialista, excepto el Sr. Thomàs que continua negando el sobrecoste, reconocen un sobrecoste de 158 millones de euros sin motivar de dónde sale, pero a pesar de sí reconocerlo no es la cuantía real, además hay que añadir los 69 millones de euros de obra nueva.

Además, se constatan una serie de faltas a la verdad, en este caso por parte del Sr. Thomàs y otros comparecientes de la etapa socialista, a pesar de estar advertidos de sus consecuencias penales.

Se constatan también contradicciones graves en las causas que intentan justificar la modificación de obra. La Sindicatura de Cuentas dice que no está justificado el interés general y público y manifiesta una serie de graves irregularidades y la supuesta adaptación a la normativa de accesibilidad, el ayuntamiento hace un duro informe técnico sobre graves incumplimientos al respecto una vez abierto el hospital denegando el final de obra, abrieron el hospital sin final de obra, desmontando sus pobres justificaciones.

De esta etapa se han constatado una serie de contrataciones irregulares de muy dudosa legalidad, pudiendo tener consecuencias penales como es el caso del costoso despropósito del local de Sa Teulera, así como una serie de costosos fraccionamientos de auténtico manual, todos ellos con mismo objeto, mismo adjudicatario, periodos sucesivos o coincidentes

y alguno mismas cuantías, al dividirlo escapan de los procedimientos de contratación, unas claras actuaciones ilícitas, incluso uno de ellos agravado por un claro amiguismo, o encargos directos omitiendo la tramitación administrativa y sin expediente a lo que los comparecientes de la etapa socialista no supieron o no quisieron dar explicación, o la relación laboral entre el Sr. Pomar, gerente socialista del ib-salut, y consultoras contratadas durante su etapa, además del conflicto de intereses éste incurrió en una posible causa de incompatibilidad como recoge la normativa, o el caso del costoso e innecesario convenio con sindicatos dado sin sentido ya que la normativa dispone la designación de coordinadores de seguridad y su duración y lo obviaron para favorecer a ciertos sindicatos.

Luego pasamos al macropuente, ese macropuente de los líos, el mayor puente de Baleares, el auténtico *scalextric*, aquí detrás aunque no lo quieran ver está la Serra de Tramuntana y está el BIC de La Real, aunque alguno de los proteccionistas no lo vieran, un auténtico *scalextric* que se tramitó con prisas, improvisación, acortando plazos, sin estudio de impacto ambiental ni exposición pública, desoyendo al Colegio de Ingenieros de Caminos cuando pidió que retiraran el proyecto y convocaron un concurso de ideas, que en ese plazo que dieron era muy difícil hacer un proyecto de esas características con la calidad exigible que no implicara sobrecostes, como (...), con un sobrecoste que se les fue la mano en un 26%, casi nada. Curiosamente se adjudicó a la misma UTE que hacía el hospital. Con estos datos y advertencias pensamos desde el Grupo Popular que se deberían investigar estas actuaciones.

La Sindicatura de Cuentas manifestó un gran número de graves irregularidades y vulneración de la legalidad en su tramitación y como que el informe que justifica la adjudicación es posterior incluso a ésta, incluso hacen un modificado II que el secretario del consell informa en contra, además el director de obra realizó un duro informe en contra de cómo hacían las cosas.

Pidieron el informe arqueológico ya adjudicada la obra obviando éste la protección del entorno que correspondía al situarse ante La Real y la Serra de Tramuntana y era un área gestionada por el BLOC.

El despropósito es tal que estando ya en funcionamiento el macropuente la Comisión Balear de Medio Ambiente dice que “enterados por la prensa y por preguntas del Grupo Popular” piden el proyecto para pasar al estudio de impacto ambiental o cuando a los tres meses de inaugurado el director de obra pide reforzar la estructura debido al peligro que puede suponer, una auténtica vergüenza.

Sus peleas internas con el segundo cinturón o su vía conectora les llevaron a perder el tiempo y no definir con tiempo los accesos al hospital demostrando una falta absoluta de previsión, ya que sabían que se hacía el hospital desde el 2007 y lo licitaron en el 2010.

Por último, el escándalo de impuesto de construcción y obra, se constató que a la vez que se pidieron las licencias municipales se pidió su bonificación; se denegó porque beneficiaba a la concesionaria, no porque se pidiera fuera de plazo como sostiene alguien. Al pasar este impuesto a ser obligación del ib-salut, como consecuencia del modificado de la etapa socialista, benefició a la concesionaria, así de claro.

Gobernando el Partido Popular se efectuó la liquidación del impuesto, rebajándola curiosamente durante la etapa socialista. El gobierno de la Sra. Calvo no efectuó la inspección fiscal para comprobar el sobrecoste para claramente taparlo, incluso obviando un acuerdo plenario promovido por el Grupo Popular, ni se cobró este impuesto...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Veramendi.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Voy acabando. Ha sido el actual gobierno municipal el que ha iniciado la inspección fiscal y este govern el que ha liquidado el impuesto.

Por tanto, la comisión de investigación ha acabado, de ella se desprenden unas conclusiones, éstas constatan unas realidades y unas responsabilidades.

Es momento ahora de que algunos -y están aquí presentes- asuman ya sus responsabilidades.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Veramendi. Per part del Grup Parlamentari Popular i per tractar sobre el dictamen i el vot particular RGE núm. 2911/15 té la paraula el Sr. Diéguez.... ai, perdó!, Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Vicepresidente. Déjeme que empiece con unas palabras de Albert Camus en las que decía que la tiranía, la tiranía totalitaria, no se edifica sobre las virtudes de los totalitarios sino sobre las faltas de los demócratas.

Los representantes públicos tenemos la obligación de defender no solamente nuestras respectivas ideologías, sino también de defender las instituciones en las que estamos. Desprestigiando las instituciones, quitándoles la carga moral que precisan para sustentarse lo que hacemos es empujar a los ciudadanos, como decía Camus, a soluciones tiránicas que recogen la moral abandonada por los gobernantes para incitar el odio contra las instituciones.

Hoy, más que hablar de tiranos, tenemos que hablar de anomalías democráticas, puesto que ya no nos encontramos tanto con dictadores militares y espadones sino con savonarolas, y así los nombro en recuerdo de aquel predicador dominico, la Florentia de los Medicis, que con solo la elocuencia como arma convirtió una idea moral en un partido político, la corrupción de los Medicis, pasó a ser un partido político y llegó a conseguir gobernar con terribles resultados, abandonada la moral hay algunos que la recogen y la recogen para incitar al odio.

No podemos abandonar la moral de las instituciones a predicadores y lo estamos haciendo cuando obligamos a este parlamento a que haga suyas unas conclusiones esotéricas, de imposible comprensión por estar totalmente desconectadas de la realidad de los hechos.

Lograran, señores del PP, un minuto de gloria, ganarán un titular de un día, pero habrán comprometido seriamente el prestigio de la institución. ¿Para eso sirve el Parlament, para ser un simple instrumento en manos de la mayoría que hace de su opinión la verdad absoluta de espaldas por completo a la realidad?

Estas conclusiones que nos presentan son un error institucional, más allá de una grave falta de respeto a la verdad. No vale todo en la confrontación política. Hay tiempos que ya han pasado y tienen que darse cuenta. Solo teniendo el cerebro sumergido en naftalina se puede tratar de mantener un modo de hacer las cosas tan caducado y sus conclusiones huelen a naftalina.

Sabíamos desde el primer momento cuáles iban a ser las conclusiones del Grupo Parlamentario Popular, lo sabíamos y así lo dijimos a los cuatro vientos, y no nos hemos equivocado y por eso decíamos que la comisión no iba a tener utilidad para los ciudadanos.

Desde el principio, la comisión de Son Espases para el Grupo Parlamentario Popular ha sido un fenómeno de postureo, aceptaron, porque se creían que la corrupción del Govern del Sr. Matas no les afecta y porque creían que podían echar porquería a la oposición aprovechando su mayoría parlamentaria y se acabó, y nada más.

Esta legislatura, sin embargo, durante el tiempo, durante estos dos meses que ha durado la comisión ha sido una especie de legislatura de la marmota, hemos estado reviviendo el momento más corrupto de la historia de nuestra autonomía y paralelamente, mientras esto sucedía, hemos oído decir a dirigentes del Grupo Parlamentario Popular que la corrupción les produce repugnancia, pero cuando pasamos del postureo al compromiso aquí se acaban las buenas palabras.

Dicen que repudian la corrupción, no lo discutiré, pero les pasa como a esas personas que tienen una adicción, que saben que esa adicción les está matando, pero no la dejan, no se separan de aquello que les está matando y no se dan cuenta de que les está matando.

¿Cómo pueden salir y decir que han roto y condenan la corrupción del Govern del Sr. Matas cuando en sus conclusiones lo defienden *ultra vires*, más allá de sus fuerzas? El Sr. Matas está en la cárcel, no creí jamás que llegara a decir esto desde esta tribuna, su última comparecencia en este parlament ha sido desde la cárcel. Nos hemos acostumbrado tanto que hasta parece como normal o no nos asombra y ni una línea sola hemos encontrado en las conclusiones haciendo referencia a esta situación.

Han acabado, ya digo, defendiendo el cambalache de Son Espases y la actuación de ese gobierno más allá de sus fuerzas. ¿Por qué no hay en sus conclusiones ni una sola frase de condena a ese tipo de conductas? ¿pueden creer, señoras y señores diputados, que en 113 páginas sobre el cambalache de Son Espases solamente se nombra al Sr. Matas una sola vez? Y para decir que lamentan que no conteste a las preguntas que otros hacen, porque ustedes no se atrevieron a hacer ninguna.

¿Tenían interés en llegar a unas conclusiones que recogieran un relato verídico de Son Espases? De ninguna manera, por eso han tratado de mezclar cuestiones que nada tienen que ver con la selección del solar y con la adjudicación de Son Espases, modificados y puentes, puentes y modificados como calamares gigantes echando tinta sobre el gran chanchullo.

Debiera de estar pensando en esta comisión el gran Jardiel Poncea cuando decía que los políticos son como los cines de barrio, primero te hacen entrar y después te cambian el programa. Nos han cambiado de programa, de lo que tendría que haber sido la comisión, hemos tenido otra cosa.

Por eso, lo que más han agradecido, señores del Grupo Parlamentario Popular, han sido los silencios. Recuerden como el Sr. Veramendi..., le decía usted a la Sra. Castillo, después de que se negase a contestar: “gracias por decir la verdad en todo”; que significa gracias por su silencio.

¿Cómo puede agradecer el silencio quien dice buscar la verdad? Nunca les ha interesado. La verdad parece que son esos 9 millones de euros de comisión que, según el Sr. De Santos, tendremos que creerle, porque da una explicación lógica a lo que no tiene ninguna explicación. Primero: pacto Son Espases-Can Domenge, un pacto político en el que se incluyen dos proyectos constructivos, llamativo, y ha acabado como ha acabado, sobre ese pacto no se dice nada en 113 páginas, no se dice nada. Y ¿dónde está ese pacto? Dando tumbos por los juzgados, por ahí está.

El solar escogido, el solar escogido o la tierra prometida, porque se prometió que iba a ser el solar de Son Espases, el que estaba predestinado, desde la famosa cena del 10 de abril de 2002 que dicen que no existió, asistieron el Sr. Ramonell y otra serie de personas, personas de confianza del Sr. Matas, así como diversos promotores. Y les diré más, Sr. Veramendi, fue tan rara esta cena que hasta existe una foto de la misma, eso sí, en la foto el Sr. Matas no está, y entonces no sé si decirle que estuvo..., a lo mejor estuvo detrás de la cámara, no lo sé, pero quiero decirle que haberlas las hay.

Fue tan real la predestinación del solar, esa tierra prometida, que dentro del Partido Popular se desató una pugna por adquirirlo. Por un lado, Rodrigo De Santos intentando comprarlo para Cort, llegando a ofrecer 27 euros por metro cuadrado, cuando se pagaba a 6 euros el rústico. Y por otro lado, el Sr. Cañellas que pujaba por quedárselo. ¿Cuánto pagaría demás el ayuntamiento para que un particular prefiera vender a una institución pública que a un privado? Yo no lo entiendo, con las complicaciones que trae vender a una institución pública. ¿Cuánto tuvo que pagar demás el ayuntamiento que un privado? ¿Cuánto?

Claro, se hizo una tasación del solar, eso también nos lo han dicho, ¿pero cuándo se hace la tasación del solar? Después de que las propietarias presentaran su oferta al ayuntamiento, naturalmente el precio de la tasación coincidió con el de la oferta, ¡magnífico! Creo que es la primera vez que esto sucede.

Fue tan real la predestinación que el teniente de alcalde de Urbanismo, Sr. Rafael Vidal, asistente a la cena, le dijo al técnico de Urbanismo, Sr. Juan Seguí, “mira, eso es una imposición del partido”, ¿quién decidió el solar? Según dicen, lo que se ha dicho en la comisión, fue el partido, y ¿quién es el partido? ¿Fuenteovejuna, todos a una? O hubo alguien que dijo ¡hágase! Ustedes sabrán, ustedes tienen las respuestas, pero en los 113 folios no he visto ninguna de esas respuestas. Sigue diciendo el Sr. Juan Seguí, “Juan, de aquella propuesta que hiciste de Son Dureta, la Comisión de Son Dureta le dice al regidor Don Rodrigo De Santos, que la amplíes hasta 7 u 8 parcelas y que incluyas estas dos”, -la tierra prometida entre ellas. Estas dos eran, una Son Sardina, y otra el actual emplazamiento de Son Espases. Y le contestó: “bien, ¿y las otras no? y le dijo: “pon las que quieras”. Total ya sabían la que iba a salir.

Hacían falta informes favorables, no hay problema, palabras textuales: “Juan, tienes que hacer el informe favorable de Son Espases”. El Sr. Abad dijo esto, según dijo el Sr. Seguí, y ante las dudas del técnico se le dice: “ten presente que tu hijo trabaja en este municipio”. Cuando hagan *Sicilia sin muertos*, segunda, tercera o cuarta edición, tendrán que incluir esto sin ninguna duda.

Proceso de licitación. El proceso de la concesión fue tan extraño que hasta los propios adjudicatarios dijeron que no habían visto nada igual. Cuando la mesa de contratación decide pedir un informe externo, ya hacía 20 días que el Sr. Sergio Beltrán negociaba el contrato con Global PM, la misma empresa que el Sr. De Santos dice que estaba vinculada al Partido Popular por medio del Sr. Rodríguez, y que curiosamente cobró dinero por informar sobre el metro, dinero que tuvo que devolver porque no había hecho el trabajo. Y curiosamente dos días antes de las elecciones, el Partido Popular intenta darles otro contrato de 6 millones de euros, que se frustró por el cambio de gobierno. Les aseguro que no hará falta que nadie vaya a Fiscalía a denunciar nada.

Se dice que en la mesa de contratación influyeron publicaciones periodísticas. Según cuales fueran, unas influyeron y otras no, porque en un momento determinado se publica que la concesión va a ir a Dragados y nadie se espanta. Pero cuando dicen que va a ir a OHL, se entera el Sr. De Santos y ¿por qué se entera el Sr. De Santos? ¿qué pintaba en la mesa

de contratación el Sr. De Santos? Que era el que controlaba el urbanismo de Palma, de mano del Sr. Matas. Se entera, lo dice a un periódico y le dice a un periódico lo que va a pasar, ¿qué va a pasar? Pues que se va a suspender, se va a pedir un informe al Consell Consultiu y todo lo que dice el periódico, pero que ha hablado con el Sr. De Santos se cumple y la adjudicación se hace, se cambian las actas, etcétera, etcétera. Y con la adjudicación tenemos también al Sr. Ramonell contratado por el concesionario Fomento de Construcciones y Contratas para prestar servicios de gestoría. Cuando le preguntamos al delegado de Fomento de Baleares, nos dice que ellos tienen todos los servicios cubiertos, que eso es directamente en Madrid. Un gran éxito profesional del Sr. Ramonell, que a partir de ese momento abrirá en Australia y cerrará en Nueva York, como su jefe, igual.

Los accesos. ¿Puede haber alguien en esta sala que no considere un grave error diseñar un metro al mismo tiempo que se construye Son Espases y no preveer la conexión? ¿Hay alguien que pueda decir que eso no fue un gravísimo error?

(Remor de veus)

Nadie lo puede decir, nadie. Salgan y díganlo, es que cuando hacemos Son Espases y hacemos el metro, el mismo Gobierno se mete en los dos líos, ¿por qué no lo conecta? ¿Por qué se licita un hospital sin accesos? Pues por el mismo motivo que se licitó sin quirófanos apenas, sin urgencias traumatológicas, sin unidad de trastornos alimentarios, con las camas a manivelas, con megatiscopios para radiografías. Porque lo importante era la licitación y no el servicio que pudiera dar el hospital. Como decía la banda del caso Scala, “a más contratación, más comisión”. La explicación más verosímil, finalizo, la de Rodrigo De Santos, 9 millones de euros.

Sr. Veramendi, con esta comisión se han pegado un tiro en el pie y usted ha ayudado mucho a no fallar el tiro, a hacer puntería, a destrozarse los metatarsos de su partido con su “gracias Sra. Castillo por decir la verdad en todo”, que quedará para la historia de esta cámara, definiendo lo que para ustedes ha sido la comisión. Ustedes no tienen razón con las conclusiones que presentan, pero se la darán, sólo con los suyos se bastan. Hay quien dice que en política lo importante no es tener razón, sino que se la den a uno. Bueno, pues a ustedes se la darán y se la darán ustedes mismos. Pero si se la dan y ganan la votación, será como decía el romance, que si ganaron los sarracenos fue porque los cristianos eran menos.

Nada más.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per tractar sobre el dictamen i el vot particular RGE núm. 2898/15. Té la paraula la Sra. Fina Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Presidenta. Bon dia a tots i a totes. Avui Sr. Veramendi i senyores i senyors parlamentaris del Grup Popular aprovarem, s'aprovaran en aquest plenari aquestes conclusions amb l'exclusiu vot del Partit Popular, perquè són unes conclusions les que hem sentit del Sr. Veramendi, d'escassíssima repercussió social, mediàtica i política, i li puc garantir que judicials han tengut i tendran en el futur. I ho intentaré contrastar amb les conclusions que nosaltres vàrem presentar. Perquè per a nosaltres el que realment es configura a la Comissió de Son Espases, el que s'ha visualitzat, el que s'ha vist, ha estat aquest "¡hágase!" una altra vegada del Sr. Matas, aquest "¡hágase!" que tant bé va caracteritzar el jutge Castro. I que la Sra. Cabrer un pic ho va dir, "al Partit Popular, uns encomanen i els altres manen". I aquest president, el president Matas, tots els seus consellers, tots els seus secretaris generals, tots els seus directors estaven darrera aquest "¡hágases!" en plural que va fer el Partit Popular.

I no podem coincidir amb les conclusions del Partit Popular perquè feim una altra lectura i crec que amb la informació que tenim publicada, afortunadament, s'ha de fer necessàriament una altra lectura. El primer que no sabem és per què Son Dureta es deixa de fer, Son Dureta es deixa de fer per una decisió exclusivament política, no hi ha cap informe tècnic, cap informe tècnic, que justifiqui que no és possible la reforma de Son Dureta, no n'hi ha cap. Això primer, és una decisió política. S'atreveixin a dir-ho, nosaltres vàrem paralytizar Son Espases per una decisió política, vostès diguin que paralytizen la reforma de Son Dureta per una decisió política, no tècnica, no hi ha cap document. I aquesta decisió política, el Sr. Veramendi ha dit què va costar la paralytización de Son Espases, la paralytización política de Son Dureta, segons el Sr. Esteban Rodríguez, que era el gerent en aquell moment de Dragados, va costar 1.200.000 euros.

Una de les nostres conclusions que no recull el format que ha presentat el Partit Popular, és que l'expedient administratiu estava organitzat, em referesc al de l'ajuntament, esta organitzat i dissenyat per facilitar que la selecció dels terrenys del nou hospital de Mallorca, fos una decisió política i no tècnica, i aquí ja comença a parlar de Son Espases. Tenim un expedient administratiu on no hi ha una ordre d'inici; l'expedient més important, possiblement, que va gestionar aquella legislatura a l'ajuntament, no hi ha una ordre d'inici, no sabem qui dóna l'ordre. Vostès molts són funcionaris, no hi ha una ordre d'inici a cada expedient? Tal vegada és una petició d'un ciutadà, però hi ha una ordre d'inici; no hi ha cap ordre d'inici.

Manca d'informes tècnics que justifiquin la selecció dels terrenys. El primer informe tècnic, que no és un informe tècnic, és això, "Propuesta ciudad sanitaria parque alternativo a la propuesta de ib-salut, mayo 2003", no sabem si aquest maig 2003 és previ o postelections. Per què? Perquè no hi ha res firmat, no hi ha dates, no hi ha res, hi ha fotos.

Següent informe que tenim, una proposta, això segons l'expedient que és l'oficial, *Alternativas una, una bis, dos, tres, cuatro, cinco, seis, seis bis y siete*, 9 propostes de Son Espases, per construir Son Espases que no sabem qui les ha seleccionades, no sabem qui ha donat l'ordre, no sabem per qui, no sabem amb quines característiques, si n'hi havia de 250 o n'hi havia de 300 metres quadrats. No sabem res de l'expedient administratiu si no haguéssim fet la Comissió de Son Espases. No ho sabem perquè, de 9 després es passa a 5. Perquè, després, el següent document que tenim és un que de 9 es passa a 5. I demanam a la Comissió de Son Espases, i demanam a la Sra. Cirer, i la Sra. Cirer diu: "No tenc cap explicació tècnica que descarti els altres 5". La batlessa ens diu a la Comissió de Son Espases: "No tenc cap explicació tècnica que descarti els altres 5", *Diari de Sessions* de la comissió núm. 9, pàgina 94. Bé, ho demanam al Sr. Rodrigo De Santos, a veure si ho sap, que era el d'Urbanisme: "Yo no sé si fue el gerente, si fui yo o fue el director técnico, si fue el director administrativo, los arquitectos municipales que lo habían elaborado". Ningú sap per què de 9 varen passar a 4. *Diari de Sessions* de la comissió núm. 10, pàgina 11, no sabem per què?

Què passa a la Comissió de Son Espases? Que ve un funcionari, els funcionaris ens han desvetllat... Ve un funcionari i ens diu el Sr. Seguí i ens conta el que realment va passar, que ja ho ha comentat el Sr. Veramendi, ens conta realment el que va passar...

(Remor de veus)

Ai, perdoni, perdoni Sr. Diéguez, és un lapsus, que li dec un cafè com a mínim.

(Remor de veus i algunes rialles)

"Cuando me llamó a su despacho el teniente de alcalde de Urbanismo, Sr. Rafael Vidal Roca, Juan, búscame unos terrenos donde podamos cambiar el hospital de Son Dureta. Mira Joan, és una imposició del partit, perquè vol presentar a les eleccions en el seu programa el nou emplaçament", *Diari de Sessions* núm. 49, pàgina 71. Més endavant el Sr. Seguí diu, "agost del 2003, quan ja hi havia hagut les eleccions, em cridà el gerent d'Urbanisme, me dice el regidor Don Rodrigo De Santos, que le amplíe hasta 7 y 8 parcelas y que incluyas estas dos. Estas dos eran: una en Son Sardina y la otra en el actual emplazamiento de Son Espases. Li dic: bé, però i les altres? Pon las que quieras". *Diari de Sessions* núm. 49, pàgina 711. És a la Comissió de Son Espases quan aclarim com es pren aquesta decisió, perquè per l'expedient administratiu no ho sabem.

L'altre conclusió a la qual arribam, que la finca seleccionada políticament era la de Son Espases. De les quatre, aquestes quatre que ningú no sabem per què han descartat les altres cinc, una, la Base General de San Asensio, ja sabia el Partit Popular des del 2000 que no es podria vendre, ho diu el Sr. Rodrigo De Santos. Les altres tres, dues estaven descartades en la primera visualització que varen fer els arquitectes, i ho diuen textualment: "orogràficament era impossible, era molt difícil". Impossible no hi ha res, perquè sabem que el Partit Popular volia posar un palau de l'òpera dins la mar. També es pot posar un hospital dins la mar tècnicament. Però de les quatre, una ja se sabia que no la volia vendre, les altres dues orogràficament eren una muntanya, molt dificultosa, i ho diuen els arquitectes, "no hubo ninguna duda, es que no se discutió ni un minuto", ho diu un d'ells. No varen tenir cap dubte, varen decidir que era Son Espases.

No hi ha un conveni entre l'ib-salut i l'ajuntament de per què es fa aquest pacte administratiu, no hi ha conveni de col·laboració entre dues administracions, de què tu em tries el terreny, em compraràs, jo et faré l'hospital en el teu municipi, res de res. Sí que hi ha especulació, Sr. Veramendi, sí que hi ha especulació; es compren les finques posteriors al sopar aquest de Madrid i ningú dels constructors compra la finca de Son Espases, ningú no va parlar amb els propietaris de la finca de Son Espases, si l'argument era el creixement urbanístic de Palma, que no anessin a la finca de Son Espases, ¿per què no van als propietaris de la finca? Perquè saben que allà s'hi posaria l'hospital. I compren tot el que hi ha devora, clar que hi va haver especulació.

La contractació. La nostra conclusió és molt diferent de la seva: el procediment per a l'adjudicació del contracte de la construcció, gestió i manteniment del nou hospital, estava dissenyat perquè es poguessin prendre les decisions que es considerin oportunes, no des de la mesa, sinó per part dels màxims responsables polítics del Govern, això era el president Matas i els seus consellers. 8 membres de la mesa eren polítics, això s'ha de canviar. No pot ser que de 8 membres d'una mesa, 6 siguin polítics, no pot ser que la majoria dels membres de contractació siguin polítics.

Les actes no reflecteixen el que diu la mesa, tan greu és que hi ha una reunió on algú de l'empresa Global PM explica l'informe de Global PM i no hi ha acta d'això, no sabem qui hi va anar, per què hi va anar, quin dia es va fer, quines persones hi varen assistir, què es va explicar. Una altra de les coses, per exemple, que una de les actes va ser redactada, una de les actes va ser redactada, i ho diu la secretària de director general, que era a la vegada el president de la mesa. L'acta més important que era la d'adjudicació del contracte la redacten el secretari de la mesa i el president de la mesa, que era el polític més important d'aquesta mesa de contractació, va... la redacta, incomplint la normativa, perquè és obligació del secretari de la mesa. La mesa estava dirigida, dos funcionaris ho diuen, que intueixen que la mesa estava dirigida i està al *Diari de Sessions*.

Un altre dels temes, que també és prou important, i que ja ho ha dit el Sr. Diéguez, que la mesa decideix, el 7 d'abril de 2006, que es farà un informe de Global PM, que demanaran, perdonin, un informe tècnic i el mes de març, o sigui un mes abans, el Sr. Bestard ja negociava amb quina empresa es faria aquest informe i firma el contracte el dia abans que l'empresa ho decideixi.

La Sra. Cabrer, ara no hi és, però li voldria demanar com ella va saber un parell de dies abans que la mesa es dirigiria al Col·legi d'Enginyers, com ho va endevinar, com ho va endevinar? Perquè això ho diu el degà del Col·legi d'Enginyers i ho diu i ho llegiré, li demanam: "Vostè va rebre la cridada de la Sra. Cabrer el mateix dia?" I diu: "No, no, no". Li demanam: "Va ser abans?" "Sí, sí, va ser abans". La Sra. Cabrer, consellera en aquell moment del president Matas, va saber que la mesa prendria aquesta decisió i així és tot, això de Son Espases, així és tot.

Un altre dels moments també important, la petició al Consell Consultiu, ho diuen diversos membres de la mesa, per exemple el Sr. Vázquez i Garranzo: "usted ha dicho que estaban reunidos en la mesa y que el presidente dijo que iba a recoger una petición, una propuesta de la consellera", "sí", "y que con esta propuesta que se toma la decisión de solicitar el dictamen del Consell Consultiu", perquè abans...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

... -sí, gràcies, presidenta-, ... abans cap membre de la mesa havia pres aquesta decisió, el mateix diu la Sra. Pilar Ramos, el mateix diu el Sr. Amengual i Antich, i així successivament.

Però vostè, Sr. Veramendi, pot parlar del pont. Nosaltres parlarem del realment important.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de rèplica. Té la paraula el Grup Parlamentari Popular, Sr. Carlos Veramendi, per un temps de cinc minuts.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. Vemos que el Grupo Socialista continua estando incómodo con todo lo relacionado con esta comisión de investigación, continúan con los lamentos y las críticas infundadas, siempre les pasa algo. No les ha gustado nada, pero nada, dar cuenta de su etapa de gobierno.

(*Remor de veus*)

Lo más significativo en sus conclusiones, ni la más mínima alusión a algo mal hecho cuando gobernaban, todo fantástico, una maravilla, cuando la realidad es otra y se ha demostrado, por lo menos ni han entonado el *mea culpa* en su texto.

Hablaré de las conclusiones que presentaron y que no se aprobaron en la comisión porque como han presentado votos particulares las volveremos a tratar suscitadamente porque además no tienen desperdicio.

Miren, el Grupo Popular presentamos unas conclusiones de 113 páginas, el Grupo Socialista 49 páginas y el Grupo MÉS, 25 páginas, saquen ustedes sus propias conclusiones, los números cantan del trabajo desarrollado y de su contenido.

Mire, al Grupo MÉS volver a decirle que sorprende esa defensa a ultranza que hacen de las modificaciones introducidas por los socialistas en la concesión del hospital o sobre el macropuente o sobre el ICIO, Sra. Santiago, son auténticas palmadas que da usted hoy.

Es cierto que eran socios y estaban implicados, pero tanto como para todo tan bien, francamente, ya se lo dije, muy decepcionante, y más como les trata el Grupo Socialista, incluso sus conclusiones que si aquiescencia, que si su voto es un *afegit* al nuestro, en fin, ya sabrán qué hacen.

Además, Sra. Santiago, efectúa afirmaciones que no las ha efectuado ningún compareciente, cita textos con equis, creo que los ha terminado soñando al final, por no hablar del tratado de derecho penal europeo sobre crimen organizado con que al final pretende, subjetivamente, ilustrarnos con todo el respeto no tiene desperdicio.

Por cierto, Sra. Santiago, vista como lo vista, usted misma y el resto de consellers del BLOC votaron hasta 26 acuerdos diferentes en el Consell de Govern sobre diferentes aspectos sobre la construcción del Hospital de Son Espases, y fueron todos a una, no sé si todos con el corazón partido, pero están implicados hasta las trancas.

Respecto a las conclusiones del Grupo Socialista...

(Remor de veus)

...son más de lo mismo. El 50% es un continuo victimismo, y lo suyo es lo mejor, lo de los demás muy malo...; el resto son ideas predeterminadas, totalmente imprecisas e inciertas. Incluso se contradicen. No se basan en las comparencias ni en la documentación recibida, un fiel reflejo de lo mal que han llevado esta comisión de investigación. Por no hablar de sus tergiversaciones: el compareciente decía una cosa y usted, Sr. Diéguez, decía: "No, no, ha dicho otra, ¿eh?"; o cuando decían que les faltaba un papel para desacreditar a la comisión, cuando sí lo tenían en la documentación recibida. Además siempre con el ventilador en marcha para intentar implicar y achacar responsabilidades a otros donde se les ha demostrado que no las hay para intentar desviar su responsabilidad.

Ya le dije, Sr. Diéguez, que es tan exagerado en sus conclusiones, carga tanto el tema que roza la comedia. Por cierto, para club de la comedia cuando compareció un cargo de la etapa socialista, y entre los nervios que llevaba -le pesaría la conciencia- y que no se aclaraban, llegó a contestar una pregunta que todavía no le había efectuado de las que tenían preparadas; o lo exagerado que era el Sr. Diéguez haciéndose el sorprendido cuando el compareciente cargo socialista hacía una afirmación que era evidente que la conocía hacía días, un auténtico teatro de mimo. Por no hablar de cuando supuestamente oía voces, que dice que supuestamente le ofendían. Así tuvo excusa, al no sacar nada de la comparencia, para hacerse el airado y sacar nota de prensa de repulsa, que por cierto en las conclusiones pone que

supuestamente se le dijo otra cosa. Bueno, ya le conocemos. O como lo que dice que no dije de la Sra. Castillo; ya le dije que se lea el *Diario de Sesiones*, Sr. Diéguez; por mucho que repita una mentira sigue siendo una mentira, y usted es su práctica.

(Remor de veus)

En verdad, como consta en el *Diario de Sesiones*...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

...en que usaba expresiones como -y deben saberlo- "¡psss, a callar!", dirigiéndose al Grupo Popular, y aparece en el *Diario de Sesiones*, era usted. No creo que sea una actitud muy respetuosa.

Por cierto, habla el Sr. Diéguez en sus conclusiones de que han faltado comparecientes. Tal vez usted mismo tendría que haber comparecido para explicarnos sus posibles vinculaciones profesionales con una empresa licitante del puente, y que en otros casos han formado UTE con empresas constructoras del hospital, y sabe que es así y se calló. No se ponga la mano en la cabeza y asuma las responsabilidades.

(Remor de veus)

Por cierto...

(Petit aldarull)

...veo que hoy no citan a su..., hoy por fin no citan a su nuevo referente moral e informativo, el Sr. Bárcenas, hoy ha salido del debate. Veo que van sabiendo quién es. Han hecho..., usted, señor... Ah, ahora toca. Sé que han hecho grandes migas, es el nuevo referente informativo del Grupo Socialista.

(Continua la remor de veus)

Miren, al Grupo Socialista le ha pasado en esta comisión de investigación como pasó en la película *Los otros*, de Amenábar: oyen voces, pasan angustia, tensión, van perdidos, niegan la realidad, oyen lo que nadie oye, ven lo que nadie ve, y al final resulta que los otros son ustedes mismos. Ustedes tienen responsabilidades y éstas se han constatado en esta comisión de investigación. Como ya les he dicho asúmanlas, y aquí hay varios posibles que tendrán que asumirlas: Sra. Armengol, Sr. Thomàs y Sr. Bonet.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de contrarèplica. Té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Antoni Diéguez per un temps de cinc minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. No quería hacer mucho caso a según qué cosas que dice el Sr. Veramendi, pero sí que le haremos alguna mención. El Sr. Veramendi ha dicho un argumento de..., de peso que es el siguiente: tiene más páginas, su..., su esto. Claro, sí, tiene muchas páginas. ¿Es que ha trabajado más? ¡No! ¿Cuántos mails ha intercambiado con el Gobierno? ¡Ah!, no, no, díganoslo, porque cuando se lo pregunté en comisión se calló. ¿Quién ha redactado sus conclusiones?, ¿quién del Gobierno y de una determinada conselleria que está por aquí..., y le miro, le ha enviado a usted algún documento...? ¡No!, sí, sí, Sr. Veramendi, sí, sí.

(Remor de veus)

Sí, sí que lo hay, sí que lo hay. Pero esperen, esperen que antes se coge a un mentiroso que a un cojo, dicen, y en este caso vamos a coger al Sr. Veramendi. El Sr. Veramendi ha dicho ahora a la Sra. Santiago “es que está poniendo cosas que no dijo ningún compareciente”; lo han oído, que lo ha dicho, “ha puesto cosas que no dijo ningún compareciente”. Bueno, la gran tesis, el eje nuclear de toda la intervención del Sr. Veramendi es que ha habido un sobrecoste de 280 millones. Bueno. En la documentación no existe. Le pedimos a la Conselleria de Salud que diga donde está ese documento y no existe, ¡no lo ha sacado nunca!, nunca. Pero espérense: ¿cuál es la fuente de autoridad?; espérense, fuente de autoridad, lo ha dicho aquí hoy, yo lamento ser duro con usted pero es que se lo merece: la Sra. Castro lo avala, la Sra. Castro lo avaló en esta... ¡Pero si no ha comparecido!, ¿cómo lo sabe usted?

(Algunes rialles)

¡Ah! Ya sé, ya sé, hizo usted -ya que le gusta eso de *Los otros* y demás, supongo que hizo su correspondiente güija para hablar -“Castro, ¿dónde estás?”- porque la echaron del Gobierno, y no porque fuera buena, supongo, supongo, porque nadie tira a nadie que lo hace muy bien, y, bueno, pues le dijo a usted que eran 280 millones. Muy bien, menos mal que no fue una zarza ardiendo la que se lo dijo.

Mire, me ha hecho mucha gracia esta mañana que un conseller de este gobierno ha dicho: “¿Se imaginan que el Gobierno se dirigiera a una mesa de contratación, a un órgano colegiado y le dijera lo que tiene que hacer?”; estoy de acuerdo. Son Espases, usted va a votar..., bueno, usted no porque no vota, pero su grupo va a votar que eso está bien, que es lo que pasó en Son Espases, el Gobierno se dirigió a la mesa de contratación y dijo “hagan esto”, y lo hizo la mesa de contratación, y eso es lo que van a decir que es correcto.

Mire, el balance de esta comisión arroja luces y sombras. Yo no quiero decir que no haya servido para nada porque han salido a la luz algunas cosas que han servido para reconstruir el ambiente de una época que no tiene que volver. Por esto creo también, señoras y señores diputados, que hemos contribuido a

incrementar la depresión colectiva; un desfile de hasta cinco presidiarios no sirve para que la gente recupere la confianza en la política. Unas conclusiones como las que aprobará el Grupo Parlamentario Popular sólo sirven para la depresión colectiva, y curiosamente ninguno de los presidiarios ha hecho nada, pero, eso sí, la oposición mira que son malos. Por eso está cada uno donde está.

Señores del Grupo Parlamentario Popular, ¿cómo van a salir a la calle a decir a los ciudadanos que todo este lío de Son Espases se resume en si el puente tiene o no informe de impacto ambiental? ¿O que el modificado 3 no tenía que haber añadido más quirófanos, o que tampoco tendría que haber habido unidad de urgencias traumatológicas?, porque eso es lo que tiene el modificado 3. Les tratarán como gente extraña. ¿Quién de ustedes es capaz de salir a la calle y decir a los ciudadanos “pongo la mano en el fuego por lo que se hizo en Son Espases por el gobierno del Sr. Matas”?, que en 113 páginas investigando su gestión del asunto no merece más que una frase. ¿Van a salir ustedes a decirlo, que le avalan? Es lo que están haciendo ahora, avalándole con sus conclusiones, con sus conclusiones.

(Remor de veus)

No sólo está avalando la gestión de ese gobierno, sino que están también, están también, Sr. Veramendi, disparando un misil a la santabárbara de la credibilidad de este parlamento, esto es lo que están haciendo, y eso es lo peor. Si el desfile de encarcelados y expresidiarios ya ha ensuciado nuestra imagen, si el patetismo del Sr. Matas con la cabeza enrollada en jactancia, oyendo pero sin escuchar, no ha sido bastante para destruir lo poco que queda de nuestro prestigio como representantes políticos, sólo falta que les endosemos 130 folios de mentiras. Los ciudadanos no merecen ese trato.

La justicia está investigando la adjudicación de Son Espases, y la financiación ilegal del Partido Popular, sin que hayamos tenido que ir corriendo a lloriquear a su puerta. No hemos tenido que ir, nosotros no tenemos que ir a ningún sitio; ustedes sí. Cojan las conclusiones y vayan a implorar por los despachos, “Sr. Fiscal, por favor...”, como los niños al maestro, “‘profe’, han sido ellos, ellos más, ellos más, que no nos hacen ni caso”. Comportamiento infantil propio de la escuela Rodríguez, ya se lo he dicho más de una vez: cuando estás apurado monta el lío y así despistas. ¿Saben por qué nuestras conclusiones ya se están investigando y las que ustedes proponen tendrán que mendigar por los despachos para que alguien haga algo? Les contestaré con las palabras de un sabio griego, y no es Varufakis, sino Epicteto de Frigia; decía que la verdad triunfa por sí misma, y la mentira siempre necesita complicidad. Por eso, por eso nuestras conclusiones no necesitan que las acompañen para llegar a la justicia, y las tuyas, señores del Grupo Parlamentario Popular, van a tener que implorar, necesitan su complicidad y su ayuda para poder moverse por ahí.

Su conducta es como la del que pretende protegerse del sol con las varillas de un paraguas. Miren, (...) desde luego tal vez en un futuro reglamento sería conveniente prever que la aprobación de unas conclusiones de una comisión de investigación requiera mayoría cualificada para que no pasen barbaridades como las que están pasando hoy aquí. Mientras tanto, señoras y señores diputados, dispónganse a ver una de las actuaciones con las que esta cámara va a hacer un ridículo sin precedentes: votar a favor de estas conclusiones, exculpando totalmente al gobierno del Sr. Matas. Tenía toda la razón el señor sir Francis Bacon, y decía que la verdad exige del tiempo y no de la autoridad. La razón que nos quitan con sus votos nos la dará el tiempo, y antes, mucho antes de lo que imaginan.

Cuando en esta misma sala hablé del caso Nóos se rieron, igual que hace el Sr. Veramendi hoy...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diéguez, tiene que terminar.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, un minuto solamente, Sra. Presidenta. Cuando hablé del asunto del palacete, etc., también se rieron igual que hace el Sr. Veramendi hoy. Cuando hablé de Overmarketing también se rieron, como hace el Sr. Veramendi hoy. Cuando denuncié la campaña de la ópera también se rieron, también. Y ahora todo eso junto son piezas separadas, vaya paradoja, son piezas separadas, pero juntas podrían ser la pirámide de Keops de la corrupción.

Miren, yo no gané ninguna votación al respecto, pero el tiempo me ha ido dando la razón, y la verdad de Son Espases no saldrá hoy a la luz, no saldrá hoy a la luz en Palau Reial, pero sí que saldrá en Vía Alemana.

Nada más, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara... de contrarèplica del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula la Sra. Fina Santiago, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. El Sr. Veramendi, i el Partit Popular a través d'ell, el Sr. Veramendi insinua presumptes delictes en relació amb la gestió del pacte de progrés. Jo li diré temes que han sortit. Nosaltres sí durem les nostres conclusions a Fiscalia, nosaltres sí que les hi durem, perquè sí que hi ha possibles delictes molt clars.

Informació privilegiada, una clara..., l'expedient a l'ajuntament està viciat des del principi perquè hi ha una incompatibilitat d'un funcionari, que el seu fill tenia una finca amb el Sr. Cursach, i té un informe de la secretària de l'ajuntament que diu que se li ha d'aplicar la legislació i que se li ha d'aplicar un expedient. Per tant, informació privilegiada.

Tràfic d'influències. Compareixença del Sr. Santos en què explicava que el Sr. Gabriel Cañellas li telefonava perquè l'Ajuntament de Palma facilités la declaració d'interès general per a la construcció d'un geriàtric, *Diari de Sessions* número 10, pàgina 117. A la compareixença del Sr. Bartomeu Vicens Mir ell valora com a molt probable que el president del PP, Sr. Matas, i la presidenta d'UM, Sra. Munar, es possessin d'acord per vincular el tema de Can Domenge i de Son Espases, *Diari de Sessions* número 11, pàgina 125. A la compareixença del Sr. Bartomeu Vicens Mir consta que previ a la reunió dels tècnics que havien de valorar possibles canvis de pla territorial polític representants del PP i d'UM es reunien per valorar políticament les diverses peticions que havien arribat i si podien arribar a acords, *Diari de Sessions* número 10, pàgina 125.

Pagament de comissions. A la compareixença del Sr. Bárcenas, que no és cap referent moral, però sí que va ser el gerent total durant vint anys del Partit Popular, reconeix ingressos de grans empresaris a la caixa B del Partit Popular; ho qualifica de donacions. A la compareixença del Sr. Miquel Nadal, aquest va explicar a preguntes que -sí, sí, sí- que era coneixedor del pagament de comissions per temes relacionats amb la construcció pública per facilitar la construcció privada, *Diari de Sessions* número 67, pàgina 1.048.

Relacions empresarials de polítics amb empresaris de l'UTE de Son Espases. Compareixença del Sr. Jaime Mascaró: no nega la inversió d'1.200.000 euros que la seva família va realitzar a la SICAV Balear Ahorro, SICAV; un dels gerents d'aquesta SICAV era el Sr. Areal, cunyat del Sr. Matas, *Diari de Sessions* número 31, pàgina 241. Compareixença del Sr. Joan Antoni Ramonell Amengual, exbatle i exparlamentari del PP, que explica que ell tenia una empresa, petiteta, que ajudava a FCC de Madrid, perquè el delegat d'FCC d'aquí diu que no, que amb ell no tenia cap relació; o sigui, una empresa petita relacionada amb FCC de Madrid durant justament els anys 2003 a 2007.

Donacions il·legals al Partit Popular. El Sr. Bárcenas, exgerent del Partit Popular, confirma que el PP tenia una caixa B de fons que es proveïa d'aportacions que feien els empresaris o importants executius dels consells d'administració, que feien les donacions a títol personal i en molts de casos en quantitats superiors a les permeses per la llei, que eren empreses a les quals s'adjudicava obra pública; tot i que el Sr. Bárcenas ha volgut deslligar aquests dos fets, *Diari de Sessions* número 17, pàgina 96, els manté, dels quals 8.000 euros o 6.000 euros varen ser pagats al Sr. Matas.

Finançament il·legal del Partit Popular. A la compareixença del Sr. Bárcenas, contestant les preguntes explica: "*Yo sé que en el caso de Baleares, porque hubo una reunión con un empresario, creo que gallego, que se reunieron con el tesorero nacional, y no sé si en su momento con el secretario general incluso, que hubo una empresa que cuando el partido de Baleares decidió comprar la sede, tema por el cual el tesorero nacional Álvaro Lapuerta emitió un poder concreto que les autorizaba a comprar la sede, creo que se solicitó un crédito hipotecario y se pidieron aportaciones a una serie de empresarios*", *Diari de Sessions* número 17, pàgina 192.

Un munt de situacions de presumptes delictes!, i vostè es preocupa per si el pont tenia..., si el pont tenia impacte ambiental, que segons la legislació vigent no era necessari. Veig que hi ha molts de caps cots, a la bancada del Partit Popular. Hi ha per estar-hi, perquè si d'una cosa ha servit Son Espases, la comissió de Son Espases, és per veure aquest entramat de corrupció..., sí, sí, Sr. Veramendi, és així, aquest entramat de corrupció que suposà aquesta gestió del Partit Popular.

I ara que ha comparegut la Sra. Cabrer, ens podria explicar, Sra. Cabrer, com vostè, dies abans, dies abans...

(Remor de veus)

Idò no ho expliqui. Sra. Cabrer, com és possible que dies abans que la mesa prengué la decisió vostè va poder saber que passaria el que va passar.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sí, sí, sí...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cabrer, no pot intervenir.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

...estaria bé que ho explicàs, aquesta capacitat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago, no es dirigeixi..., no pot entrar en un diàleg.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Perdoni?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago, no pot entrar en un diàleg. I, Sra. Cabrer, per favor no contesti.

(Remor de veus)

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Bé, pot demanar..., pot demanar. Estaria bé saber com ho va saber, perquè jo crec que és fonamental aquesta cridada, perquè explica, explica...

(Continua la remor de veus)

...explica, explica aquesta cridada, com altres que han succeït, però en aquest moment hi ha una persona aquí que ens pot donar explicacions, explica el que passava. Es prenen les decisions al Consolat de la Mar, es transmetien a través del president, i els sis membres polítics del Partit Popular que hi havia en aquella mesa el que feien era bastir-les. Per tant la decisió de construir i la decisió d'adjudicar la construcció de Son Espases va ser política i no tècnica, i aquesta, Sra. Veramendi, és la realitat, i la justícia ens donarà la raó.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a les votacions, i començarem amb la votació del dictamen, començam amb la votació del dictamen. Començam. Votam.

Queda aprovat per 32 vots a favor, 24 en contra i 1 abstenció.

Ara passarem a la votació del vot particular del Grup Parlamentari Socialista. Passam a la votació. Votam.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Presidenta..., Sra. Presidenta, perdoni, podem demanar la votació separada del primer punt? És a dir, d'aquest dictamen, la votació separada del primer punt, voldria demanar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Del dictamen que acabam de votar?

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Del dictamen del PSOE.

LA SRA. PRESIDENTA:

De la votació del vot particular?

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Del vot particular, perdoni, del vot particular del PSOE, sí.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord, d'acord. Idò passam ara al vot particular i votarem el primer punt. Votam el primer punt del vot particular. Començam. Votam.

Queda rebutjat per 32 vots en contra, 19 a favor i 6 abstencions.

Ara passarem a la resta del vot particular del Grup Parlamentari Socialista. Passam a la votació. Votam.

Queda rebutjat per 32 vots en contra, 24 a favor i 1 abstenció.

Ara passam a la votació del vot particular del Grup Parlamentari MÉS. Passam a la votació. Votam.

Queda rebutjat per 32 vots en contra, 24 a favor i 1 abstenció.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
